

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

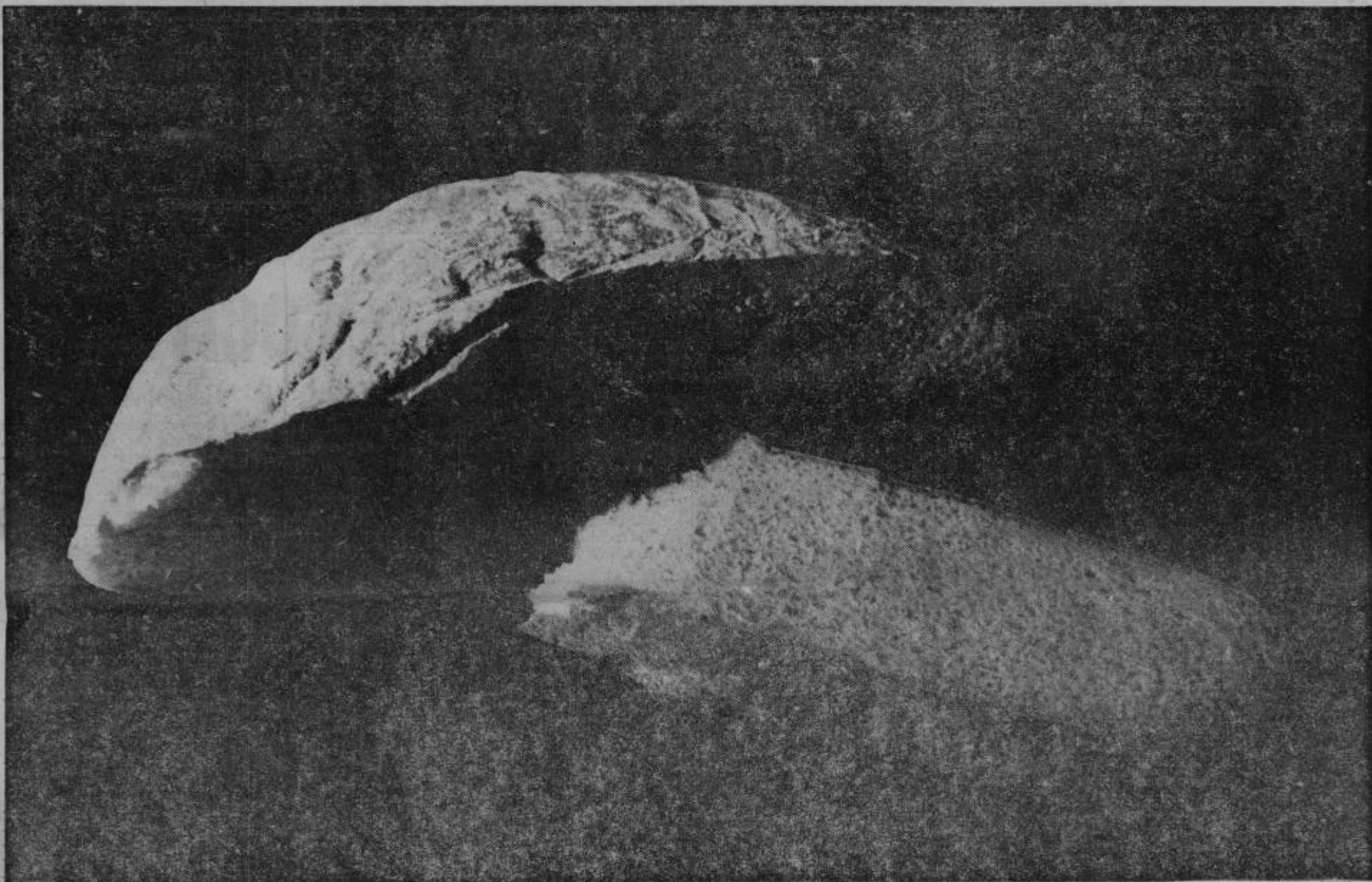
Z UREDNIKOVE MIZE

Letos se poslednjič oglašam s tega prostora. Vsi v uredništvu z današnjo številko zaključujemo naš odnos do bralcev v letu 1976, ki mu bomo jutri ob polnoči, kjer koli še bomo, pripisali naslednjo številko, v 1977.

To leto pa vam, dragi braici, želimo zvrhan koš želja in uspehov. Da bi jih uresničili. Temu zdravja, onemu zadovoljstva v zasebnem življenju, tretjemu pridobitev stanovanja, četrtemu, stotemu, desettisočemu. Neskončno. Vsakomur vsaj nekaj. Vsem pa mir, ki zagotavlja napredek in razvoj. Ta ne pade z neba, čeprav njegovo nasprotje udari kot strela z jasnega. In s to željo se lahko naša družba pohvali, da je nenehno v borbi za mir. Ne le zase, za vse ljudi na zemeljski krogli.

Srečno!

VASI NOVINARJI IN UREDNIK

Fotografija: Drago Medved

Novo leto se začneja,
vsak načrt že svoj ima.
Sile vsakdo si napenja,
da kaj stri in kaj velja.

☆

Da je žensko leto mimo,
bolnica dokaz nam da;
prva lepi svet zagleda
mala moška glavica.

☆

V februarju vsakdo misli,
da v izvoz čimveč bi dal,
a potrošnik na policah
uvožen si krompir je bral.

☆

Marca praznik žensk
slavimo
moški celega sveta,
a za pusta Celje pusto
maskam mesta več ne da.

☆

Varčevanje — glavna skrb
smo aprila si dejali
Dobra šala — rekli so
in se marsikje smejali.

☆

POROČILO '76

Maj ljubezensko razganja,
veselè se srca vsa,
tudi ko kegljavki naši
prineseta nam kup zlata.

☆

Vlak smo junija sprejeli,
ki je brate pripeljal,
a na celjskem stadionu
atletski cvet je gostoval.

☆

Filter julija dobimo,
ki ozračje čistil bo.
Vendar skupnost nas ne reši,
če vse še vedno v zrak bo
šlo.

☆

Avgusta strašna vest se širi,
upokojencem ježi lase:

kdor upokojen je — pa dela,
v pravi pokoj res naj gre!

☆

September s cestami nas
draži,
vsak naj dinar svoj doda.
Sejem obrtniški v hali
lice Ponte-rossa ima.

☆

Oktober tu je — reci DA,
priporočamo ljudem.
Vsak naj delček svoj
primakne,
da nam bolje šlo bo vsem.

☆

Novembra v našem tedeefu
film domači se predstavi.

Oceno kritično podamo,
kako in kaj, kar kdo ustvari.

☆

V decembru nafti cena skoči,
svet pretresajo skrbi.
Pri nas težav nihče ne čuti,
ribe nafta nam mori.

☆

Pustimo leto, ki umira,
zdravila rabimo drugod.
Vsakdo zase naj začrta,
kam naj vodi nova pot.

☆

Mi pa zdravja vam želimo,
cvenka dosti mesec vsak.
Pri delu, uku in pri igri
naj sreča spremlja vaš korak.

POGLEJMO V SVET

PISE IVAN SENICAR

V PRETEKLEM LETU svet ni padel s tečajev, umiril pa se tudi ni. Stare in nove krize niso bile večje od naporov držav, mednarodnih organizacij in posameznikov, da se poiščejo najsmotnejše rešitve zanje. Človeštvo je dozorelo še za eno leto, ne vemo pa, koliko časa je razvoj namenil njegovi puberteti. Bilanca je za silo pozitivna, simptomi pa naslednji:

— Popuščanje napetosti v svetu se je obdržalo. Zavešča o medsebojni odvisnosti vseh se je okrepila; strah pred skupnim uničenjem je sicer večji kot apetiti po političnih in drugih prednostih, oborožitve pa se ni zmanjšala in svet postaja vse bolj podoben veliki kasarni. Najpomembnejši sklep OZN je, da bo do leta 1978 posebno zasedanje generalne skupščine OZN o razorožitvi.

— Ekonomski sistem v svetu, narejen za bogate in močne, vse bolj škriplje in s tem vse bolj moti tudi najrazvitejše države v uživanju prigrabljenih bogastev z vsega sveta. Gospodarske razlike med razvitimi in nerazvitimi so se poglobile: v ZDA cvete industrija, ki proizvaja hrano za pse, na svetu pa umre od lakote še veliko število ljudi.

— Najpomembnejši dogodek leta je bila peta konferenca neuvrčenih dežel v Colombu, kjer se je sredi avgusta zbralo 86 članic. Sprejeli so zaključke o tem, kako se naj svet razvija, da bosta strah pred vojno in rešitve postopoma izginjali. Neuvrčene dežele zahtevajo novi ekonomski sistem v svetu, svetovno razorožitev, enakopravne pogoje za Sever in Jug, Vzhod in Zahod, za bele, črne, rumene in mešane, za ženske in moške, za otroke in odrasle.

— Na 31. zasedanju generalne skupščine OZN so prevladovali neuvrčene države z idejami iz Colomba. OZN šteje že 146 članic. Za generalnega sekretarja je bil ponovno izvoljen Kurt Waldheim.

— Konec junija je bila v Berlinu konferenca 29 komunističnih in delavskih partij Evrope, kjer so potrdili načelo enakopravnosti vseh partij. S tem pa naj bi se tudi poslovili od nekdanjih ozkosti, pritiskov in izključevanj posameznih partij, kar je škodovalo socializmu. Torej mu berlinska konferenca lahko koristi.

— Mnoga lokalna žarišča v svetu so grozeče tlela skozi vse leto, nekatera pa so tudi gorela, posebno še bližnji vzhod s svojim podaljškom v Libanonu. Na jugu Afrike morajo črni prebivalci še vedno dokazovati, da so ljudje, čeprav prav njihovi beli gospodarji ne kažejo prav nobenih človeških lastnosti. Obletnica osvoboditve Angole in razkrivanje kart na ženevski konferenci o Rodeziji sta zapečatila oblast belih režimov v tem delu sveta.

— V Portugalski in v Španiji so bile volitve po več desetletjih.

— Nekateri veliki narodi in dežele so dobili nove voditelje. Umrlega Mao Ce-tunga je zamenjal Hua Kuo-feng, v ZDA pa republikanec G. Forda demokrat Jimmy Carter.

— Prizadevanja za mir in prijateljsko sodelovanje v svetu sta porasla, terorizem pa je bil še naprej prisoten v mednarodnem življenju. 7. februarja so fašistični storilci ubili našega konzula Edvina Zdovca, 10. septembra pa so ušasti ugrabili ameriško letalo.

JUGOSLAVIJA je v preteklem letu utrdila svoj položaj v svetu, izboljšala je odnose s sosednimi deželami, kjer je bilo mogoče; z Avstrijo in Bolgarijo nam to ni uspelo. Bistveno smo prispevali k opredeljevanju politike in konkretnih predlogov neuvrčenih dežel. Sodelovali smo z vsemi deželami, ki se prav tako kot mi prizadevajo za hitrejše dozorevanje človeštva. Jugoslavija je potrdila svojo neodvisnost in odločnost na eni strani — ter svojo gostoljubnost in solidarnost na drugi. Pri nas so bili na obisku številni tuji državniki, gospodarstveniki, znanstveniki, pisci, umetniki in na stotine tisoče tujih turistov. Predsednik Tito je obiskal marša Mehiko, Panamo, Venezuelo, Portugalsko in Švedsko, maja Grčijo, junija Turčijo in Nemško demokratsko republiko (na berlinski konferenci), avgusta pa Sri Lanko (na konferenci neuvrčenih). V Ljubljani je bil osnovan Mednarodni center za podjetja v javni lastni v deželah v razvoju.

REORGANIZACIJA ZDRAVSTVA

NAJBOLJ ZAGNANO

USPEL REFERENDUM

»Se nikoli doslej niso bili zdravstveni delavci tako politično in samoupravno razgibani, kot prav zdaj v pripravah na referendum za popolnejšo samoupravno organiziranost, je ondan dejal BERNI STRMČNIK, generalni direktor SOZD zdravstveni zavodi Celje, ko je v koordinaciji med občinskimi organov družbeno političnih organizacij govoril o pripravah na novo organizacijo zdravstva na širšem celjskem območju.

Zdravstveni delavci so z referendumom prejšnji teden odločali o združitvi celjske bolnišnice, regionalnega zdravstvenega doma in Zavoda za socialno medicino in higieno. Skupaj se je glasovanja udeležilo 2040 delavcev ali zdravstvenih delavcev, od teh se jih je v splošni bolni-

šnici 80,35%, izreklo za združitve, v regionalnem zdravstvenem domu 75,80% in v Zavodu za socialno medicino in higieno 87,27%. Najprej bodo morali izoblikovati najprimernejše samoupravne organizacijske oblike in delo organizirati v temeljnih organizacijah združenega dela in to v najtesnejši povezanosti celovitega zdravstvenega dela, tako preventivnega kot kurativnega. Pri tem bodo morali upoštevati tudi njihovo učinkovito povezanost z občinskimi zdravstvenimi skupnostmi, saj znotraj njih zagotavljajo razvoj zdravstvenega varstva. V tej smeri se razmišljajo in so si v oblikovanju stališč in predlogov že precej na jasnem, kako delo organizirati.

A. N.

Letošnje praznovanje 35-letnice ustanovitve JLA je tudi na celjskem območju minilo na vso moč slovesno. Višek številnih prireditev je bil prejšnji petek v hali Golovec, kjer so med resnično dobro pripravljenim kulturnim programom, razvitjem prapora Zveze rezervnih vojaških starešin in branjem napredovanj rezervnih vojaških starešin sprejeli med prostovoljce teritorialne obrambe tudi nove člane. Zadnja prireditev je bila dejansko dokaz skupnega nastopanja naše vojske in vseh občanov Jugoslavije, kar pomeni dejansko moč za ohranitev tistega, kar je bilo težko priborjeno pred več kot tridesetimi leti. Ob vsem tem pa je jasno samo ne kaj: to sodelovanje, ki je že doslej bilo vzorno, je treba samo še poglobljati in plemeniti, kajti to je in bo v korist nas vseh.

Foto: DRAGO MEDVED

CELJE

SPREJELI SO ODLOČITEV

REFERENDUM V CELJSKI OBČINI BO 16. JANUARJA

V torek, 23. t. m. je bila najprej skupna, zatem pa ločene seje delegatov vseh treh zborov celjske občinske skupščine. Na skupni seji so potrdili poročila delegatov oziroma vodij skupin delegatov za zvezni zbor skupščine SFRJ, za zbor združenega de-

la ter za zbor občin skupščine SRS. Iz vseh treh poročil se je slej ko prej uveljavila zahteva po tesnejšem sodelovanju teh skupin delegatov z bazo, se pravi z občinsko skupščino, samoupravnimi interesnimi skupnostmi ter temeljnimi oziroma orga-

nizacijami združenega dela.

Ceprav izvršni svet ni predložil skupščini amandmaja na predlog resolucije o družbeno-ekonomskem razvoju Slovenije v prihodnjem letu, je razprava vendarle opozorila na nekatere probleme, ki zadevajo tudi celjsko občino. Tako se je pojavilo vprašanje, zakaj v resoluciji ni gradnje novega hotela na Dobrni in nadalje, zakaj je upoštevana gradnja nove tovarne za proizvodnjo žveplene kisline, četudi so v tej zvezi znana stališča občinske skupščine.

Z dvema vzdržanima glasovoma ter z vsemi drugimi — za so delegati sprejeli sklep o razpisu referenduma za uvedbo drugega samopri- spevka v celjski občini. Kot je znano, bo referendum v nedeljo, 16. januarja 1977. leta.

Delegati so nadalje sprejeli valorizacijo programov samoupravnih interesnih skupnosti, potrdili pa so tudi predlog odloka o spremembi zidalnega načrta za predel starega mestnega jedra okoli

Turške mačke in tako odprli možnost za gradnjo novega gostišča, čeprav v teh možnostih niso vse zahteve kolektiva celjskega gostinskega podjetja.

M. B.

PODČETRTEK: NOV ZDRAVSTVENI DOM

Pred dnevi je bila v Podčetrtku slavnostna otvoritev prvega po potresu zgrajenega zdravstvenega doma. Kot je znano, so po potresu začeli z gradnjo zdravstvenih domov na Planini pri Sevnici, v Podčetrtku in Kozjem. Načrte za omenjene domove je izdelal Medico inžiner iz Ljubljane.

O pomenu tega zdravstvenega doma ne bi govorili, saj se vsi zavedamo, kaj pomeni za razvijajočo se zdraviliški kraj kot je Podčetrtek, ki je doslej imel zdravstveno službo v stavbi, stari več kot sto let.

M. STRASEK

MOZIRJE: H. HERČEK OSTOPIL

V ponedeljek in torek so zasedali delegati vseh treh zborov občinske skupščine v Mozirju. Tako so med drugim sprejeli poslovnik občinske skupščine, zatem odlok o začasnem financiranju potreb občine v prvem trimesečju prihodnjega leta itd. Zelo razgibana je bila razprava o poslovanju gospodarskih delovnih organizacij v devetih mesecih. V tej zvezi so delegati še priporočali, da naj bi bile takšne ocene bolj na tekočem, da bi lahko tudi z dogovorjenimi ukrepi hitreje reševali najnujnejše probleme.

V tem okviru je imel zbor krajevnih skupnosti tudi ločeno sejo z enim samim vprašanjem — sprejem izhodišč za ustanovitev samoupravne komunalne interesne skupnosti. Kot je znano, so delegati tega zbora ta izhodišča na prejšnji seji zavrnili. Zdaj so jih sprejeli in tako prižgali zeleno luč za ustanovitev komunalne interesne skupnosti.

Na sejah so delegati sprejeli tudi odstop predsednika izvršnega sveta Huberta Herčka, ki odhaja na novo delovno mesto. Do izvolitve novega predsednika bo delo izvršnega sveta v Mozirju vodil njegov podpredsednik Hinko Čop.

OTO ŽAGAR

Pogovarjala sva se v prostorih občinske konferen- ce Zveze socialistične mladine v Zalcu. Nič čudnega, saj Oto Žagar mnogo svojih upostih ur preživi prav tukaj. Mladina, kot je on, je pravzaprav težko predstavljati. Resen je in predan delu z mladimi, ki mu pomenijo veliko. Letos so ga zaradi njegove izjemne aktivnosti izvolili za sekretarja občin-

ske konference ZSMS. Pa to še zdaleč ni njegova edina funkcija.

»Oh, teh se ne manjka. Sem še sekretar osnovne organizacije ZK v žalski Nami, član pododbora krajevne konference SZDL Zalec v Vrbju, član komisije za SLO in družbeno samozasčito pri občinski konferenci SZDL, član komisije za idejnopolično delo pri občinski konferenci ZSMS, član konference mladih delavcev, aktiven pa sem še v krajevnih organizacijah in društvih; pa jih bi lahko našteval.«

Oto Žagar je eden tistih mladincev, ki točno vedo, kje je mesto mladih v naši družbi in s katerim delom ter na katerih področjih se lahko mladi najbolj uveljavijo in največ prispevajo k hitremu razvoju naše družbe.

Končal je srednjo aranžersko šolo v Ljubljani in takoj po povratku v občino začel aktivno delovati kot mladinec v Vrbju in v svoji delovni organizaciji, ki je bila takrat Savinjski magazin. V Vrbju pred njegovim pri-

hodom ni bilo osnovne organizacije mladih. Ze po dveh mesecih pa je aktiv v Vrbju začel in pričel s svojim delom, ki ga danes ocenjujejo za izredno plodno. Kaj kmalu je postal še predsednik v organizaciji mladih v Savinjskem magazinu. »Naš klub 76« v skupini C zasedel prvo mesto. Ponošen, ko je aktiv v Savinjskem magazinu dosegel tretje mesto v tekmovanju za najboljšo osnovno organizacijo mladih v delovnih organizacijah. Vselej sem bil pobudnik organizator dela mladih. Delam z entuziazmom, kajub prejšnji obremenitvi, saj temu svojemu delu posvečam večino časa. Zal pa mladi še nismo dosegli tistega mesta v družbi, ki bi ga morali. Ponekod je še šib-

ka naša aktivnost, drug-

OBRAZI

je nas porabilo le za tiste akcije, ki jih nihče drug ni sposoben izpeljati. Jezi pa me, ko si naše zasluge pogostoma pripisujejo drugi. Mladina si mora izboriti večji vpliv, to pa bo mogoče le z večjo aktivnostjo v vseh aktivnih in organizacijah. Iz takšne masovnosti lahko dobimo napredne kadre, ki bodo znali kovati našo družbo tako, kot je treba. Mladina je kadrovska baza, mladina je akcija. Zato mora naša dejavnost predvsem v smeri še večjega števila organiziranih, družbeno koristnih akcij, ki morajo dokazati našo voljo, znanje in željo, da kar najbolj prispevamo k razvoju naše samoupravne socialistične družbe.

Takšen je Oto Žagar, pravi mladinec, ki svoje delo posveča mladim in želi, da bi bila mladina res takšna, kot bi v naši družbi morala biti.

BRANKO STAMEJCIC

V NOVO LETO 1977

ČEZ TEDEN ZNOVA

19 milijonov črk

Z današnjo, 52. številko, bomo jutri sklenili leto 1976. Leto, v katerem smo na 1150 časopisnih straneh, povprečno na 22 straneh v vsaki številki, objavili kar se je pomembnega — širše ali ožje gledano — dogajalo na območju, pa tudi okoli nas. Za vse številke Novega tednika so morali novinarji napisati 10.350 tipkanih strani gradiva, ali preko 3 milijone besed, ali dobre tri kilometre dolgo pismo, ali še drugače, stavci so morali postaviti 19 milijonov črk. Slikovno gradivo je bilo za nameček. Vsak četrtak je poštar Novi tednik 11.500 naročnikom prinašal na dom, preko 4000 bralcev ga je kupovalo na prodajnih mestih. Zvesti bralci so vse to prebrali.

Pisem še premalo

Kakih 40.000 bralcev Novega tednika imamo. Najbrž se niti niste spraševali zakaj ga prebirate. Postal je del vašega vsakdana, navad in potrebe. Segali ste po njem, ker ste na njegovih straneh brali novice iz naših krajev, od Rinke do Sotle. Oglašali ste se v pislih, ki smo jih objavili. Včasih pa smo vam kar malce zamerili, če se pod vse kar ste tehtnega navrgli na papir, niste podpisali. Marsikdaj je tako pismo romalo v koš, ker si z njim nismo mogli kdovekaj pomagati. Pa tudi načelo »iz oči v oči« smo morali spoštovati.

Radi ste prebrali zanimivosti doma in na tujem. Všeč so vam bili živi zapisi s poti po naši domovini. Teh bi vam radi prihodnje leto pripravili še več. Vse premalo še poznamo življenje in delo

v nekaterih krajih, čeprav so zelo blizu. Kaj se tam v življenju spreminja, kaj dogaja, slabo poznamo obilico značilnih navad in bogastvo kulturnih zanimivosti, za nas včasih tudi nevsakdanjega življenjskega utripa. To bi vam radi prihodnje leto približali. Tudi zato, ker med nami živi in dela precej delavcev tudi iz teh krajev.

Akcije so odmevne

Nekatere naše akcije, ste, dragi bralci po vašem zatrdilu, zelo ugodno sprejeli. Tisto o mesu, skladiščenju in prodaji, na primer. Pozneje je sicer krožila zbadljivka, češ, zdaj je mesa še manj. Toda, saj naš namen ni mogel biti, da bo na mah, čez noč oskrba z mesom boljša.

Take akcije moramo v prihodnje še bolj negovati. Osveščajo potrošnike, da ne bodo kupovali vsega kar je v prodaji pa tudi prodajalci naj vedo, da vsako blago ne bo šlo v denar. Iz tega odnosa se plečejo tudi vprašanja, ki jih moramo urejati v potrošniških svetih, ki jim prav zdaj iščemo vsebino delovanja.

Solidarnosti ne manjka

Letos smo del prostora namenili prizadevanjem ljudi in družbenih dejavnikov, da bi z združenimi sredstvi in solidarno urejali skupna vprašanja. Ko je v sosesčini in na Slovenskem prizadeval potres ljudem občutno škodo smo se vključili v obveščanje o velikih solidarnostnih akcijah, da bi odpravili posledice. Enako solidarnost so izkazali ob-

čani v večini občin našega območja, ko so se odločili s samopriskom pospešiti gradnjo objektov družbenega standarda, cest in si tako zagotovili primerne pogoje lastnega razvoja. V prihodnje nas čaka njihovo uresničevanje. Zato nam bo informacija dobrodošla, da bomo vsi tvorno prispevali tudi k uresničevanju programa za katerega smo skupaj zagotovili sredstva. In prav je tako, saj bomo napredovali le toliko hitro, kolikor bomo sami voljni.

Preobrazba življenja

Družbeno politične in ekonomske aktivnosti prihodnjega leta dogovarjamo prav te dni v občinskih skupščinah z resolucijami o politiki izvajanja družbenega plana za prihodnje leto. Uresničevanje nalog iz načrtovane razvoja že samo po sebi terjajo, da v širši javnosti obravnavamo vprašanja, ki najposredneje zadevajo interes delovnih ljudi in občanov. Naloga Novega tednika pa bo v ospredje postaviti človeka, njegov interes in samoupravni položaj, spodbuditi delovanje mehanizmov dogovarjanja in sporazumevanja, ali kot bi preprosteje dejali, odpreti strani Novega tednika, da bo bralec hkrati na njih izražal svoje interese in jih soočal ter usklajeval z interesi drugih. Več sobesednikov bomo morali imeti. Premalo se o načrtih kritično in odkrito pogovarjamo, pozneje pa, ko nam kaj ne uspe tako kot smo načrtovali v razvoju gospodarstva, se obnašamo tako, kot bi bili že vsi prej preroki.

Trenutki sprostitve

Na straneh Novega tednika nameravamo v prihodnje zanesljivejše primeren del prostora odmerjati branju, ki naj vas sprosti, zabava in odlegne za hip vašo pozornost od vsakodnevnih skrbi. Ob reševanju križanke kontrolirate obseg vašega znanja na vseh področjih, zaupni pomenki o konkretnih vprašanjih in človeških stiskah utegnejo zanimati širši krog. Morate, če se že ne boste ravnali po njej, vas bo vsaj seznanila z modrimi muhami doma in po svetu. Praktičnih nasvetov bi vam radi posredovali kaj več. Če boste spraševali smo pripravljeni odpreti rubriko v kateri vam bomo preskrbeli odgovore na vsa taka vprašanja pa najsi bodo zadevala ohranitev zdravja, uveljavljanje posameznih pravic iz dela in po delu, ali pa z drugih področij človekovega interesa, zanimanja in delovanja.

Le z bralci

Še vse kaj več bi radi za bralce zanimivega vnesli v časnik. Koliko tega, pa ni odvisno le od poklicnih novinarjev, ki jih mimogrede povedano v redakciji niti ni dovolj, pač pa tudi od sodelovanja bralcev in naših dopisnikov. Skupaj z vsemi moramo oblikovati časnik, ki bo vse bolj naš, zanimiv, ki bo posegal v življenje in delo v temeljno samoupravno raven, tja pač, kjer se venomer nekaj dogaja.

ODGOVORNI UREDNIK
Rešitev iz prejšnje številke

POSVET O INFORMIRANJU

KOMAJ KAPLJA

PRI VODILNIH MALO ZANIMANJA

V nekaterih celjskih organizacijah združenega dela je še vse premalo razumevanja vodilnih delavcev in premalo njihove podpore informativni dejavnosti. Se več. Nekaterim je celo ljubše, da se čim manj obvešča, ali pa obveščajo delavce le o uspešnosti, mnoge informacije pa nosijo pečat Pri vodilnih premalo zanimanja za obveščenost.

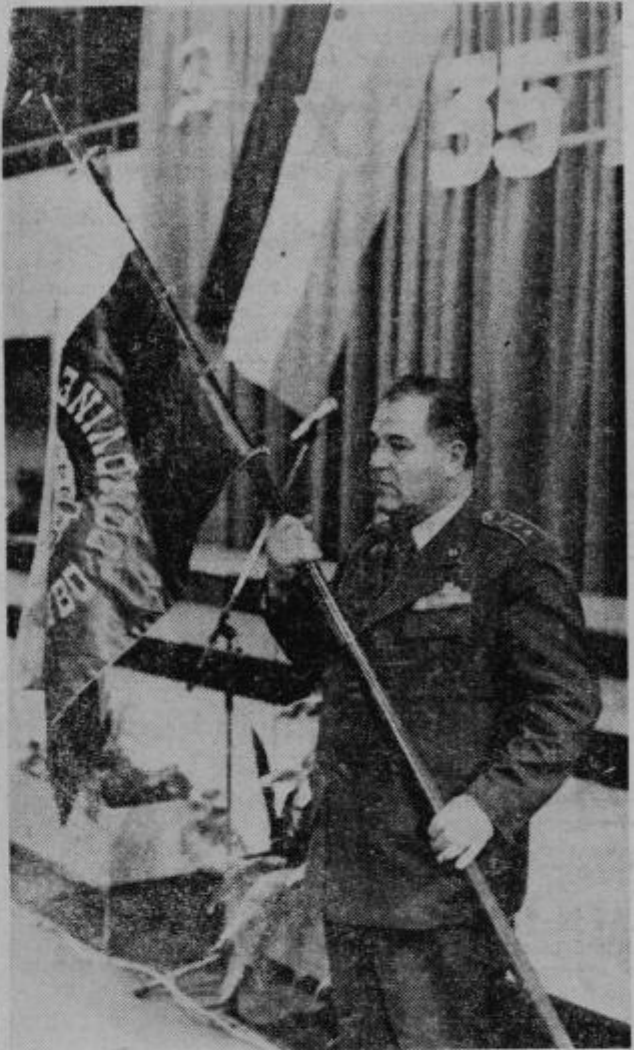
»Poslovne skrivnosti« pred lastnimi samoupravitelji. To ugotovitev smo slišali na posvetu prejšnji teden v Celju, ko so vabljene razpravljali o povezovanju informacijsko dokumentacijskih centrov v delegatskem sistemu v občini s sredstvi javnega obveščanja. Posvet je sklical medobčinski svet SZDL, udeležili se ga je tudi Darko Marin, sekretar za informacije Skupščine SR Slovenije.

Posvet je »odkril« vrsto zanimivih ugotovitev. V Sloveniji je že preko 600 sredstev javnega obveščanja, od tega je glasil organizacij združenega dela 487. Slednji pa se borijo z največjimi težavami. Materialnih težav sicer nimajo — tu in tam že kar potratno ravnajo — zato pa drugje ne manjka. Osrednje vprašanje je, da uredniki tovarniških glasil le stežka pridejo do vseh informacij, ker se mnoga gradiva, stališča in sklepi organov v združenem delu

proglasijo, svojevoljno seveda, za poslovno skrivnost. To pa so največkrat prav informacije, ki so potrebne za dobro samoupravno odločitev, in za odločanje politike v delovni organizaciji. Če iz virov informiranja obveščanja le kaplja in so delavci je po kapljicah obveščeni kaj se poslovnega dogaja v kolektivu, tudi poslovnih uspehov ne more biti najboljših. K sreči, da so v nekaterih sredinah to že spoznali.

V razpravi so se dotaknili tudi obremenjenosti delegatov z gradivi, ki jih prejema. Kljub obsežnosti gradiv pa mnogi delegati ugotavljajo, da je sicer informativnega gradiva preveč, premalo pa uporabnih informacij za delegatsko delo. Informatijsko informativni centri v občinah še niso zaživeli, razen v Celju, kjer so se največ storili, tudi zato so težave delegatskega dela še velike in delegatska razmerja nerazvita. V občinah se tega zavedajo, borijo pa se s prostorskim, kadrovskimi in materialnimi težavami. In vendar prihodnji čas utegne prinesiti nekaj rešitev, najprej, najbrže v laški občini, kjer bo INDOK center pričel delovati že v prvi polovici prihodnjega leta. V drugih občinah pa verjetno nekoliko kasneje.

B. V.

ZRVS OBČINE CELJE RAZVILA SVOJ PRAPOR

Predsednik občinske zveze rezervnih vojaških starešin občine Celje rezervni polkovnik VID JERIC med razvijanjem prapora Zveze rezervnih vojaških starešin. To je bil na osrednji proslavi dneva JLA v hali Golovec najpomembnejši dogodek ob prisegi in vstopu mladih v enote teritorialne obrambe. Dve dejanji, ki mnogo simbolizirata.

Foto: D. MEDVED

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

LAŠKO OB KONCU LETA

„PONOVLJEN“ REFERENDUM

ZAČETEK GRADNJE ZDRAVSTVENEGA DOMA ŽE NA POMLAD

V ponedeljek, štiri dni pred koncem leta, je bil v Laškem pomemben dogodek. V prostorih zdravilišča so delegirani zastopniki delovnih skupnosti, interesnih in krajevnih skupnosti, političnih organizacij, podpisovali sporazum za zbiranje sredstev, potrebnih za izgradnjo novega zdravstvenega doma. Sporazum so podpisali predstavniki tistih delovnih skupnosti, katerih sedež je na območju krajevnih skupnosti Laško, Rečica, Marijagradec, Vrh in Brezje, predstavniki naštetih krajevnih skupnosti in političnih organizacij s tega območja. Na svedcan način so udeleženci podpisali

vali dva sporazuma. Vsi so podpisali sporazum, po katerem bodo vsako leto iz dohodka izdvojili 450 novih dinarjev na zaposlenega za zdravstveni dom, devet od desetih organizacij pa je podpisalo še dodaten sporazum, da bodo zbrali iz ostanka dohodka v dveh letih prispevke v skupni višini za milijon dinarjev.

Predvidoma bodo z dodatnim prispevkom na vsakega zaposlenega zbranih v dveh letih 2 milijona in 500.000 dinarjev, organizacije združenega dela, ki bodo prispevale še iz ostanka dohodka bodo zbrale en milijon, krajevske skupnosti bodo zdru-

žile iz samopriskov en milijon in 500.000 dinarjev. Medtem ko je regionalna zdravstvena skupnost podpisala sporazum z obveznostjo, da bo prispevala 4 milijone in 500.000 dinarjev, kolikor manjka do predračunske vsote devet in pol milijona novih dinarjev.

Z aktom podpisovanja sporazuma, ki so ga v vseh delovnih skupnostih, interesnih in krajevnih skupnostih izglasovali z vso resnostjo in zavestjo o nujnosti te investicije, so delovni ljudje z območja Laškega, tako kot v preteklosti, tudi občani drugih delov občine, dokazali svojo visoko zavest, stopnjo

solidarnosti in očitno, kaj je od množstva potreb najbolj nujno uresničevati.

Ker ni dvoma, da bodo delovni ljudje v sporazumu določene obveznosti tudi izpolnili, lahko pričakujemo na pomlad začetek pripravljalnih in gradbenih del za izgradnjo zdravstvenega doma, za katerega nihče ne ve, kdaj mu bo potreben. Ve vsak, ki je zdravstvene usluge že potreboval, kdor pa se temu izogne, je tako in tako še najbolj na dobičku, kajti zdravje je od vrednot med prvimi.

J. KRAŠOVEC

MOZIRJE

DOHITETI
ZAMUJENO

PISE MILAN BOŽIČ

Cetudi je osnutek srednjeročnega programa razvoja mozirske občine do 1980. leta naletel na ostro kritiko, je vendarle res, ne glede na končno besedilo dokumenta, da prinaša naslednje obdobje do 1980. leta predelovne ljudi in občane ob gornjem toku Savinje in ob Dreti zahtevne naloge. Sicer pa, kdaj jih ni bilo? Toda, zdaj gre za tisto, da bi v tem času ujeli zamujeno, da bi stopili v korak z gospodarsko bolj razvitimi občinami v Sloveniji, da bi, skratka, napravili večji korak naprej. V tem je načrt vsekakor ambiciozen, čeprav je v osnutku pomanjkljiv, nedorečen. Toda hotenja so drugačna in v zavesti, kaj je treba napraviti, prav tako ni dilem.

Osnovna zahteva je vsekakor v postavitki, da naj bi v tem času v občini odprli na novo najmanj 800 delovnih mest. To pa je približno toliko, kolikor ljudi iz te občine se poži vsak dan na delo v druge občine, celo v Ljubljano in Kamnik. In če bi zdaj na kratko skušali odgovoriti, kje dobiti ta nova delovna mesta, je odgovor več ali manj na dlani. Predvsem v domači lesni industriji, čeprav v Mozirju ne pozabljajo hkrati opozarjati na odpiranje dislociranih obratov drugih delovnih organizacij, na krepkejši korak v gostinstvu in turizmu, zatem na ljubinski Gradbenik oziroma na njegovo temeljno organizacijo združenega dela Kovi-narstvo in podobno.

V tem, občinskem razvojnem programu, čaka zlasti lesno industrijo odgovorna naloga. Vidiki so več ali manj jasni — razširitev in modernizacija proizvodnje tvernih plošč, večja finalizacija in prav tako razširitev programa v stavbnem pohištvo. Morda še kaj. Toda tu je težišče. Zato so tudi v te panoge predvidene najtežje naložbe.

Pomembno mesto v teh vidikih ima tudi Elkoj, ki naj bi v tem obdobju dosegel približno desetino občinskega družbenega proizvoda. Zato tudi večje investicije in druga prizadevanja, ki jih v tem kolektivu nikoli ne manjka.

Kmetijci napovedujejo v tem obdobju preusmeritev oziroma specializacijo proizvodnje na nadaljnjih 260 kmetijah. Zato bodo samo v kooperacijsko kmetijstvo vložili okoli 95 milijonov dinarjev!

Trgovini napovedujejo nov vzpon. In tudi nekatere nove objekte, zlasti v okviru Dobrine. Obrt bo luže za starimi ranami. Zlasti primanjkuje številnih delavnic uslužnostnega značaja. Bodo napovedane davčne olajšave primerna spodbuda za odpiranje teh delavnic? Kaj pa lokacije?

Turizem z gostinstvom naj bi v tem obdobju doživel svoj težko pričakovani in napovedani preporod. Tudi v organizacijskem smislu. Razdrobljenosti naj bo konec. Enotni koraki in skupni nastopi na domačem in tujem trgu lahko samo prispevajo k temu razvoju. Seveda pa bo treba urbanistično rešiti še Logarsko dolino oziroma Solčavsko in v resnici izvajati program, ki naj zagotovi večji dotok turistov, zlasti pa podaljšanje sezone.

Nalog torej na pretek, pripravljenosti za njihovo izpolnitev je tudi dovolj!

SENTJUR

ZAVZETEJE V GOSPODARSTVU

PREDVIDEVANJA ZA LETO 1977 ŠE VEDNO PREVEČ PREVIDNA

Leto se neizbežno izteka in to je navadno tudi čas, ko se ozremo nazaj na prehojeno pot in na večje ali manjše uspehe dela ob tej poti. Kakšno je bilo leto 1976 za občane šentjurske občine? Takole ga je ocenil predsednik skupščine občine Šentjur, Vinko Jagodič:

»Za nami je prvo leto ureditve srednjeročnega programa razvoja občine, ki smo ga sklenili z delovnimi ljudmi in občani na začetku leta 1976. Če se ozremo po prvih rezultatih, moramo ob njih izpostaviti ustvarjalnost naših delovnih ljudi. Bili smo uspešni pri vsebinskih preos-

novah in pri samoupravnem sodelovanju občanov zlasti po krajevnih skupnostih. Najbrž nas je k temu peljal tudi čisto materialni interes občanov z ozirom na lanske letošne sprejete programe, v katerih so se ljudje tudi odločili za krajevne samoprispevke, ki jih že izvajamo za obdobje tega srednjeročnega programa. Menim, da ne gre zanikati uspešnosti delovanja samoupravnih interesnih skupnosti, čeprav se tu in tam le še zatika, zlasti pri delu posameznih delegacij. Lahko rečem, da je celovito delovanje samoupravnih interesnih skupnosti, ki jih ima-

mo kar lepo število, bilo vendarle dosledno in da so sprejeti programi v pretežni meri izvedeni.

Morda je bilo leto 1976 eno najtežjih za delovnega človeka, vključenega v gospodarsko dejavnost v šentjurski občini, z ozirom na to, da je bilo to leto, v katerem smo šli v spremembo obračuna po plačani realizaciji. Ob tako spoznanem stanju in sprejetih stabilizacijskih ukrepih se bomo v naslednjem letu srečevali z manj dilemami, vendar moram povedati, da smo v vseh proizvodnih zvrsteh le napredovali in dosegli zlasti v nekaterih TOZD izjemne uspehe.

Predvidevanja za leto 1977 in nadaljna širitev gospodarske dejavnosti so še vedno preveč previdna. Če bomo hoteli doseči hitrejši razvoj, bo tako gospodarstvo občine kot tudi regionalno gospodarstvo morajo pokazati večje ambicije, kajti le tako bomo presegli status manj razvitega

področja Slovenije, oziroma regije.

V letošnjem letu je precej naraslo tudi število zaposlenih v občini, s čimer smo lahko zadovoljni. V tem letu smo se močno ukvarjali tudi z odpravo posledic po potresu. Končno so se uredili vidiki financiranja s potrošniškimi krediti, tako da zdaj obstajajo vse možnosti, da bi bile v letu 1977 v glavnem odpravljene. Težka, včasih polemična je bila v preteklem letu modernizacija cestne mreže v občini, kar je še vedno osnovno vprašanje. Vložili bomo vse napore, da bomo vsaj z osnovnimi prometnicami bolj odprli kozjanski predel.

Prepričan sem, da bomo vrsto nalog, ki jih sklepamo prav v teh dneh, v naslednjem letu dobro in uspešno opravili in zato ni razloga, da ne bi zadovoljni stali v leto 1977. Naj bi te dobre želje veljale vsem delovnim ljudem in občanom šentjurske občine.

MATEJA PODJED

STEKLARNA ROGAŠKA SLATINA

KAM S ŠOLO?

SE ODREKAJO SKRBI ZA KADRE

V intenzivni politični dejavnosti v šmarnski občini je vsaj v zadnjem času večkrat prišlo do izraza vprašanje Steklarske šole, torej vprašanje TOZD-a. V sami steklarski šoli so temeljito proučili razmere in v ta namen pripravili tudi posebno analizo. Kot menijo, kažejo vsi argumenti na to, da naj bi delovna organizacija zaenkrat ostala takšna kot je, seveda tako, da bi razčistili in določene zasravnili nekatere odnose

med proizvodnim delom in šolo samo.

Omeniti je namreč treba, da Steklarska šola nima urejenega statusa v odnosu do steklarn, za katere izobražuje in pripravlja kader (z nekaj besedami: to je edina tovrstna ustanova v Jugoslaviji). Glede na to bi bile ostale steklarne dolžne gledati na šolo kot na delovno organizacijo, ki so ji dolžne pomagati in ne le Steklarna Rogaska Slatina.

Le na tak način bi bili ustvarjeni pogoji ne le za uspešnejše in kvalitetnejše delo, pač pa bi Steklarska šola lahko delovala kot samostojen TOZD, kar bi brez dvoma pomenilo novo kvaliteto.

Stvar se je v zadnjem času le premaknila in kaže, da bodo o tem razmislile tudi druge steklarne pri nas. Le tako je mogoče reševati problem Steklarske šole. MST

HOTEL ODPRT

V Prebodu bodo danes ob 15.30 svečano odprli nov hotel, ki bo velika pridobitev za ta kraj z velikimi turističnimi ambicijami. Nov hotel bo imel poleg sob in apartmanov tudi družabne prostore, teraso, restavracijo z bistrojem, jedilnico ter štiristopenjsko avtomatsko kegljišče.

SPET ZASTRUPITEV RIB V SAVINJI

NAJVEČJI POMOR RIB DOSLEJ

MED POGINULIMI RIBAMI VEČ STO SULCEV — 5 MILIJONOV ŠKODE

Člani Ribiške družine Sempeter so v ponedeljek dopoldne v Savinji in Strugi na Polzezi zasledili večje število poginulih rib, kar je bil dovolj velik vzrok za alarm; še posebej ker je bilo med ribami več takih, ki so sicer zelo odporne. Ribiči so takoj stopili v akcijo. Odšli so ob Savinji navzgor do izliva Pake in še više, da bi ugotovili vzrok pogina. Ker nad izlivom Pake ni bilo večjega pogina, smatrajo, da so po vsej verjetnosti krive odplake v Paki. Nato so se napotili ob Paki ter videli, da so tudi tu vse ribe mrtve. Druga skupina pa je odšla po Savinji navzdol do griškega mosta, pri tem pa spoznali, da je tokratna zastrupitev ena največjih, saj je skoraj ves vodni živelj uničen. Pobrali so veliko mrtvih rib vseh vrst, med njimi kar 102 sulca večja kot 1 m. Kot vse kaže je Savinja v revirju Ribiške družine Sempeter v dolžini 22 km mrtva. Seveda so ribiči, ki za bogastvo svojih vod vlagajo ogromno časa in denarja, ogorčeni. Ena-

ko so ogorčeni tudi ostali občani. Ne morejo razumeti, da se danes, ko toliko govorimo o zaščiti voda in drugega naravnega okolja, najde nekdo, ki s svojo malomarnostjo, neodgovornostjo ali tudi nevednostjo povzroči tak pomor. Vede, da je namreč treba, da reke ni mogoče oživiti v tednu, mesecu ali letu, temveč da je to večletno delo. Končno pa je vprašanje, kdo ribičem jamči, da sadu njihovega dela ne bo uničil spet nekdo s svojo nepazljivostjo, saj je znano, da je bila na Savinji, Bolski in drugih rekah že več zastrupitev, tako v letu 1969 kar 3. Pri tokratni katastrofi je seveda vprašanje kolikšna je škoda. Na to vprašanje nam je Boris Debič, disciplinski tožilec družine povedal: Če upoštevamo, da so tovariši iz Mozirja ocenjevali škodo, ki je nastala zaradi zastrupitve z odplakami iz Glina na milijon dinarjev ter današnje cene, lahko govorimo o več milijonski škodi, da ne bo pomote so to novi milijoni.

Tekst in foto: T. TAVČAR

Član RD Sempeter Drago Vrečar, ki je pomagal pri akciji, je pri tovarni Garant našel sulca, dolgega 95 cm in težkega nekaj manj kot 10 kg.

NI BOJAZNI

PISE BRANKO STAMEJCIC

Kljub izrednim težavam v gospodarstvu letos vendarle vse kaže, da poslovnega leta ne bomo zaključili tako slabo. V vseh gospodarskih organizacijah po vrsti namreč ugotavljajo, da je z novo zakonodajo v naše gospodarstvo zavel svež veter in da so se končno odločneje in predvsem bolj pošteno pričela urejevati vsa tista vprašanja, ki so bila vrsto let cokla hitrejšemu razvoju.

Tudi v Celju ni nič drugače, pa čeprav se gospodarstvo v občini ubada z resnimi težavami zaradi svoje neugodne strukture, težavami, ki so jih povzročili stari odnosi in podobno. Rezultat vseh teh težav v celjski občini bodo precejšnje izgube po zaključnih računih. Po prvih ocenah naj bi te samo v največjih delovnih organizacijah občine dosegle približno 160 milijonov. To je številka, ki vzbuja strah. Pa vendar vzroka zanj praktično ni. Direktorji teh gospodarskih organizacij so namreč ob ocenah izgube, s katero se bodo morali soočiti, pokazali tudi poti, po katerih bo izguba pokrita in hkrati poudarili, da so že pripravili tudi vsi sanacijski načrti. Izvajanje teh bo po trdnih zagotovilih že v prihodnjem letu omogočilo bolj zdravo in solidno gospodarjenje.

O vzrokih visokih izgub v gospodarstvu tokrat nima smisla govoriti. Ti vzroki so znani, pa čeprav v bistvu le težko govorimo o vzrokih. Bolj primeren izraz bi bil posledice, saj so v gospodarstvu enotno ugotavljali, da nova zakonodaja, ki ureja področje dolžniško-upniških razmerij in področje ugotavljanja dohodka po plačani realizaciji, ni zakrivila težavnega položaja. Njena zasluga je le v tem, da smo si dokončno nalili čiste vina in da je ob zaključku poslovnega leta položaj kristalno jasan. V prejšnjih letih tega nismo mogli trditi.

Že samo dejstvo, da se v gospodarskih organizacijah, tudi tistih, ki so letos slabše poslovale, zavedajo pozitivnih premikov v gospodarstvu, vzbuja v nas trdno prepričanje, da je to osnova, na kateri bomo že prihodnje leto lahko zgradili čvrstše poslovanje. Kajti dejstvo, da v celjski občini praktično ni delovne organizacije, ki bi skušala svoj slabši uspeh opravičiti s subjektivnimi razlogi, ki večinoma izhajajo iz nove zakonodaje, prča, da se v delovnih organizacijah zavedajo resničnih vzrokov težavnega stanja. O tem, da na meravajo te vzroke, v kolikor tega še niso storili, v najkrajšem času opraviti, prča dejstvo, da v svojih letnih načrtih nobena delovna organizacija ne planira izgub. To pa je takšen položaj, ki smo ga kljub grenkemu priokusu zaradi visokih izgub letos vseeno lahko veselili.

V delovnih organizacijah bodo morali sedaj vse napore usmeriti v akcijo za pokrivanje izgub. Vzponredno s tem pa morajo skladno s svojimi načrti srednjeročnega razvoja storiti vse, da si zagotovijo dobre sanacijske načrte, ki morajo nakazati in izdelati vse perspektive za boljše poslovanje v prihodnjih letih. Cilj vseh teh sanacijskih načrtov pa mora biti usmerjen tudi v to, da s postopnim spreminjanjem neugodne strukture celjskega gospodarstva zagotovimo resnično ugodnejši položaj in boljše startno osnovo za razvoj v prihodnjih letih.

OBMOČJE

TURIZEM — KJE SI?

KRITIČNA RAZMIŠLJANJA O LETOŠNJI SEZONI

Poslavljamo se od leta in turistične sezone, ki ni prinesla istega, kar smo pričakovali. Bila je slabša od napovedane. Bila je slabša kot v 1975. letu.

Razlogov za to je vsekakor več. Zanimivo pa je to, da je na stanje in probleme najprej opozorila Celjska turistična zveza, čeprav zaradi novega položaja in delokroga nima neposrednega vpliva na tiste, ki so s komercialnega vidika odgovorni za razvoj turističnega gospodarstva pri nas. Razumljivo, saj turistične poslovne skupnosti na tem območju še ni oziroma njena ustanovitev kasni za najmanj pol leta. To je na koncu koncev zaskrbljujoče, saj naj bi ta skupnost povezovala svoje člane predvsem zaradi in te resa. Kot kaže, pa tega še ni čutili in najbrž je mnogim kar prav, če korakajo po svoje, ločeni in razdrobljeni tako kot doslej. Vprašanje je le, kako dolgo še in komu to koristi?

Vprašanje je aktualno toliko bolj, ker poznamo širše celjsko območje kot eno turistično in vendar v predvideni ustanovitvi turističnih poslovnih skupnosti te enotnosti ni zaznali. Poleg celjske bomo imeli še velenjsko.

Ko je Celjska turistična zveza ocenjevala letošnjo sezono, je med razlogi pouda-

nila objektivne pa tudi subjektivne. Res je, da je tudi letos, in to v času tako imenovane glavne sezone, znova ponagajalo vreme. To pa hkrati tudi kaže, da je turizem na širšem celjskem območju v preveliki meri odvisen od vremena in da zato rej še nimamo pogojev, ki bi lahko zagotavljali daljšo sezono, ne pa samo v juliju in avgustu kot na primer, razen redkih izjem, v Gornji Savinjski dolini. To spoznanje navaja k razmišljanju, zlasti pa k ukrepanju. Seveda pa je ukrepanje odvisno od materialnih sredstev in vlaganj v nove gostinske, turistične in rekreacijske objekte.

Med vzroke za slabšo sezono lahko prištevamo tudi slabo propagando. Če kdaj, se je zlasti letos na tem področju poznala odsotnost Celjske turistične zveze. Zveza je sicer nameravala reševati položaj z izdajo območnega prospekta. Pa ji žal ni uspelo zbrati potrebnega denarja! Tudi v tem zrcalo razdrobljenosti!

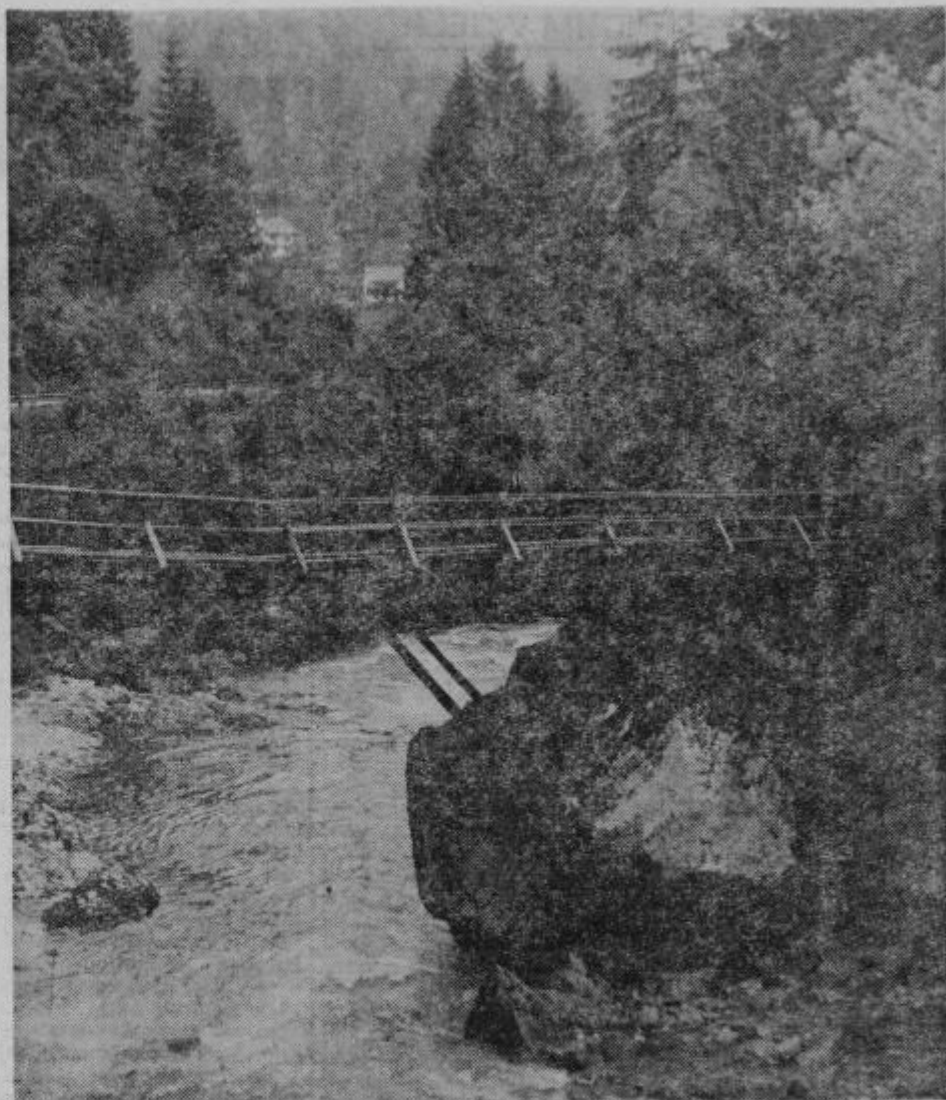
In cene! Če so bile cene penzijskih storitev več ali manj na ravni drugih območij, so odskakovale druge. Na sploh pa so cene poglavje zase in najbrž ni brez razloga opozorilo, da postajamo na tem področju predragi, še zlasti, ker je ponudba preveč skromna. Toda, kdo naj

oceni položaj in kdo naj ureja? Na vsak način bo to prvenstvena naloga najprej kolektivov, ki se ukvarjajo s turistično in gostinsko dejavnostjo, zatem pa vsekakor turistične poslovne skupnosti. Toda, ker je ni, zamujamo tudi na tem področju.

Ponudba je bila in je še preskromna. Razen redkih izjem. Tudi nezahtevni gostje iščejo nekaj več kot samo dober zrak in primerno hrano. Objektov za razvedrilo je premalo. Premalo je kegljišč, pokritih bazenov, drugih igrišč in podobno. Premalo družabnih prostorov in še česa.

In če k vsemu temu dodamo še subjektivne okoliščine, ki se kažejo tu in tam v slabem odnosu do gostov, v slabi postrežbi in še v marsičem, smo vsaj v glavnem povedali vse. V glavnem, kajti v tem analiziramo omenili tistega, kar zadeva gostinskega oziroma turističnega delavca neposredno. Gre za njegove delovne in življenjske pogoje, na nagrajevanje po delu, za stanovanja in še za kaj. Torej, tudi za tiste okoliščine, ki močno vplivajo ne samo na razpoloženje v kolektivu, marveč tudi na goste, njihovo zadovoljstvo ali slabo voljo.

Seveda ne gre vse metati v en koš. Daleč od tega. Prav tako ne kaže pozabiti, da na

Savinja v svojem gornjem toku...

našem območju prevladuje zdraviliški turizem, ki ima seveda drugačne pogoje za delo in uveljavitev kot na primer izletniški.

Vse močnejši pa je kmečki turizem. Še posebej v

Gornji Savinjski dolini, kjer postaja ob specializirani kmetijski proizvodnji pomemben dodatni vir dohodka. Ta veja se zlasti v Gornji Savinjski dolini močno uveljavlja po zaslugi domače kmetijske

zadruga in celjske podružnice Ljubljanske banke, ki odmerja precejšnja sredstva za kreditiranje kmetov, ki se odločajo tudi za oddajanje sob in nudenje drugih uslug gostom. MILAN BOŽIČ

vsem
varčevalcem
in poslovnim
partnerjem

srečno
'77

Ljubljanska banka
podružnica Celje

BLIŽA SE REFERENDUM V CELJU

KAKO BOLJE, HITREJE

VPRAŠANJE NI, JE PA VEČ VPRAŠANJ

Kolikor bolj se v Celju pri- bližuje 16. januar, ko se bo do delovni ljudje in občani izrekli na referendumu za program »referendumskega razvoja družbenih potreb«, to- liko bolj poglobljeno in pri- zadeto se občani vključujejo v razprave o problemih seda- njega časa. Zbori občanov in druge oblike dogovarjanja o referendumskih pripravah ne obravnavajo le program re- ferenduma za II. samopri- spevek, lotevajo se tudi dru- gih pereh vprašanj. Tu in tam v združenem delu je ču- titi tudi rahlo zaskrbljenost nad materialnim položajem, za perspektivo, prisotna so tudi razmišljanja o ukrepih za izboljšanje stanja. Zdrav- stveni delavci so se vsi kot eden odločili zakoračiti na pot temeljitih sprememb or- ganiziranosti zdravstvenega dela.

Cutiti je na splošno, veli- ko razgibanost za boljši ju- tri. Pa saj tega menda ni treba pripisati v dobro aja- snim načrtanim ciljem. Kre- pi se spoznanje, da zaostaja- nje družbenega standarda ne bo prenehalo samo po sebi, brez zavestne družbene akci- je in skupnih naporov. Če starše skrbi, kam dati v var- stvo otroka med delom, kam bo hodil v šolo, ali pa kje in kako bodo ljudje uveljav- ljali zdravstveno varstvo, da drugih potreb ne navajamo — se zdi odveč, dvomiti v uspeh akcije, ki se lahko imenuje samoprispevek ali združevanje sredstev ali ka- ko drugače. Kajti, ljudi pri- teguje rešitev težav, perspekti- va. Brez materialnih vla- ganj pa rešitve ni. In, če je ni, ne more biti dileme ali so ljudje za boljši jutri (ta jut-

ri bi potrebovali že danes). Nespametno bi ravnal sle- hernik, ki bi se upiral last- nemu razvoju, skrbi za last- ne in skupne pogoje življe- nja.

Ob tem pa ljudje razmi- šljajo, tehtajo in iščejo čim hitreje rešitve. Tudi najbolj- še, vsaj za sredino, iz kate- re predlogi izhajajo. Franko- lovčani se, na primer, zav- zemajo da bi telovadnico pri- šoli zgradili že prej in ne šele leta 1981. Upokojenci menijo, da bi morali trajne- je zagotoviti oprostitev plače- vanja samoprispevka za kate- gorije oseb, katerih osebni prejemki v družini so rela- tivno nizki. V Smartnem v Rožni dolini menijo, da gra- dijo šolo Veljka Vlahovića preblizu mesta in predaleč od Smartnega. Iz Stor je de- legat na seji skupščine skla- da za gradnjo objektov I. samoprispevka povedal, da je slišati mnenje, da bi morali objekti za vzgojo in izobra- ževanje imeti časovno pred- nost pred drugimi referen- dumske objekti itd.

Takih vprašanj je še več. Kar je skupnega vsem je, da terjajo razreševanje. Mno- ga med njimi so z dobro vo- ljo in veliko zavzetostjo reš- ljiva. Denimo tista, o čim- prejšnji gradnji telovadnice na Frankolovem. Že zdaj imamo dokaze, da je taka vprašanja mogoče reševati. Dokaz za to so objekti iz pr- vega samoprispevka. Ker v konkretnem primeru ne gre za več deset milijonska sred- stva, ki se bodo le počasi do- tekala, ampak za 3 milijone, se zdi, da premaknitev de- janske gradnje za leto, dve naprej ni nepremagljivo vpra- šanje. Podobno je z mnenji

glede posebne zaščite oseb z relativno nizkimi prejem- ki. Teh ni veliko, vendar ko- likor jih je med delavci in upokojenci velja zavarovati njihov osebni standard. Kaj- ti, gre za vzajemno solidar- nostno akcijo, te pa ni mo- goče popolnoma uveljaviti, če ne sloni na elementih pra- vičnosti in solidarnosti.

Temu ali onemu se zdijo takšna razmišljanja bogoklet- na. Češ, razprava o njih, zdaj, pred referendumom je občut- ljiva, celo nevarna za uspeh referenduma.

Glejte prav to je, tisto s čemer se ne morem strinja- ti. Mar moramo uspehe, ki so doseženi s prvim samo- prispevkom skrivati? Mar ljudje niso spoznali, da so z 1 odst. osebnih dohodkov že rešeni številni problemi? In o čem se zdaj pogovar- jamo? Da nadaljujemo zdru- žno urejati prav ta vpraša- nja. Niti ne z novimi odre- kanji, saj so samoprispevek že zdaj plačevali. Nihče pa ne more ljudem odreči, da v urejanju lastnega in skup- nega življenja ne bi delovali tako, da si ga čimbolje ure- dijo. Vsak tak poskus, bi bil jalov v vsaki družbi — v na- ši, nesprejemljiv od začetka do konca. Posamezni »nade- budneži« grede celo tako da- leč, da priporočajo tudi jav- nim sredstvom obveščanja, da pred referendumom »ne pi- šejo kritično o razmerah v občini in o vsem kar bi ka- korkoli škodovalo uspehu re- ferenduma.« Sredstva obvešča- nja bi storila neodpustljivo napako, če bi družbeno us- merjeno informacijo spreme- nila v »reklamno-propagandni oglaš« za prodajo izdelka, ki ga proizvajalec ponuja na tr- gu in pri tem želi obvestiti potrošnika o kvaliteti svoje- ga izdelka.

Pri tem pač ne gre za pro- dajo čevljev. Problemi nas kajpada žulijo, toda rešiti jih ne moremo tako, da čevlji sezujemo, ali pa ga sploh ne obujemo. Obuti se moramo in čemu ne bi obuli čevlja po meri. V akciji za samo- prispevek grede delovni ljud- je in občani zato, ker se mo- ramo wobutiti z objekti, ki so nam potrebni (že večeraj in ne šele jutri). Pri tem ljud- je iščejo optimalne rešitve (kar je kvaliteta dogovarja- nja). Obravnavanje teh vpra- šanj v širši javnosti pa lah- ko le pripomore politiki na- daljnega družbeno-ekonom- skega razvoja. Kajti, nosilci politike razvoja so delovni ljudje in kolikor bolj bo ta rezultat odgovorov in spo- razumevanja, na temelju »či- stih resnic« in ne doziranih informacij, nobena družbena politična akcija ne more do- živet neuspeha. L. VOLK

ČEMU TRMA?

Na zapis, ki smo ga ob- javili pod gornjim naslo- vom 25. 11. in 9. 12. t. l. v Novem tedniku nam je AVTO CELJE poslalo novo pojasnilo v katerem navaja, da se ne strinja- jo z navajanjem podjetja AVTO CELJE, ki da ni pod- pisalo sporazuma o finan- ciranju programa krajev- ne skupnosti. V dopisu navajajo:

Najprej je potrebno ugotoviti za katero po- djetje dejansko gre, ali ne gre mogoče za podjetje Slovenija avto TOZD Avtomotor.

Naš pripis: Skoda, da nas AVTO CELJE že v prvem dopisu ni opozori- lo na to, da novinarju Milenku Strašku v kraje- vni skupnosti Rogaska Slatina niso postregli s pravi- m naslovom podjet- ja na katerega se kritika nanaša. Uradno posredo- vanje podatkov novinarja sicer ne opravičuje, da opusti preverjanje pa če- prav se ti zdijo še tako verjetni. V tem smislu smo dolžni opravičilo AV- TO CELJE. Ker pa so ne- kateri bralci, tako menijo v AVTO CELJE, komentar ob splošnem pojavu, v is- tem sestavku razumeli kot izključno nanašajoč se na to podjetje pa bi rad še tole pripomnil.

Ob primeru, ki smo ga obravnavali sem se v dru- gem delu dotaknil še ve- dno nerazumljene ustavne vloge krajevne skupnosti in odnosov z združenim delom. Pri tem sem izha- jal iz primerov, ki jih v praksi pogosto srečujemo. Zato ne bi bilo prav, če vem Slovenija avto TOZD bi komentar na to temo pripisali — zdaj, po no- Avtomotor Celje, ker pač temelji na več primerih, celo na pojavu in s ka- terim smo želeli opozori- ti na težave s katerimi se novo le stežka uveljavila.

ODGOVORNI UREDNIK

KOMENTAR

UKREPOV NI!

PISE BRANKO STAMEJCIC

Verjetno ni najbolj prav, da ob koncu leta, ko smo navadno veseli in ko mislimo pretežno le na lepe stvari, ki jih želimo v novem letu, pišemo o stvareh, ki zaskrb- ljujejo. Pa vendar sodim, da je treba po obeh nedavnih nesrečah cistern, ki sta prevažali strupene snovi, zapisati nekaj dejstev. Morda meni kdo nasprotno, saj sta obe nesre- či po srečnem spletu okoliščin minili brez hujših posledic, pa vendar ni tako. Opozorilo obeh nesreč je bilo premo- čno, da bi mogli kar tako mimo njega.

Prva nesreča, po kateri se je iz cisterne izlilo nad 8 ton nafte in večja količina bencina v Bojsko in od tam v Savi- njo, s tem pa je bila v nevarnosti celjska pitna voda, je bilo prvo opozorilo. Na to nesrečo smo bili povsem nepri- pripravljeni in le nemočno smo opazovali kako teče nafta mimo najbogatejših nahajališč talne vode v Savinjski dolini. Druga nesreča, v kateri je iz razbite cisterne le zaradi naravnost neverjetne sreče steklo samo nekaj litrov strupe- nega lepja na zemljišče, pod katerim so zaloge talne vode, je prvo opozorilo le še podkrepila.

Obe nesreči sta dokazali, da smo nadtse neprevidni, da nahajališča talne vode sploh niso zaščiteni in da se lahko zanašamo le na srečo, da ne bo prišlo do tragičnega one- snaženja vode. Ukrepi za zaščito le-te pa so bili v obeh primerih skrajno nerodni, če lahko uporabim ta izraz. V opravičilo, ki pa to ne more biti, ponavljam, da pristojni niso imeli na voljo potrebne opreme, s katero bi lahko hitro in učinkovito odstranili nevarnost. Tako smo lahko le s strahom čakali, ali bo iz pip namesto pitne vode pritekla onesnažena brozga.

Tako pa ne more iti naprej. Skrajni čas je že, da ob vse hujšem prometu na naših cestah storimo vse, da do podobnih nesreč ne bi prihajalo.

Izvršni odbor območne vodne skupnosti je to že spo- znal. Nameravajo namreč sklicati razgovor s predstavniki proizvajalcev nevarnih tekočin, transportnimi podjetji, gasil- ci, vodnogospodarskimi organizacijami in drugimi zainteresiranimi. Predmet dogovora naj bi bilo vprašanje, kako in s kakšnimi (čigavimi) sredstvi nakupiti vso potrebno pre- ventivno in intervencijsko opremo, ki bi omogočila učin- kovite akcije ob podobnih nesrečah. Vsekakor je tak dogo- vor potreben, toda upravičeno se bojimo, da sadovi dogovora le ne bodo takšni, kot bi morali biti. Zakonodaja sicer področje varstva narave dobro ureja, žal pa smo proti kršiteljem še preveč popustljivi in to je osnova za strah, da dogovor le ne bo tako radikalen, kot bi moral biti.

Na drugi strani še predobro vemo, kako so ta vprašanja resili v nekaterih tujih državah in sprašujemo se, zakaj jim v tem ne sledimo. Kajti zgolj nakup opreme za preventivo in intervencijo ob takih nesrečah ni dovolj. Več bi bilo treba narediti predvsem v promet. Tu mislim na postavitev opozorilnih znakov, da je vozilo na območju vodnih zajetij, postavitev znakov z radikalnimi omejitvami hitrosti za vozi- la, ki prevažajo nevarne tovore in predvsem na strogo ome- jitev dovoljene tonaže prevozov. Ne le po osnem pritisku, tudi in predvsem po količini oziroma volumnu tovarov.

Poleg tega bi bilo potrebno zagotoviti, da bi prepovedali kamionske prevoze nevarnih snovi na večje razdalje. Te bi lahko vršila železnica. In končno — z zakonom bi bilo potrebno zagotoviti spremstvo za vsa vozila z nevarnimi tovari.

Zavedam se, da so vsi ti ukrepi dragi. Vendar denar ne bi smeli biti problem, če sicer tvegamo nepopravljivo škodo za obstoj in razvoj človeka v določenem okolju.

VESELO VZDUŠJE

Brez dvoma je bil v Celju te dni najbolj težko prič- kovani gost še posebno med našimi najmlajšimi, dedek Mráz. Otroci so ga že lep čas pred novim letom nes- trpno pričakovali po vzgoj- novarstvenih ustanovah, šo- lah in krajevnih skupnostih, kjer pa se mu prav v teh zadnjih dneh. Naše mesto ga je letos še posebej lepo sprejelo, saj se je odelo v pisano mavrico luči, sredi Tomšičevega trga pa ga je dočakalo pravo majhno prav- ljčno mestece. Tega so otro- ci še kako veseli, saj pri- haja na zanj pripravljen oder že vse od 23. decem- bra, poslovil pa se bo šele 30. decembra. Že pred pri- hodom ljubljenega dedka je na tem prostoru zelo živah- no, med najmlajšimi je ču- titi nestrpno pričakovanje, ki se stopnjuje vse do nje- govega prihoda na oder. Le- tošnji obisk dedka Mráza v Celju bo med malimi nado- budneži prav gotovo ostal kar v najlepšem spominu in upravičeno lahko upajo, da se jim drugo leto ne bo iz- neveril, saj bi bili bridko razočarani, kajti za otroke je to brez dvoma osrednji dogodek leta.

M. P.

Dedek Mráz vabi mlade in stare s strehe hale Golovec. Estetsko in funkcionalno ga je oblikoval in sodelavci izde- lal likovnik Vinko Pevcin. Dedek Mráz je visok 5,60 m in težak okoli 2 toni.

Foto: B. STAMEJCIC

OS Frankolovo

Foto: M. Božič

ŠENTJUR

ŽELJA MLADIH ZA VEČJE SODELOVANJE

Na zadnji seji predsedst- va občinske konference ZSMS Šentjur, so mladi ugotovili, da v nekaterih krajevnih skupnostih še vedno ni pri- šlo do skupnega sodelovanja vseh družbenopolitičnih in sa- moupornih faktorjev v kra- jevnih skupnostih. Mladi so menili, da nekateri predse- dniki krajevnih skupnosti in sekretarji družbeno političnih organizacij v kraju ne vabi- jo na svoje seje mladih lju- di. Zato se mladi dostikrat čutijo prikrajšane in celo za- postavljene do vseh ostalih

subjektov v kraju. Kajti mla- di se prav dobro zavedajo, da so tudi oni sestavni del in- teresov in potreb določenega kraja ter da imajo pravico sooblikovati skupen družbe- no političen in ekonomski razvoj krajevnih skupnosti, kar je navsezadnje tudi dolž- nost mladih ljudi. Istčasno so odgovorne funkcionarje za- prosili, da bi v večji meri po- stali iniciatorji aktivnosti in dela mladih.

Brez dvoma se bo ta že- lja mladim v letu, ki je pred nami uresničila. M. P.

ŽALEC: O FINANCIRANJU KS

Predsedstvo občinskega sve- ta Zveze sindikatov v Zalcu je na svoji nedavni seji v osrednji točki dnevnega reda razpravljalo o izvajanju sred- njoročnega programa občine za leto 1977. Člani predse- dstva so resolucijo v celoti pod- prli, saj so menili, da so za- črtane naloge kljub zahtev- nemu položaju in določenemu optimizmu smotrno začrtane. V nadaljevanju pa so člani razpravljali še o dogovoru o višini prispevka delavcev za zadovoljevanje skupnih potreb krajevnih skupnosti. V žalski občini letos predlagajo mno- go višji prispevek kot prejš- nja leta. Tako naj bi delov- ne organizacije prispevale na slehernega stalno zaposlenega delavca po 550 dinarjev na račun krajevne skupnosti, v kateri določeni delavec živi. S. B.

ŠMARSKO

VINSKE ZDRAHE

PRAVILNO VREDNOTITI VINSKO TRTO

Šmarsko je bilo že od nekdaj znano po pridelovanju dobrih vin, zlasti še območje Sladke gore in Virštanja. Tudi sedaj je vinogradništvo gospodarska veja, na katero je treba resno računati, saj se z njim preživlja še precejšnje število prebivalstva.

Na območju šmarske občine je trenutno okoli 800 ha vinogradov. Po predvidevanjih, ki temeljijo na že opravljenih začetkih raziskavah, je na tem območju še okoli 650 ha površin, ki so pripravne za vzgojo kvalitetne vinske trte.

Na Šmarskem so želeli, da bi se njihov vinogradniški okoliš združil z bizeljskim, kar pa so na Bizeljskem odločno zavrnili. Direktor TOZD Kmetijstvo Šmarje Zvonko Strašek, upravičuje to združitve tako: »Že od nekdaj gravitiramo z našo pridelavo na SLOVIN TOZD Bizeljsko-Brežice to pa bi kazalo tudi zaradi enotne pridelave na enem mestu in pa zaradi tega, ker je strokovno dokazano, da je kvaliteta vin na obeh področjih enaka. Čeprav odločitev Bizeljsčanov še ni dokončna, bodo morali kmalu povedati, ali se bodo združili z nami ali ne. Mi, kombinat, smo

pristaši združenega okoliša.»

TOZD Kmetijstvo Šmarje je že od vsega začetka videla upravičenost vlaganja v vinograde, saj je vinogradništvo eden od osnovnih dohodkov kmetov na tem območju. Že od leta 1970 naprej so začeli z načrtnim obnavljanjem vinogradov, tako da je bilo do danes obnovljenih okoli 170 ha vinogradov v kooperacijski proizvodnji. V te nasade je vključen tudi nov sortiment in sicer tako, da je 65 do 70 odstotkov modre frankinje in nekaterih drugih rdečih sort, 35 odstotkov pa belih sort (laški rizling in drugi). Že takšna izbira jamči dobro vino. Kombinatski poskrbel tudi za preko milijarde kreditov za obnovo. V kooperacijski pogodbi je tudi člen, ki zagotavlja kooperantom prodajo grozdja v višini 70 odstotkov pridelka, ki jih je dolžan prodati kmetijski organizaciji, oziroma ga je ta dolžna odkupiti. S SLOVINOM imajo sklenjeno tudi 10 letno dolgoročno pogodbo za pridelavo, odkup in plasman vina s tega območja. Pogodba je bila sklenjena predlanskim.

Kaj meni o tej pogodbi inženir Zvonko Strašek?

Šek?

»Moram reči, da dalj od te pogodbe ni prišlo, v tem pa je tudi osnovni problem našega sodelovanja s SLOVINOM TOZD Bizeljsko-Brežice. Odkup grozdja namreč ne poteka tako, kot bi po pogodbi moral.

Zavedamo se, da moramo območju organizirati trajno prodajo in da moramo priti proizvod organizirano na tržišče. Zaradi neurejenih odnosov z Bizeljskimi, predvsem zaradi cen in delitve dohodka pa odhaja grozdje neorganizirano mimo nas, preko prekupčevalcev — drugim.»

V čem torej je bistvo problema, s katerim se že dolgo časa, od sklenitve pogodbe s SLOVINOM, ubada TOZD Kmetijstvo Šmarje?

Predvsem v pravilnem ovrednotenju grozdja, odnosno vin s tega območja. Cene odkupa so mnogo premajhne, izven kmetijske organizacije so zanj kmetje dobivali precej več. Glede na nekdanji sloves teh vin je to docela neupravičeno. Še vedno namreč ni mogoče organizirati takšno prodajo vina, da bi le to prišlo na trg kot kvalitetno vino z geografskim poreklom. To pa pomeni tudi cca 400—500 di-

narjev (starih) po litru več.

ING. Strašek: Naša predvidevanja se niso uresničila. V zadnjih dveh letih smo predvideli, da bo odkup rasel. Kot že rečeno, ker to vino ni bilo pravilno ovrednoteno (bizeljski kmetje so zanj dobivali več kot naši), je grozdje šlo mimo nas. Vse leto smo se pogovarjali z Bizeljskimi v katero kvaliteto vrsto bomo uvrščeni. Končnih razprav s kmeti ni bilo moč opraviti pravočasno. Nismo jih torej mogli prepričati, da je prodaja grozdja preko naše kmetijske organizacije najprimernejša. Tudi z odplačili po prodaji vina za kilogram grozdja ni bilo vse v redu. Leta 1975 smo kmetom na podlagi sporazuma s TOZD Bizeljsko-Brežice obljubili doplačilo v letu 1976. Izkazalo se je, da je omenjeni TOZD to doplačilo bizeljskim kmetom nakazal, za naše kmete pa do septembra ni izdal ustreznega sklepa o doplačilu 70 starih dinarjev za kilogram prodanega grozdja. Še to: kot smo bili informirani, bodo na Bizeljskem izplačali od 13—170 dinarjev doplačila.

Razumljivo je, da so v Šmarju takšen postopek ocenili kot diskriminatorni, kajti ravnanje ni bilo v skladu z dogovori in pogodbo. Sestavili so pritožbo in po dolgem času so jim vendarle priznali 134 dinarjev (starih) doplačila. Kljub vsemu je to nerazumljiv postopek, saj je šlo le za borih 28 ton grozdja.

Akcija odkupa grozdja v

letošnjem letu je zaradi nezaupanja domačih kmetov propadla. Res je tudi, da so bili razgovori o odkupu grozdja zadnji trenutek, tik pred odkupom in zato tudi prepozni. Takrat so se tudi dogovorili, da se cene absolutno izenačijo z bizeljskim in da se tudi vino ovrednoti po prodajnih cenah, ki bodo veljale za bizeljsko vino. Ta sestanek je bil štirinajst dni pred odkupom, postavljene pa so bile takšne cene, ki so zadovoljile. Kljub pozitivnim razgovorom pa so prav v času teh razgovorov dobili sklep o doplačilu 70 starih dinarjev za kilogram grozdja.

Za konec našega razmišljanja o spornih cenah navedimo še enkrat besede ing. Zvonka Straška.

»Že res, da so bile za letos dogovorjene takorekoč ene najvišjih odkupnih cen za grozdje v Sloveniji, a kaj, ko smo si po zaslugi Bizeljsčanov zaprili zaupanje kmetov. Na solidno poslovanje naših ljudi res niso mogli računati, saj praktično niso vedeli ali bodo doplačilo dobili in če ga bodo, kolikšno bo.

Vztrajali bomo, da vinnu s tega območja pridobimo nazaj renome, ki ga je že imel. Še vedno želimo sodelovati s SLOVINOM TOZD Bizeljsko-Brežice, vendar pod drugačnimi, fair pogoji. Ker smo to poskušali dve leti pa nam ni uspelo, navezuje mo stike z drugimi partnerji. Ne moremo si več privoščiti izigravanja, saj predvidevamo, da bomo

v letih 1979, 1980 pridelali cca 2000 ton grozdja. Obnovljenih bo še okoli 250 ha vinogradov z našo strokovno službo, brez nje pa še kakšnih 150 ha, vsega skupaj torej okoli 400 ha.»

Vinske zdrahe na Šmarskem škodujejo le kmetom. Mar se SLOVIN TOZD Bizeljsko-Brežice ne zaveda tega?

MILENKO STRAŠEK

KOMPAS CELJE - KOMPAS CELJE - KOMPAS CELJE -

VABIMO VAS NA SMUČIŠČA ITALIJANSKIH DOLOMITOV

PORDOI — SPORHOTEL BELLAVISTA

Ne zamudite priložnosti — prevoz v udobnem avtobusu iz Celja in Velenja, hotel na samem smučišču, obsežen sistem žičnic — ca 70, možnost kopanja v zimskem bazenu... Izkoristite ugodnosti, ki vam jih nudimo in preživeli boste z nami 8 prijetnih dni na snegu, soncu in večernih zabavah!

ODHODI: 13. 1. 1977 do 22. 1. 1977
22. 1. 1977 do 29. 1. 1977

SPORED POTOVANJA:

1. dan: odhod iz Celja ob 06.00 uri izpred Gledališča in ob 07.00 uri izpred uprave VEGRADA v Velenju. Vožnja z avtobusom na mejni prehod Vič. Po opravljenih carinskih formalnostih nadaljevanje vožnje mimo Celovca, Beljaka, Toblach in Brunecka preko prelaza Pordoi do Pecola. Nastanitev v hotelu BELLAVISTA pri Canazei-ju. Večerja in prenočišče. 2.—7. dan: Storitve polnega penziona (zajtrk, kosilo, večerja in prenočišče) in smučanje po želji na belih površinah v bližini hotela. Tedenska karta oziroma SKIPASS pa omogoča idealno smuko tudi v daljni okolici. 8. dan: Smučanje do kosila. Povratek ob 14.00 uri izpred hotela po isti poti v domovino. Prihod v Celje približno ob 22. uri. Cena aranžmana po osebi znaša 2.700 din za odrasle in 2.490 din za otroke do 12 let. (Vse sobe imajo centralno gretje, hladno in toplo vodo). Doplačilo za kopalnico — WC in tuš — WC 95.— din na teden.

V ceno aranžmana so zajeti:
— prevozní stroški z avtobusom v obe smeri
— 7 polnih pensionov
— tedenska karta za ca 70 žičnic
— smučarski učitelj
— zavarovanje za primer nesreče
— strokovno vodstvo in organizacija potovanja

PRIJAVE SPREJEMA KOMPAS CELJE za I. skupino do 10. 1. 1977
za II. skupino do 15. 1. 1977

Ob prijavi je potrebno priložiti fotografijo 3x3,5 cm in vplačati akancijo 1.000 din.

ZA POTOVANJE JE POTREBEN VELJAVNI POTNI LIST.

V primeru premajhnega števila prijav, višje sile — premalo snega, si pridržujemo pravico aranžman odpovedati, kakor tudi zvišati ceno, če bo prišlo do devizne spremembe.

Program, ki je pred vami, je plod naših prizadevanj, da bi vam omogočili kar se da kvaliteten in ugoden oddih na snegu. Upamo, da smo v tem uspeli! Se priporočamo!

KOMPAS CELJE - KOMPAS CELJE - KOMPAS CELJE -

SKUPŠČINA OBČINE
ŠENTJUR PRI CELJUIZVRŠNI SVET SO
ŠENTJUR PRI CELJU

OK ZKS ŠENTJUR PRI CELJU

OK SZDL ŠENTJUR PRI CELJU

OSS ŠENTJUR PRI CELJU

OO ZZB NOV ŠENTJUR PRI CELJU

OK ZSMS ŠENTJUR PRI CELJU

**Zelijo srečno v 1977
vsem delovnim ljudem
in občanom**

CELJANI ŽE DOKAZUJEJO

SOLIDARNOST PLEMENITI ČLOVEKA

PIŠE MILAN BOŽIČ

Foto Drago Medved

Prav je imel Ludvik Gorenak iz celjske zlatarne, ko je v nedavni mali anketi našega tednika o novi solidar- nostni akciji v celjski občini dejal, da je samoprispevek lepo vkomponiran v naš samoupravni sistem. Saj gre tudi v tem primeru za samoupravno odločitev delovnega človeka, kam bo namenil del svojih lastnih sredstev. Za katere objekte, v katerem obdobju, v kolikšni višini.

V razmišljanje o drugem samopri- spevku v celjski občini pa najdejo svoje mesto tudi besede, da solidar- nost plemeniti človeka.

Ne gre zdaj za solidarnost v ne- sreči, marveč za skupno reševanje skupnih vprašanj. Seveda ob spozna- nju, da so družbena sredstva iz žepa skupne ali splošne porabe prekratka, da bi lahko ustregla vsem zahtevam

in potrebam.

Solidarnostne akcije v celjski ob- čini niso nič novega. Rodile so se ta- koj po vojni, rasle in dobivale najraz- ličnejše obsežnosti. Kdo ve, koliko takšnih ali drugačnih cest, vodovodov in drugih objektov smo dobili s po- močjo združevanja sredstev, materiala in dela. Te akcije niso nikoli zamrle. Nasprotno. V zadnjem obdobju so pravzaprav edina pot za hitrejše reše- vanje nekaterih problemov, predvsem na družbenem področju. Ljudje jih sprejemajo kot svoje. Zato do njih ni pomislekov, čeprav je treba prizna- ti, da vprašanj, zlasti okoli programov, časovne razporeditve gradnje posamez- nih objektov in podobno, ne manjka. Sicer pa tudi različna mnenja na tem področju potrjujejo zavzetost delovnih ljudi in občanov, potrjujejo njihovo privrženost tej in podobnim akcijam. Dobro je, kadar ljudje razpravljajo, kadar posredujejo svoja mnenja kot predloge za boljše izoblikovanje konč- nih stališč. Takšna razprava je del na- še samoupravne prakse in demokratič- nosti. Je del našega življenja, hotenja.

Solidarnostne akcije v celjski občini potekajo v različnih okoljih. Dosti je tistih, ki so jih sprožili ljudje v kra- jevnih skupnostih, veliko pa je tudi onih, ki zajemajo celotno občinsko območje. Z vsemi se lahko postavimo. Saj so rezultat zrelosti, odgovornosti do reševanja aktualnih vprašanj.

V teh pobudah zavzema prvi samo- prispevek vidno mesto. Zdej se izteka. Oziroma februarja prihodnje leto. Po- stal je značilna celjska legitimacija. Odprl je pot, ki se je prej v občini nismo oklepali. Toda, zdaj so bili otroci tisti, ki jim je bila namenjena prva skrb. Prvi samoprispevek je nam- reč posegel le na področje otroškega varstva ter osnovnega šolstva. Z njim smo dobili nekaj prepotrebnih objek- tov, vrtcev in šol, dobili pa tudi večje možnosti za razširitev organiziranega varstva otrok, za boljše delo v osnov- nih šolah in podobno.

Po zaslugi prvega samoprispevka je bilo v organizirano varstvo zajetih 30 odstotkov predšolskih otrok. Zgrajeni so bili štirje novi vrtci.

Očitno so se izboljšali tudi pogoji učnovzgojnega procesa v osnovnih šo- lah. Povečalo se je število otrok v po- daljšanem bivanju, občutno zmanjšal osip od prejšnjih 43,6 na 22,2% in še in še.

Dobili smo oziroma bomo dobili še dve novi osnovni šoli (osnovna šola Veljko Vlahović je še v gradnji), dva prizidka, telovadnico pri osnovni šoli na Dobrni itd.

Prvi samoprispevek je uspel. In še več. Dal je novih pobud za reševanje problemov še na drugih področjih družbenih dejavnosti. Utrdil je zaupa- nje v lastna hotenja. Dal je novih moči za nadaljevanje takšnih akcij.

In ne samo prvi samoprispevek. Tudi razprave o sprejemanju srednje- ročnih programov razvoja temeljnih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in občine kot celote so opo- zorile, da bo treba s takšno prakso nadaljevati. Nadaljevati zato, če ho- čemo naprej, če hočemo hitreje naprej.

Zato je misel o drugem samopri- spevku v celjski občini dobila svojo materialno podlago že v tem času, že tedaj, ko se ni stekla beseda o novi akciji, njenem obsegu, času in dru- gem.

Celje je zdaj pred uveljavitvijo dru- gega samoprispevka. Formalna potrdi- tev tega hotenja bo v nedeljo, 16. ja- nuarja, na referendumu.

Po programu in vsebini je drugi samoprispevek širši, saj je otroškemu varstvu in osnovnemu šolstvu dodal še zdravstvo, kulturo, socialno skrb. stvo. Zdej gre za človeka od njegove

najtežnejše dobe do jesenskih dni živ- ljenja. Program je torej privlačnejši. Razumljivo je, da ne rešuje vseh vpra- šanj. To ni mogoče, ali pa bi se mo- rali odločiti za višji prispevek. Zato je tudi drugi samoprispevek le ena izmed stopenj na poti reševanja dru- žbenih vprašanj. Zlasti hitrejšega reše- vanja nekaterih odprtih problemov.

Ob uresničevanju programa prvega samoprispevka pa smo v celjski ob- čini dobili še nekaj drugih prepotreb- nih objektov. Z zgraditvijo osnovne šole »Slavko Slander« je pedagoški šolski center dobil nove prostore, kjer se je znašlo tudi višje šolstvo. V tem obdobju smo dobili šolski center za blagovni promet, bivše poslopje tega centra je zasedla gostinska šola. Po- leg tega so bili dograjeni prostori pri SKIMC v Storah. Kmetijski šolski cen- ter je dobil dve učilnici, ekonomski šolski center pa telovadnico. In konč- no, zgrajena je bila prva faza tehni- škega šolskega centra.

Podoben, razširjen program sreču- jemo tudi ob drugem samoprispevku. Tako bo skupnost otroškega varstva

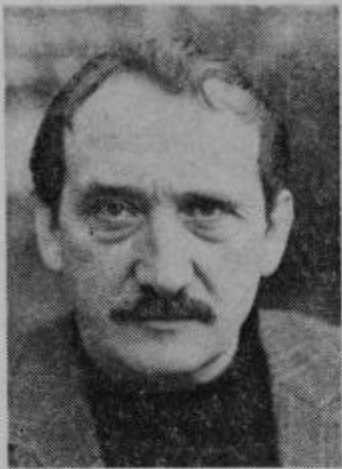
namenila za vrtec v Frankolovem, na- dalje za dva oddelka v Šmartnem v Rožni dolini, za prizidek na Lipi v Storah, zatem za vrtec v soseski Ga- berje-Hudinja, za malo šolo na Lavi- Ostrožnem ter za dograditev doma celjske mladine v Baški, vsega skupaj za 16 milijonov dinarjev.

Izobraževalna skupnost bo v tem času namenila nekaj nad 9 milijonov dinarjev za dokončanje del pri osnov- ni šoli Veljko Vlahović. Občinska skup- nost socialnega skrbstva bo za grad- njo pri domu upokoencev ter za de- lavnice za delo pod posebnimi pogoji za težje razvojno prizadeto mladino odštela 22 milijonov dinarjev, občins- ka zdravstvena skupnost pa bo za modernizacijo celjske bolnišnice na- menila okoli 40 milijonov lastnih in več kot 100 milijonov združenih sred- stev. Skupaj torej, poleg samoprispev- ka, ki naj bi zbral okoli 128 milijonov dinarjev, še 187 milijonov za razširjeni program. Ni malo. Priznajmo!

V solidarnosti je naša moč. Brez solidarnostnega združevanja sredstev ni napredka!

Foto Milan Božić

PIŠE JURE KRAŠOVEC

Pred dnevi je bil v Rečici pri Laškem razgovor vodilnih Timovih delavcev z občinskim družbeno-političnim vrhom. Tam se je porodila slikovita primerjava, češ da je TIM zelo obetajoč, da pa se tako naglo razvija in raste, da na njem hlače neprestano pokajo in da jih ni mogoče sproti zakrpati, da o novih v teh dokaj težkih časih ne govorimo.

In TIM je po letih res še otrok in vendar po številu zaposlenih in najbrž tudi po dohodku največji v občini. Za razmere, na kakršne so navajeni v občini Laško, raste v zelo velikega, če je velikan pretirana beseda.

Komaj štiri leta je od takrat, ko je TIM začel polzkusno proizvajati. Ze pred rojstvom so bile velike težave. Na ukinitve obsojeni rudnik naj bi dobil nadomestilo. Najprej naj bi to bila tovarna kartonske embalaže. Danes nihče ne joka, da so jo rojenice odnese drugim. Bilo je veliko težav ob nastajanju TIMA. Botri so se kujali, pa stiskalci so postali in nenehna hladna klima za investicijski pogum je mrazila manj odločne.

Oče KOLEKTIV pa je bil vtrajen. Skupina mlajših pripadnikov laške knapovščine je imela dovolj srčnosti, kljub zagretosti dovolj razsodnosti, kljub odporu dovolj trdovratnosti, da so iz tabora »konzervativnih« začeli prihajati prebežniki in sčasoma — sčasoma je prišel čas, ko so se ljudje spraševali:

— Da ni bil kdo za to. Kdo pa? —
Kot z vsami otroci, so tudi s TIMOM težave, pa ne samo zaradi pretesnih hlač, ki pokajo...

IZ TIMOVE OSEBNE IZKAZNICE

Ideja o preusmeritvi je bila spočeta in dozorela v letih od 1970 do 1972. Rojstni dan TIMA je bil 1. januarja 1973, uradni »krsta« ob Dnevu rudarjev istega leta. V samem začetku je imel poleg skupnih služb tudi TOZD, proizvodno in samoupravno dovolj jasno naravnanih. Danes je v TIM šest TOZD in delovna skupnost skupnih služb.

Leta 1973 je organizacija združenega dela zaposlovala 500 ljudi, leta 1975 že 701, letos ob koncu leta pa šteje 1.023 zaposlenih, kar je ena četrtnina zaposlenih v občini. TIM nima za cilj ekstenzivnost, postati želi kolektiv z visoko vrednostjo vloženega dela, toda vseeno je že po številu zaposlenih najmočnejši v laški občini.

Od leta 1975 na 1976 je v TIM zaznamovan »kvalifikacijski« boom. Ko je bil TIM še rudnik, je imel enega edinega inženirja, edinega človeka z visoko izobrazbo. Danes je v TIMU: 276 kvalificiranih, 204 polkvalificiranih in okoli 300 kvalificiranih, visokokvalificiranih delavcev Srednje šole imajo 104, višjo šolo 30 in visoko 15 članov delovnega kolektiva.

Ta kadrovski »boom« je imel ustrezen odraz v razvojnem trendu in rasti celotnega dohodka. Leta je bil od leta 1973 dalje, naštevamo za vsako leto, računajoč v starih dinarjih naslednji: 4 milijarde 126.000, 9 milijard 254.000, 20 milijard lani, predvidoma 35 milijard letos in 55 milijard v načrtu za drugo leto.

In kar je tudi važno. Kolektiv je mlad. V povprečju mu je 31 let in osem mesecev. Mlajših od 26 let je 377. Tudi to je »perspektiven« podatek.

RESNIČNA PRAVLJICA O TOVARNI

TIMOVE TESNE HLAČE

V štirih letih za enkrat več zaposlenih in devetkrat večji dohodek

POGLED ZA LETO, DVE NAZAJ

Nekoč sem že zapisal, da je TIM, potem ko je leta 1973 izbruhnil požar in upepelil del proizvodnega obrata ter skladišče v novi tovarni, kot ptič feniks vzletel iz pepela. A ker nesreča nikoli ne pride sama, so se težave še kar vrstile. Novi ekonomski ukrepi so prikrnili vrata trezorjev bank, energetska kriza je sprožila nov problem, ob katerem so nekateri TIMU prerokovali hitro hiranje in polom.

Ves čas se trudim, da bi se izognil »kultu osebnosti«, pa ne gre. Ne morem namreč izbrisati iz spomina takšnih trenutkov:

● Ko je gorela tovarna in so bili poleg vsi Timovci v skrbeh, kako bo to prizadelo direktorja Srečka Sentjurca, da ga lahko tudi kar kap, se je po vrnitvi s poti ustavil pred ožganim ogradjem tovarniške hale potrt, ves bled in rekel: »Čez leto bo tovarna spet stala.« Tako je tudi bilo.

● Ko je pošlo na Bližnjem vzhodu, ko je ves svet zadrževal diih ob pričakovanju posledic velikega skoka cen nafte. Srečko Sentjurs se je znašel: bomo že našli izhod. In v TIMU so ga res našli. Našli so več izhodov, med temi tudi takega, da so nujnost po varčevanju z energijo napeljali na svoj mlin.

● In ko je pred tedni prišlo do spopada v organizaciji združenega dela med zagovorniki nadaljnega razvoja in med propagatorji »oddahnitve« ter ozkoserčnosti tozda. In spet je bil Srečko Sentjurs tisti, ki mu dialektika ni le politično-filozofski pojem, marveč način dela in mišljenja, kljub razočaranju realist: To je treba razumeti, to je posledica hitrega razvoja, ki mu vsak ne more slediti.

KJE POKAJO ŠIVI?

Saj to je tisto. Nekateri se hitro utrudijo, prehitro hočejo žeti, ko se klasje še debeli. Skupina najbolj odločnih v kolektivu, ki pod napredkom razumejo istočasen in složen korak vseh TOZD, takole razmišlja:

AVGUST PINTAR, direktor TOZD tovarne stiropora in embalaže: »Milijarde obračamo, toda hkrati moramo pomesti drobiž po kotih. Skokovit razvoj terja vsak dinar za investicije, zato so nenehne težave z obratnimi sredstvi. V to pa nismo šli brez glave. Vsaka možnost, ki smo jo zaznali, je bila predmet zanimanja. Pogledajte! Ostali bi lahko na ravni leta 1974, ko smo dvignili tovarno iz pogorišča in prešli na redno proizvodnjo. Ostali bi pri istem številu zaposlenih, nič drugega ne bi razvijali in voz bi se ustavil, najbrž bi celo začel lesti nazaj...«

JOŽE RAJH, sekretar komiteja ZK: »Treba je bilo izkoristiti večji posluh za varčevanje z energijo. Toplotne in hidroizolacijske naprave so dobile svojo težo. Seveda ne čez noč. Treba je bilo raziskati trg, prepričevati strokovnjake in praktike v gradbeništvu. Zeleni načrt, program proizvodnje hrane, je TIM potegnil v proizvodnjo hladilnic, večje in resnejše zanimanje za varstvo okolja pa je odprlo vrata proizvodnji hladilnih stolpov.«

FRANC SEME, direktor TOZD rudnik, proizvodja lepil in malt, proizvodnja peška in glin: »Pred leti se je družba odrekla rudniku, zato smo iskali preusmeritev. Če je bil takšen kurs pristojnih prehitel? Seveda je bil. Energetska kriza je obrnila jadra, vsak kilogram premoga je pomemben. Se vedno je rudnik po številu zaposlenih najmočnejši med TOZD. Toda, ali

naj zdaj ves TIM nosi breme napačne odločitve gospodarske politike. Danes je rudniška proizvodnja v izgubi zato, ker leta ni bilo v rudnik nič investirano. Če gospodarstvo potrebuje energijo, potem bremena ne morejo biti samo stvar organizacije združenega dela TIM. Rudnik je tudi pod planom proizvodnje...

Tako je to. Tudi letošnja priključitev TIG (Tovarne lesne galanterije Rimske Toplice) ni prehitra politična odločitev. Res je, da je TIM z razumevajočim čutom solidarnosti glasoval za priključitev in s tem povečal breme, ki tišči uspeh celotnega podjetja navzdol. Toda TIM ve, kaj je solidarnost, občutil jo je, ko jo je potreboval. No, brez računa tudi ta korak ni bil storjen. TOZD »Gračnica« ima perspektivo, njegova trenutna vrednost pa so industrijo naravnani delovni ljudje in stavbe za proizvodnjo, ki jo bodo tam razvili.

TOZD v Mionici je tudi solidarnost, vendar z računom. TIM zares postaja jugoslovanska tovarna.

»POČIJMO, POSLADKAJMO SE!«

Nekaterim se je tudi zavrtelo v glavah tri ustrašili so se nadaljnjih naprežanj. Zahotelo se jim je malce posedeti na lovorikah, posrebiti tanko smetano, ki se je začela nabirati.

JOŽE RAJH pravi o tem: »Če bi sedaj odnehali, bi strgnirali. Ali bi bilo prav, če bi sedaj, ko je trg obdelan, ko je težko dohitevati povpraševanje in zanimanje, povzročeno »lakoto« začeli zasičevati drugi, brez velikih predhodnih stroškov?«

Iz podatkov na začetku smo mogli spoznati, kako se je TIM naglo širil, kako je raslo število zaposlenih. Brez dvoma v okolju, ki s kadri ni bogato. TIMOVCEM ni vselej uspelo dobiti najboljših ljudi. Nekateri so se vključili, držijo tempo z naraščajočim jedrom, ki poganja naprej, drugi bi pa kar takoj radi medicino. Toda tudi za to so zdravila. Na primer:

TIM ima na seznamu 80 ljudi, ki študirajo ob delu na vseh izobraževalnih stopnjah, okoli trideset ima stipendistov na srednjih, višjih in visokih šolah. Okoli trideset pa je učenec, ki obiskuje tudi strokovno šolo. Ti ljudje, vsaj večina, so blago, ki bo ob naraščajočem skupnem dohodku polagoma le omogočilo ukrojitve dovolj velikih »hlač«.

ZAVEST IN MATERIALNA OSNOVA

Hiter razvoj TIMA, angažiranost najbolj zavestnega dela kolektiva za razvoj in proizvodne naloge, je pušal zadaj razvoj samoupravnih odnosov, večjo duhovno zračenost kolektiva. Nastajale so razpoke tudi v kulturi medsebojnih odnosov. V medsebojnih odnosih je potrebna predvsem kultura v najširšem pomenu te besede. Izobraženost in strokovnost sta mnogokrat prekratki lastnosti za uspešnost v kolektivu.

Tako nekako je na nedavni konferenci občinske organizacije ZK razpravljajl direktor OZD Srečko Sentjurs. Dolgoletni politični delavec, družbeno-politično aktiven tudi danes, to je vražje dobrodošla osnova za profil koordinatorja v kolektivu, ki se tako zelo razvija. Idejna osnova je bila v začetku pogonska sila za materialno rast TIMA, zdaj je treba tej materialni osnovi zgraditi dovolj veliko idejnopolitično nadstavbo.

Komunisti so na skupni konferenci torej za to izdelali načrt.

RINGA RINGA RAJA, DEDEK MRAZ PRIHAJA

PISMO DEDKU MRAZU

Prosimo te, če nam prineseš žoge, sladkarije in balončke. Prosijo te tvoje veverice.

To pristrčno pisemce Dedku Mrazu so napisali otroci v šentjurskem vrtcu, ga zataknili v veliko rjavo kuverto, na njo pa z velikimi rdečimi črkami zapisali DEDEK MRAZ. In nič drugega, kajti poštarji, ki v teh dneh še vedno prenašajo na kupe takih pisemc natanko vedo, kje jih morajo oddati, zato tudi ni treba nanj prilepiti znamke. To naj povem v tolažbo zlasti tistima dvema deklicama iz šentjurskega vrtca, ki sta pismo prinesli v pisarno tovarišice ravnateljice in jo poprosili, da ga naj odda v najbližji nabiralnik. »Samo, ali bo pismo dobilo, ko tismo nalepili znamko?« sta v strahu in v upanju, da Dedek Mraz le ni tako strog, spraševali. Drage veverice, pismo je že zdavnaj v pravih rokah, kar brez skrbi in med tem vas je dobri sivi mož prav gotovo že obiskal in vam prinesel vse, kar ste si želeli. Skozi vse leto ste bili pridni in poslušni, še posebno pa v zadnjih dneh nestrpnega pričakovanja. S pomočjo vzgojiteljic ste tako lepo okrasile vaše igralnice, da jih skoraj ne bi bilo razpoznavati. Igrače so v teh dneh bolj ali manj počivale, kajti imeli ste kup drugih, v teh dneh bolj pomembnih opravil. Seveda, treba se je bilo temeljito pripraviti na prihod Dedka Mraza, ne da bi odšel razočaran od vas. Snežinke, gozdne živali in snežaki so oživeli na stenah igralnic, treba se je bilo naučiti novih pesmic, plesov in igrice. Skratka, imeli ste res polne roke dela in Dedek Mraz prav tako, saj je moral obiskati vse šole in vrtce po celi šentjurski občini. Trdno je namreč sklenil, da ne sme noben otrok ostati praznih rok, pa naj živi v še tako oddaljeni vasi. Sleher-nemu kuštravčku je letos odposlal pismo in ga povabil na novoletno prireditev. 2674 otrok je naštel letos Dedek Mraz v vaši občini in vsem je namenil darila v enakem znesku.

Pokukajmo še za hip v eno izmed lepih igralnic šentjurskega vrtca. Kajti v vsaki izmed njih se je v dneh pred Novim letom dogajalo kaj posebnega, zanimivega, povsod pa je bilo čutiti napeto, veselo pričakovanje. Paši! V eni izmed igralnic teče vaja za novoletno igrico Mojca in živali. Glej, glej, tu je zajček, snežak, deklica Mojca... Kaj neki se tako skrivnostno pogovarjajo? In tam zadaj so še druge gozdne živali. Gozd pa je zasnežen, temen in ves skrivnosten. Ne bomo jih motili zdaj, sredi dela, kajti tu in tam se še kaj začne in do prihoda Dedka Mraza mora vse gladko steči.

Prisluhnimo! V sosednji igralnici prepevajo pesmice o Dedku Mrazu, o zimni. O tej šmentani zimni, ki noče in noče nasuti snega, da bi se ga en-

krat do silega naučili na snežnih poljanah. Joj, kako lepo plešejo snežinke! In kako lepo pojejo!

Otroci, kaj pa ko bi zdajle sedli skupaj in se naučili pesmico o zaskrbljenem oblaku. Še je čas, da se jo naučimo v dneh pred iztekem starega leta, kajti kaj lahko se zgodi, da nas na lepem sreča Dedek Mraz in potem bomo v zadregi, kaj bi mu povedali.

NA OBZORJU JE OBLAK,
MAJHEN IN VES SIV
OD SKRBI, KJE REVEŽ BI
KOŠ SNEŽINK DOBIL.
VSA DREVESA BREZ OBLEK SO,
MLADA ŽITA BREZ ODEJ
IN NA GRICKU KISLA LICA
BREZ SANI — OJOJ, OJEJ!
NA OBZORJU JE OBLACEK,
OD SKRBI VES SIV:
KJE BI NA TEM JASNEM NEBU
KOŠ SNEŽINK DOBIL?

Vam je pesmica všeč? Kar hitro se jo naučite, Dedek Mraz se še mudi v naših krajih. Ste že vsi, dragi otroci, videli Dedka Mraza? Tisti, ki hodite v šole in vrtce prav gotovo, nekateri pa ste bili lani še premajhni, da bi vedeli za dobrega moža, ki ima najraje otroke. In če še tudi to leto ni došel do vas (prišel bo zagotovo, kar brez skrbi), vam ga bodo zdajle opisali nekateri otroci iz šentjurskega vrtca.

Darilo se takole spominja njegovega lanskega obiska: »Prišel je, ker smo mu pisali in ga prosili, da naj nas obišče. Joj, kako smo ga bili veseli, ker je držal svojo obljubo. Bil smo čisto čisto tiho, ko je vstopil. Imel je dolgo sivo brado in sive lase, bele škorenjce in bele rokavice, na glavi pa kučmo. In kako lep moder plašč je imel! In za vsakega od nas darilo. Dedka Mraza imam zelo rad,

ker je dober, ker je star in ker nas vsako leto obišče.«

Vidite, tak je Dedek Mraz v Dar-kovih očeh. Tonči se ga takole spominja: »Dedek Mraz ima dolgo sivo brado, ker je že zelo star. Tudi utrujen je, saj vsako leto pride k nam prav iz vrha Triglava. Tam je zmeraj sneg, samo s seboj ga ne more prinesiti in povedal je tudi, da ga zadnje čase snežinke nič ne ubogajo. To pa ni lepo. Morale bi ga ubogati, saj vedo, da imamo otroci radi sneg.«

Vidite, tak je Dedek Mraz. Dober, star in zmeraj vesel. Nikoli mu ne zmanjka prijaznih besed in daril v košu. Zna veliko pravljic in lepih pesmic in zelo mu je všeč, če jih znate tudi vi. Ste v zadregi? Nič zato, brž se naučimo še pesmico o snežcu, ki postilja posteljico.

SNEZEC POSTELJO POSTILJA,
NAJBREŽ SEL BO AJAT.
BELE RJUHE SI POGRINJA,
NE MU, NE NAGAJAT!
REVEŽ JE GOTOVO TRUDEN,
KDO VE? KOD JE HODIL...
PRAV LAHKO, DA JE OD LANI
POL SVETA OBRODIL.
SNEZEC POSTELJO POSTILJA,
ZDAJ ZDAJ SEL BO AJAT.
BELO PERNICO RAZGRINJA,
NE MU, NE NAGAJAT.

Vam je tudi ta pesmica všeč? Pravi! Kar hitro se jo naučite in ko se spet srečamo, jo boste znali prav vsi, kaj ne?

Tako, dragi moji, zdaj pa se bomo od prijetnih otrok in njihovih tovarišic v šentjurskem vrtcu poslovili, se veda z obljubo, da se kmalu spet vidimo. Saj res, skoraj bi bila pozabila! Otroci tega vrtca toplo pozdravljajo vse svoje vrstnike v vzgojno varstvenih ustanovah in tudi nekoliko več je otroke, ki si polnijo glavice že v šolskih klopih in jim od srca voščijo srečno Novo leto. Želijo jim prijetno rajanje okoli novoletne jelke in skupaj z Dedkom Mrazom, ki se bo čez dan ali dva že poslovil kar za celo leto dni.

Ringa ringa raja, Dedek Mraz odhaja... Ne bodite žalostni, otroci. Drugo leto bo spet prišel in vas razveselil tako, kot vsako leto. Samo trdno držite obljube, ki ste mu jih dali, pa bo vse lepo in prav. In zdaj ga pospremimo kos poti, pomahajmo mu in skupaj, v en glas zakličimo: SREČNO, SREČNO POT, DOBRI NAS DEDEK MRAZ.

Tvoji otroci iz šentjurskega vrtca, ki sem vas pred dnevi obiskala.

PIŠE MATEJA PODJED

PIŠE MILAN SENIČAR

Marsikdo med nami se je letos odločil za Silvestrovanje v domačem okolju. Nekateri zaradi visokih cen »mnoletnih menijev«, drugi, ker so prepoznali opravičeno rezervacijo, mnogi pa zato, ker menijo, da se lahko še najbolj sproščeno zabavajo doma.

K takšni zabavi sodita dobra kapljica in dober griljaj. Ker je prvega dovolj (predvsem kapljice, manj pa dobrih), smo namenili v uredništvu tole stran — griljaju.

Kuharica težko pripravi dobro kosilo brez mesa, zato lahko ugotovljamo, da to leto, ki je razen enega dne še za nami, ni bilo za kuharice preveč prijetno. Mesa je primanjkovalo stalno in občasno. V prvem sta tu teletina (kaj je to?) in svinjina, v drugem — občasno — pa govedina in celo perutnina. Za druge vrste mesa — morda Celjani ne boste verjeli, da sploh obstajajo — pa morate imeti prijatelje na deželi, v večjih mestih ipd.

To pomanjkanje mesa je povzročilo prave spremembe v medsebojnem spoštovanju. Ni več gospod samo doktor, tako pravimo tudi mesarju (čul na lastna ušesa nekolikokrat).

Sicer pa šalo na stran, obiskal sem celjske Mesnine (na lastno željo in vabilo odgovorni delavcev Mesnin), da bi se na »licu mestas« pogovarjali o pomanjkanju mesa!

V razgovoru sta sodelovala direktor Tone GRM in računovodja Drago VIZOVIŠEK.

GRM: »Nismo takšna tovarna kot so druge, sproti kupujemo živino od rejcev in kooperantov ter se stalno prilagajamo stanju in potrebam tržišča. Pri nas je aktualen problem čuvanja, saj je meso hitro pokvarljivo, naša naloga pa je, da potrošniki dobe sveže meso. Naša dejavnost je prevzem in nakup živine, predelava, prodaja mesa in mesnih izdelkov. Imamo klavnico s kapaciteto 8000 ton letno, hladilnice kamor gre 120 do 130 ton mesa, hleve za 150 glav goveje živine, prostor za 350 prašičev, obrat predelave z zmogljivostjo 12 do 15 ton dnevno in pakirnico. Letos predvidevamo razširitev hladilnice.«

VPRASANJE: »Kaj je vzrok temu, da celjski potrošniki niso imeli na voljo dovolj mesa med letom?«

GRM: »To je razkorak med nabavnimi in maloprodajnimi cenami svinjskega mesa. Govedine je zmanjkalo nekajkrat zaradi težav z vremenom in ker so jo ljudje počepili v pričakovanju višjih cen. Od januarja so nabavne cene svinjine porasle za 25 odstotkov, prodajne pa ostale mnogo dalj nespremenjene. Tako smo MI dajali potrošniku pri kilogramu svinjskega približno 7 dinarjev. Jasno pa je, da izgube ne moremo in ne smemo ustvarjati. Zato smo zmanjšali nakup, prodajali pa le kare. Naše količine mesa na celjskem trgu niso bistveno manjše od lanskim — 14 odstotkov — mnogo manjši pa je bil dotok iz drugih klavnic ali pa ga sploh ni bilo.«

VPRASANJE: »Koliko svinjskega mesa ste dali na razpolago potrošnikom?«

VIZOVIŠEK: »V desetih mesecih tega leta 406 ton, od tega 132 ton v lastno maloprodajno mrežo, 314 ton pa v veleprodajo trgovskih podjetij. V Celju prodajajo meso na 24 prodajnih

mestih, tako da se potrošnik resnično lahko hitro oskrbi.«

GRM: »Bili smo v težkem položaju. Kupovali smo po prostih, prodajali pa po dogovorjenih cenah. Hkrati je porasla poraba svinjskega mesa, ker je potrošnik hitro ugotovil da, je poceni glede na mnogo druge artikle (solata).«

VPRASANJE: »Dovolita nekaj »specialnih« mesnih vprašanj, ki zanimajo naše bralce. »Ali bo Celje dobilo specializirano delikateso, kot so jih navajeni drugje?«

GRM: »Leta 1977. bo dokončno preurejena mesnica Garjat v Prešernovi ulici. V njej bo v bodoče delikatesa. Prodajali bomo vse, kar je mogoče dobiti v Jugoslaviji.«

VPRASANJE: »Ljudje se že sprašujejo, kaj je to teletina? Kaj menite vi?«

GRM: »Teletine, takšne, kot smo je bili navajeni — ni! Potrošnik ima na razpolago junjetino. Če hočemo imeti govedino, si teletine ne moremo privoščiti.«

VPRASANJE: »Kam gredo teleta, ki jih dobivate, iz vaše klavnice?«

GRM: »Mesečno imamo 250–270 telet. Zdravilišča in bolnice so prvi odjemalci. Sicer pa načelno damo tedensko v vsako trgovino oziroma našo prodajalno po eno tele.«

VPRASANJE: »Kontrola nad tem, kdo dobi to tele je seveda nemogoča?« To zato, ker ga potrošniki ne vidimo?«

GRM: »Tako je! Lahko si ga razdelijo tudi uslužbenec, ne vem. Nad tem ni pregleda. Veste pa kaj pomeni eno tele za toliko potrošnikov. Mislim pa da je precej telet v kmečkih zmrzovalnikih.«

VPRASANJE: »Ce je, je v prodaji edino kare. Kam gre ostalo?«

GRM: »Vse gre v predelavo. Mesni izdelki. Suhomesnati izdelki. Salame. Trenutno bo svinjskega mesa več zaradi intervencijskega uvoza iz Romunije in Vzhodne Nemčije. Kontingent za celjsko regijo je 170 ton.«

VPRASANJE: »Ali ne izvažate boljše mesa, mi pa dobimo kar ostane?«

GRM: »Ne! Izvažamo samo govedino. Grčija in Italija, višja cena, saj razumete.«

VPRASANJE: »Potrošnik pri nakupu kareja dobi tudi za prst debelo slanino! Mesarji se izgovarjajo na vas. Predpis zahteva 5 milimetrov slanino, ki je mnogo cenejša. Ali ni to goljufanje potrošnika?«

GRM: »To je rutinsko delo v klavnici, čeprav ne drži, da je tako debelo slanino na kareju! (Sledi majhno prepričevanje, ki ga pozneje dokazem v klavnici — op. pisca). Mi ne damo naloga, da naj bo na kareju več slanine, sicer pa je kriv tudi mesar v trgovini!«

VPRASANJE: »Takšen nalog bi bil res preveč očiten. Vendar, ali daste nalog, da naj režejo na 5 milimetrov?«

GRM: »Mesar ve, da ne sme zarežati v mišico, v meso. Delo teče hitro, rutinsko. (Med ogledom klavnice sem videl, da delamo rutinsko samo mi. Namreč, z debelo slanino! Romunji so pač za nami in si ne znajo privoščiti še rutinskega dela. Njihovi kareji so natančno obrezani! — op. pisca). Ni res, da mesarju v trgovini, ki bi zavrnil takšen kare, ne bi drugič pripeljali. To je nesmisel.«

VPRASANJE: »Kako ste pripravljeni na Novo leto?«

GRM: »Govedine je dovolj, več je tudi svinjskega mesa in seveda mesnih izdelkov.«

VPRASANJE: »Razmišljate kdaj, da ni nujno, da bi človek užival samo svinjsko, goveje meso in perutnino?«

GRM: »Velikih zalog ne moremo ustvarjati zaradi specifičnosti našega artikla. Za puranje meso smo v dogovoru s Pazinom. Konjev v celjski okolici ni, sicer pa tudi prodaja ni šla, smo morali voziti v Ljubljano. Jagetino smo imeli, ljudje so jo nosili nazaj, češ, da je ovčetina — zaradi volne. V 10 mesecih smo v naši ribarnici prodali 63 ton. Da se vrnem na zalogo. Nekoč je bilo takšno mišljenje — boljše je, da je mesa malo manj, kot pa da mora v predelavo. Zavedamo se naših dolžnosti do potrošnika in si takšnih stvari ne privoščimo, vendar ne more vse v naše breme.«

VPRASANJE: »Ljudje pravijo, da tisti, ki delajo hrenovke, navadne klobase in podobno, le-teh ne uživajo. Kaj menite, zakaj?«

GRM: »So nekateri, ki se hrenovk naveličajo. Delamo jih preko dve tona na dan, kar dokazuje, da je povpraševanje veliko. Včasih so kot topel obrok tudi v našem obratu družbene prehrane. V te izdelke gre pusta govedina, ker je za prodajo pretemno meso in preveliko odstotek kosti. Tu je še bela slanina. Trenutno dajemo v hrenovke junjetino iz državnih rezerv. Kvalitetno meso skratka, sicer pa bo.

ste sami videli v predelavi. (In sem res, lepo, čisto meso, ki ga meljejo za v hrenovke). V navadne klobase gre meso, predvsem obreznine, ki ga ne moremo ponuditi potrošniku ko samostojen prodajni artikel. Beljako-vinsko pa je enakovredno vsem drugim izdelkom.«

Mesnine niso v rožnatem položaju. Ne samo zaradi nezadovoljstva potrošnika, temveč tudi za to, ker njihov finančni položaj nikakor ni ugoden. Kot stabilizacijske ukrepe nastevajo zmanjšanje nakupa svinjskega mesa, zmanjšanje rabata trgovini in ukinitve super rabata v okviru Dobrine in več notranjih ukrepov. Odpirajo se tudi navzven, ker je ponudba mesa večja kot pa potrebe celjske regije. (Tako pravijo, pa naj zveni še tako nelogično ob sedanjem pomanjkanju mesa — vendar je res).

Da zmanjšajo izpad dohodka, ki je velik, so zainteresirani za prodajo v obmejnem pasu (višje cene), skratka iščejo najrazličnejše izhode.

VPRASANJE: »Kaj lahko povesta potrošnikom za leto 1977?«

VIZOVIŠEK: »Bistvenega izboljšanja v prvi polovici leta 1977 ne bo, morda bo bolj pozneje.«

GRM: »Ne bi bil rad optimist, meso bo! Govedina je zagotovljena, problem pa bo s svinjskim mesom, če bomo morali omejevati nakup in s tem seveda prodajo. Kolektiv ne more nositi in kriti izgubo. Imamo dolgoročne pogodbe, ki nam zagotavljajo dovolj mesa, le če bo cena primerna. Preskrba Celja ni majhna stvar, ljudje delajo v vsakem vremenu, živino nakladajo in vozijo iz oddaljenih krajev. Ni lahko!«

To je res! Ni lahko! Delavci Mesnin delajo v klavnici v vodi, zadušljivem ozračju, v vročini, v hladu, v smradu, osebni dohodek pa predvsem sedaj — ko ni dovolj mesa in s tem tudi dela ne — niso ravno veliki.

Vodstvo delovne organizacije išče izhode, vztrajno, morda jih pa le premalo vidijo v večji povezanosti navzven, organizirani prodajni mreži, večjem sodelovanju s kmeti, investicijski dejavnosti, notranji organizaciji in predvsem v jasno začrtanem razvoju. Ugotavljanja, da je bilo nekaj drugega, da je kmet sam pripeljal živino v klavnico in prosil za odkup, ne morejo biti samo ugotavljanja, iz njih je potrebno povleči tudi poduk.

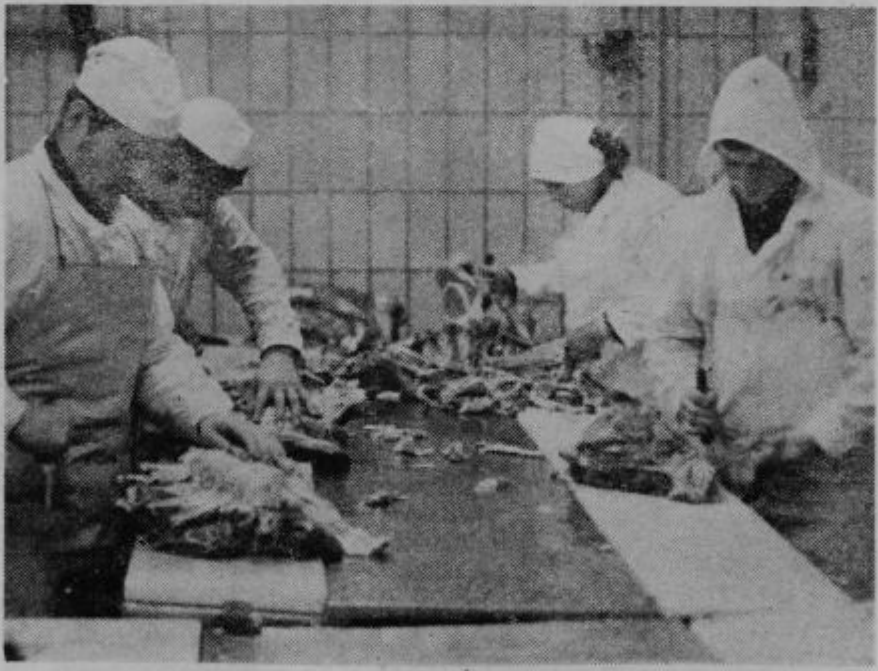
V klavnici smo med ogledom videli ogromne količine mesa. Goveda, prašiče, odojke, Salame, klobase, hrenovke. Slanino, šunko.

Neverjetno, kolikšne količine. In vse to je namenjeno našim želodcem. Pravzaprav neverjetno. Ali lahko zdaj ugotovljamo, da meso je, vendar je cena — kljub zadnjemu povišanju — še vedno prenizka. Kolikokrat bo še potrebno povišanje cene, da bo na kavljih zopet dovolj mesa, svinjskega in morda nekoč nekoč... celo teletine za otroke in ostarele? Je adinole resnična težava samo v večji ceni?

Za zaključek:

V klavnici sem tisto dopoldne videl dolge, lepe komade svinjskih karejev. Naših in romunskih. Pripravljene so bile, da zapustijo klavnico. Naslednji dan popoldne sem jih iskal v mesnicah naših samopostrežnih trgovin. Zal, se nisimo več videli!

Vidite, kako je v teh trenutkih naše sedanosti z mesom: zdaj ga vidiš, zdaj ga ne vidiš. Morda bi tudi mi potrebovali kakšnega čarovnika, ki bi namesto zajcev iz klobukov vlekel — teleta!

Fotografija: Drago Medved

MED LJUDMI DOBRE VOLJE

HENINSKO POPOLDNE

PIŠE DRAGO MEDVED

Začelo se je že pred leti, ko smo imeli prvo leteče uredništvo na Henini, v osnovni šoli — v prvi partizanski šoli na okupiranem Stajerskem. Dve leti je od tega. Ljudje pa ostanejo s svojim delom, skrbmi in radostmi na tistih klancih, ki strmo padajo pod sončnimi žarki, se stapljajo v grapah in se spet dvigujejo pod nebo, pod krošnje jablan, pod okrilje vetrov, ki se podijo čez poljane. To je pokrajina, to so ljudje s svojo besedo, s svojimi obrazi. Izoblikovali so svet posebnega občutja, ohranili so izročilo prednikov, postavili so se v bran za ohranitev tega in svojega izročila. Zato sva se s kolegom glasbenim urednikom Vojkom Rizmalom oni dan napotila v Paneče, na dom Marije Kozmusove, ki sem jo spoznal pred dvema letoma. Takrat je tekla beseda o njej kot o tajnici krajevnega odbora.

Z Vojkom sva tokrat prišla po drugih opravkih. Čeprav je prejšnji dan snežilo kot za stavo in so v Panečah še izgubili upanje za snidenje z nama, sva le uspela skozi sneg priti do dobro znane hiše. Tisto sobotno popoldne sem tudi dobil zaupanje v steno, ki se je na zasneženih cestah dobro znašla. Klanec pri heninski šoli, ki meri 30 % je prevozila brez verig na debeli snežni podlagi. Snega namreč v Celju sploh nismo čutili, od Jurklostra proti Lisci pa se je kar kopicil ob cesti, da je bila sled vztrajnega pluga ponekod ob straneh visoka tudi do pol metra.

V veliki sobi sicer ni tiktakala velika ura, je pa zato prijetno grela domača peč v kotu. Zunaj je sijalo sonce in prenekatere kapljice je oznanila kratkotrajno odjugo na belo pokritih vejah. Beseda je stekla o stari ljudski pesmi, o starih izročilih, ki vse redkeje prihajajo v svoji neposredni obliki med nas.

Toda zaradi visokega snega niso mogli iz oddaljenih krajev ostali. Stare kmečke korenine vedo marsikaj. Zato smo se raje domenili za naslednji teden kar v šoli. Popoldne, ko ni več pouka. In tako je ostalo. Ne zaman. Prišli so vsi, kakor zvesta četa so se zbrali ob peči v razredu. Dva s harmoniko, eden s kitaro, vsi pa z veliko mero dobre volje in poguma. Vsak je nosil v svojem srcu skrito željo, pritažen upa, da bi kaj spregovoril, zapel ali zaigral.

Starost je modrost

Najbolj pogumna, pa tudi najbolj skromna je bila JOZEFA PALČNIK. Kljub svojim letom, ki jih je dobro skrivala, je bila pred mikrofonom povsem zbrana in mirna. Pričela je s staro pesmijo, ki govori o kmečkem življenju:

Ptička na veji sedi,
ko se spomlad veseli.
Sij, sij sonce rumen, da bi blo bolj
toplo men jaz pa zapojem v njem.

Trta v mrazu leži
to mene močno žalosti
pojdlmo jo odkopat h količku.
jo privezat
hoče nam vinčeka dat

Lan ga je malo blo
ker je pozeblo močno
trta se zeleni grozda gor videt ni
sodček pa prazen stoji

Kmetič pa prav joj joj joj
kaj pa za mene zdaj bo
kam se čem zdaj podat
k nimam kaj več prodat
štibro pa moram plačat

Besedilo pesmi je veren prepis rokopisa, ki ga je napisala kmečka roka. Zato nismo popravljali ločil in naglasov. Toda pesem o vincu, čeprav je po svoje žalostna, ni prinesla v šolsko izbo slabe volje, ampak dobro. Nič čudnega. V tistih krajih vina ni, trta ne rase in je pogostejši gost na mizah jabolčnik in takšnega, zlatorumenega so nam tudi ponudili. Tudi smeha ni manjkalo, podkrepil pa ga je IVAN KLENOVSEK, ko je zapel tisto o ženi:

Taka kot je moja žena
dobro vem, da ni nobena.
Druzga jo ne veseli
kot da lepa bila bi.

Kakor zgodaj zjutraj vstane,
ogledalo v roko vzame
in pogleda če je še
kot sinoči bila je.

Solne take si obuje,
da jih sama ne sezuje,
kurje oko jo boli,
pa za lepoto potrpi.

Skatle si po vrst' nastavi,
vsaki se drugače pravi,
pa obraz namaže si,
da človeka groza je.

Jaz pa sem pogruntal eno,
futri bom posvaril ženo.
Ljuba žena bod' drugoč,
če ne zapel bo korobač...

Oj ta ljudska nečimrnost. Te pa res nikjer ne manjka. Da je to res, govori pesem, ki jo je zapela Fanika Volavšek. Pa pogledajmo, kako so včasih ljudje sprejemali »družbene spremembe«:

Eno pesem čem zapet očet' in vsem
na glas.
Vam hočem razodet, kak' je sedanji
čas.
Kako ljudje se nosijo, po svetu grehe
trosijo,

da skoro za povedat ni, kaj tak'ga od
ljudi.

Cigan si kupuje zlate prstane,
da lažje zapeljuje nedolžne deklice,
na glavo da pa tak klobuk, da je
izsukan iz zajčjih dlak.
Bi rad da bi častili ga kot sina
kraljev'ga.

Po dve po tri skup zbrane
al' če jih je še več
pa take kvante imajo, da skoro ni za
rečt.

Ta fejš je, pa on še bolj,
pa ta je meni bolj po volji,
ta mi dostikrat piti da, da ne bom
pozab'la ga...

Koline so še kmečki praznik

Beseda je nanesla tudi na koline. Ob stari ljudski pesmi bi jih skoraj ne smeli zamolčati. Še so ostale kmečki praznik. Snega je vsako leto manj, zime so mlie, koline pa ostajajo. Vse več jih je. Še poleti, kraj julija. Pa hajd v skrinjo z mesom. A prave so le tiste zimske. Ko se več mesarjev zbere, pa še kaj kačje sline dajo na zob za korajžo. Nerodno je le to, ko se potem drugi na drugega zanašajo, praviš pa to izkoristi in hajd skozi vas... Zvečer nastajajo klobase, lica so že rdeča, ogreta od dela in pijače. Besede prihajajo kar same od sebe, zvedave otroške glave poslušajo s peči...

Marija Kozmus se še spomni, ko je, dokler še niso imeli doma motorne kosilnice, tudi pri košnji šla kdaj pa kdaj z moškimi v vrsto. Prva res ni bila, zadnja pa tudi ne...

Zelo dobro se spominja, kako so trli lan. To je bilo mučno opravilo, dokaj težko, ki ga ne moremo primerjati s kuhanjem. Delali so seveda le za lastne potrebe. Danes je to povsem pozabljeno, le kakšno trlico še kje najdes.

Heninsko popoldne se je kmalu prevesilo v noč. Prvi mrak je legel na poljane. Prvi se je poslovil Lojz. Harmoniko je zavijtel na pleča in vzel pot pod noge. Ne zaman. Uro in pol bo hodil do Orlice pri Razborju. A lica mu žare od veselja. Pel in igral

je. To je veliko. Drugi so še ostali. Da bi še nadrobili kakšno besedo, zdaj je priložnost, zunaj je zima, polje spi, živina je nahranjena.

Takrat se je utrnila misel. Dobro bi bilo zbrati čimveč ljudi v najrazličnejših krajih in jih povabiti pred mikrofonom. Naj povedo, naj zapojejo o svojem življenju in delu. Tudi heninsko popoldne, ki smo ga posneli boste slišali takoj po novem letu na celjskem radiu. Težko je prenesti na papir tisto vznemirjenje, ki se je nabralo v ljudeh. Glasovi bolj zgovorno pripovedujejo o vzdušju. Čeprav so nekateri malce obotavljajoče zatrese. A kaj kmalu je zadrega premagana in glas opogumljen krepkeje izpoveduje.

Vse težje je bilo najti še kakšno pesem. Pesmarica ni smela biti v pomoč. Ljudsko izročilo hitro kroži, hitro potuje, a ko preneha, tudi hitro utone v pozabo. Če ni zapisano se spremeni. Ta doda ali odzame besedico, oni spremeni naglas, ponekod po svoje ukrojijo melodijo in nastane zanimiva inačica. Najslabše je, če je pesem povsem pozabljena ali pa tako »sodobno« opremljena, da je zaradi tega spačen ponaredek in ne more biti več niti približna podoba prvotne vsebine.

Na Henini so se potrudili na moč. Vsak po svoje. A čas, ta neusmiljeni priganjalec in spremljevalec našega dela, tudi tokrat ni ostal ob strani. Trda tema je že zlezla v grape, ko smo se pred šolskim poslopjem poslovili. V dobri veri seveda, da se še kdaj srečamo.

Heninsko popoldne je bil samo poskus. Prava ljudska pesem, lirski ali epski je navadno vzdignjena nad ljudski jezik. V našem primeru bi težko rekli kaj takega. Vsekakor je to stvar slovstvenega strokovnjaka. Poskus pa je lahko dragocen v tem, da spoznamo moč in vpliv ljudskega izročila še danes, saj je povsem jasno, da bo z leti povsem opešalo.

Sodelovali so: Jožefa Palčnik, Miha Borin, Lojze Vrečko, Tončka Smagur, Ana Jelenc, Fanika Volavšek in z organizacijo Marija Kozmus, osnovna šola Henina s kavo in keksi, učilnico in dobro voljo.

PIŠE BRANKO STAMEJČIČ

SREČANJE S STANKOM OSETOM

RADOST JE MLADOST DUHA

Po strmi stezi hodim, vzpenjam se
v breg, utrujen in samotni, razmiš-
ljam o minulih dneh.

Ko bil v objemu sem mladosti,
igral, smehljaj s smehom se, solza ni
bila v očesu, rož polno bilo je polje.

Venejo rožice prekrasne, zelena tra-
va se suši, vzpenjam dalje v breg se,
v duši, v srcu se solzim.

In ko tako potujem dalje, mladost.
ni smeh me prebudi, oziram se, po-
stanem, mladost ne oživi.

Mladost — norost, saj ne umevaš,
kaj v smehu lepem vse živi, a kaj za
smehom se prikriva, to pravičnica za
nas je mladih dni.

Srečanje s Stankom Osetom mi bo
še dolgo ostalo v spominu kot eno
najprijetnejših srečanj ob pogosto na-
pornem in nevhvaležnem delu. Mladi
osemdesetletnik, kot sem mu sam pri
sebi nadel vzdevek, je resnično mlad;
po duši, po mislih, po velikem življenj-
skem humorju, ki ga trga od dolgega
in bremen vsakdana. V svojem svetu
živi; med knjigami, svojimi pesnimi
in bogatimi spomini, ki ne dovolijo,
da jih zamegli starost, vzame skleroza.

Stanko Oset je bil vse življenje
svetovljan. Študiran in pameten mo-
žak, katerega uk se ni končal tistega
dne, ko je zapustil klopi visoke šole
za svetovno trgovino na Dunaju. Prej
bi dejal, da se je šele takrat prav pri-
čel. Kajti svojo šolo je maturiral in
diplomiral v vihravem, živahnem, pest-
rem življenju, polnem nenadnih spre-
memb in obratov.

Mladost je neumnost, ki jo more ozdraviti le sta- rost (arabski pregovor)

Rodil se je kot sin veletrgovca na
Vranskem.

»Da, že ob rojstvu sem bil obso-
jen na smrt, duhovito pripomni. Mla-
dost je preživel srečno in v obilju bo-
gate domače mize. Kot osemnajstlet-
ni mladenič je dočkal Prvo vojno.
Bil je poročnik avstrijske vojske in s
svojimi vodom dobro leto dni branil
Sv. goro na Soči pred napadi Italijan-
ov.

»Težko je bilo, a hkrati lepo. Imeli
smo odlična zaklonišča in medtem ko

so nas Italijani cele dneve obstreljevali
z artilerijo, smo sedeli v bunkerjih
globoko pod zemljo, pili kavo in kvar-
tali. Med kratkim dopustom doma se
je srečal z več narodnimi poslanci in
dr. Korošec mu je povedal o skoraj-
šnjem propadu monarhije in rojstvu
nove, »našee države. Te se je veselil
kot otrok. Misel nanjo mu ni dala
miru in ko je bil premeščen v Romu-
nijo je s skupino somišljenikov dezer-
tiral ter se zatekel na rodno Vransko
in tu s svojo »narodno stražo« čakal
na prevrat. Po razpadu monarhije je
njegova straža odigrala svojo vlogo pri
razoroževanju čet, ki so se umikale
z italijanske fronte.

»Ne bom pozabil svojega srečanja
z Malgajem, pripoveduje. »Srečala sva
se v celjski garniziji, ko smo prevzeli
poveljstvo in nagnali nemške oficirje.
Malgaj je kmalu odšel na Koroško
in od tam sem dobil njegov poziv,
naj se mu priključim. Šel sem v Pre-
valje in bil tu med Majstrovimi borci
vse do konca leta 1918. Tik pred ne-
srečnim plebiscitom pa sem pričel svoj
študij na Dunaju. Na Koroškem je
bilo takrat prav kot danes. Kljub na-
šim četam so se mnogi bali govoriti
slovensko. Odpirali smo naše šole, usta-
novili odbore oblasti in stanje se je
počasi popravljalo. A prišel je čas
krivičnega plebiscita...

Če vprašate mene, bi bil kar za to,
da še enkrat udarimo tja gor, a kaj,
ko smo miroljubna država. To, kar da-
nes počenjajo na Koroškem...

Edino bogastvo je življe- nje (Thoreau)

Kmalu po koncu svojega študija se
je vrnil domov in od očeta prevzel
trgovino z jajci. »Bil pa sem uspešen
le tri mesece. Še danes me hudo jezi,
da nisem bolje poznal kur in njihovi-
vih sposobnosti za nošnje jajc. V pič-
lih dvanajstih dneh sem namreč izgu-
bil tri milijone kron. To je bila grenka
izkušnja, ki je pripeljala do spora z
očetom in do tega, da sem zapustil
dom.

Odšel je v Slavonijo, se zaposlil v
lesnem podjetju v Belišću, tu našel
drugi dom, ženo in čisto svoj salaš.
Deset let je trajalo, da je izgladil svoj
spor z očetom. Po tem času pa se je
vrnil domov, dobil svoje mesto pri
domačem ognjišču in pričel uspešno
voditi trgovino s hmeljem. Trgoval je
s celim svetom, celo na Japonsko je
romal in iz tistih časov mu je ostala
množica svetovljanskih izkušenj in iz-
piljeno poznavanje treh tujih jezikov.

Toda tudi to pot je bila sreča opo-
teča. Prišlo je leto 1941 in z njim
nov okupator. Nemci so mu zaplenili
vse premoženje in ga z družino vred
izselili v Slavonijo. Šele po koncu voj-
ne se je spet vrnil v domače loge in
tu izvedel, da mu je od vsega premo-
ženja ostala le hišica z vrtom.

»Pa kaj bi, modruje. »Premoženje
je bilo tako ali tako ves čas na kocki.
Z njim sem imel samo skrbi. Danes
mi ne manjka nič, le tole še mislim
— kar so mi vzeli, moram vrniti« (pri
tem hudomušno misli le na breme
skrbi).

Delo vliva olje v svetilko življenja, mišljenje vžiga njen plamen (Bellers)

Stanko Oset lepo preživlja svojo
starost. Živi skupaj s posvojenim hčer-
ko, ki mu pomeni vse na svetu.

»Moj edini življenjski cilj je,« pravi,
»da lepo preskrbim svojo varovan-
ko. Po ženini smrti je ona vse, kar
mi je ostalo, ona je edina, ki mi lep-
ša starčevske dni... Poskrbel bom za
njo, zato tudi še danes delam...«

Začuden ostrimim! Je res mogoče,
da tudi pri svojih osemdesetih ne mo-
re mirovati?

»Da, še vedno delam! Veste, brez
dela nikoli nisem mogel,« pripoveduje
svojo zgodbo naprej, hudomušne oči
pa mu iznad kosatih brkov bliskovito
švigajo po mizi pred nama. »Po vojni
sem se moral zaposliti, saj so mi priz-
nali le malo službenih let. Tako jih še
danes nimam dovolj za polno pokoj-
nino. Vendar so v Hmezzadu, kjer
sem delal, lepo poskrbeli zame. Leta
1970 me je poklical sekretar in mi
povedal, da sem že star in da je čas,
da se upokojim. Povedal sem, da si
želim delati, da tudi let službe nimam
več kot 34. Pa mi je dejal, da bo za
to že Hmezzad poskrbel in da mi bodo
oni plačali razliko do polnih let služ-
bovanja. Šel sem v pokoj in Hmezzad
je res stalno skrbel za plačilo razlike.
Ga lomijo, kaj! Pa sem jih lepo po-
vedal, da bo z menoj sama zguba.
Živel bom sto dvajset let, sem jim de-
jal. No, če sem bil leta 1970 prestar
za delo, so me pa leta 1974 spoznali
za dovolj mladega in me honorarno
zaposlili. Sedaj sem tu, v svojem ar-
hivu, ki sem ga res z ljubeznijo in
lepo uredil. Sicer pa stari ljudje spa-
damo sem, v arhiv, kajne... No, pa
tudi za kaj drugega me še uporabijo.
Za prevode kakšne korespondence s
tujci in podobno.

Skratka, še vedno delam in srečen
sem, da je tako. Imam lepo pokoj-

nino in ne delam zaradi denarja. Te-
ga ne rabim, kaj bi z njim, le skrbi
prinaša. Delam zato, ker mirovanja ne
prenašam. Celo življenje sem delal.
Zdaj trdo, zdaj spet bolj počasi in
mirno. Človek ne sme okameneti. Ne-
nehno si moraš bistriti duha, ne smeš
se zapustiti. To je vselej bilo moje
načelo in sreden sem, da se ga še
danes lahko držim.

V smehu leži ključ, s ka- terim spoznamo človeka (Carlyle)

Bistrost in elastičnost svojega du-
ha Stanko Oset nenehno dokazuje.
Domislisce in šale, ki jih z velikim
življenjskim humorjem stresa na svoj
račun in na račun družbe, v kateri
živi, kar dežujejo. Prav zbrano ga je
treba poslušati, in gledati v oči, dru-
gače te potegne. Tik preden se zmeči
kakšne okrogle, mu oči prešine svetla
iskra in brki na gornji ustnici rahlo
in hudomušno zaplešejo. Veliko ostrih
in veliko rahlih okroglih mi je pove-
dal, medtem ko sva govorila v nje-
govem arhivu. Tisto o nacionalizirani
skrbi že veste, ne veste pa, kako ga
je obiskala »Matilda«.

»Da, zadnjič me je obiskala Matil-
da s koso. K sreči sem imel na hr-
tu poleno in ko je zamahnila, sem ji
koso izbil.

»Ti si pa od vraga,« mi je dejala,
»Drugič pridem z dvema kosama.«

»Le pridi, jaz bom imel pa dve
poleni,« ji je zabrusil.

Pa je prišla še enkrat, tokrat brez
kose. »Vzemim me,« sem ji dejal.

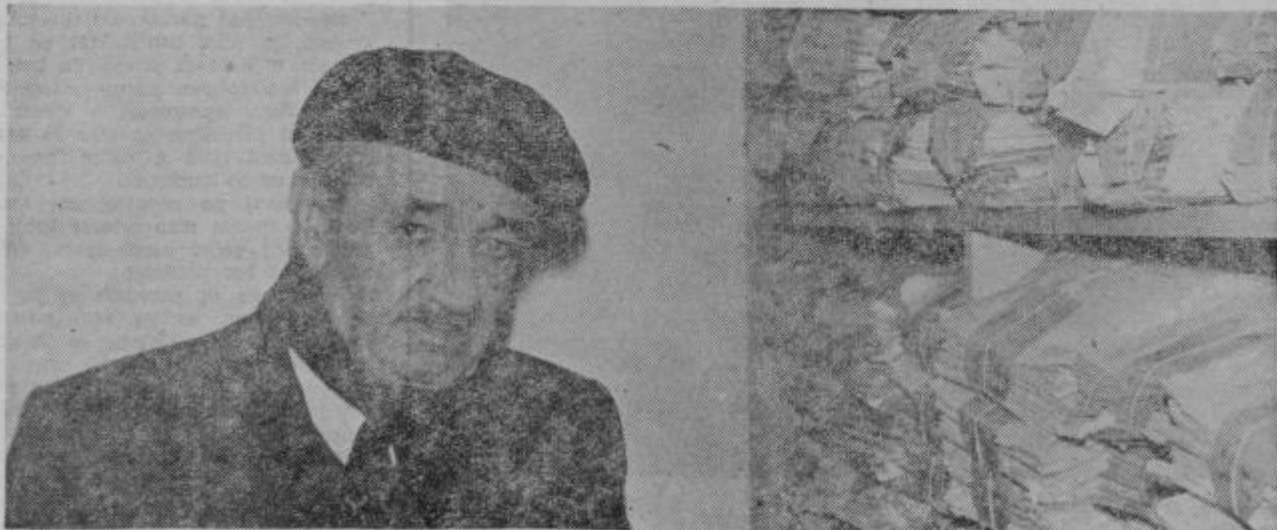
»O, ne,« je odvrnila, »stebe pa ne.
Boš delal pokoro za vse grehe kar
tu, med ljudmi...«

Da, takšen je Stanko Oset. Rahlo-
čuten, čeprav se ta lastnost skriva
globoko pod plaščem hudomušnosti.
Občutljiv in nežen je, kar pričajo nje-
gove pesmi. Te piše že iz svojih stu-
dentskih let in šele v zadnjem času
je odločil pero in se zarekel, da je
bilo dovolj. In četudi nikoli ni ob-
javil nobene pesmi, občasno rad
kakšno pove. Rad jih ima, saj skri-
vajo v sebi njega, njegova najbolj in-
timna čustva in občutja in strah pred
dnevi, ki pridejo.

»Bil sem idealist, bil sem veseljak.
Doživel sem mnogo lepih stvari in še
več težkega. Ljubil sem soprogo in
bil sem ji zvest. Rad sem imel ljudi
in tudi v dneh najhujšega razočara-
nja in najtežjih dni sem našel v se-
bi moč, da sem se nasmešnil in vse
obrnil na lepšo, humoristično plat.
Tudi, ko sem izgubil vse. Tudi, ko so
mi vzeli moj vinograd. Rad sem ga
imel, dobro vino je dajal. Sedaj ni
več Osetov, je bolj osatov..., tako
zapušen in neobdelan.«

Mislim, da bom Stanika Oseta še
obiskal. Povebil me je, naj pridem in
pokazal mi bo vse svoje pesmi...

Ko v jasni noči zreš v nebo,
misliti ne smeš.
Zdi se ti, da zvezdic sjaj
vzdiguje v višave te.
Zvezdice male, male, meglice,
Kako blizu in kako daleč ste.
Objeti zvezd ne moreš,
prijeti tudi ne.
Zeleti, hrepeneti nehalo je staro,
okamenelo srce.
Ze steguješ roke svoje, objel bi
zvezdico mlado,
Spodrkneš se in padeš, poljubil
si zemljo

PO SLEDI NEKEGA PISMA

IGRE S STAROSTJO

PIŠE MILENKO STRAŠEK

Kako zelo belezna je lahko starost, kako silno uboga in izmučena v svoji neboljnosti in otroškosti. Kakor otrok je starček, pravimo in že smo pripravljeni v imenu tega spoznanja trgati nekakšne pravice in jih tlačiti v žepe, natanko tja, kamor nam paše. Kako zelo radi se znamo izgovarjati, da je treba urejevati stvari na mesto starčkov pa nam tako kaže račun. Da bi le pomislili na dan, ko bodo zgrmela leta kot težka klada na upognjeni hrbet, nevajen zaradi utrujenosti nositi težo.

Na svojih popotovanjih sem se nekolikokrat srečal s starostjo, njej posvečam tele vrstice, ki bodo bolele, obtoževale in klicale v nebo. Srečaval sem jih, starčke in starke sredi kolovozov, na drobnih poteh, s koši in culami, sklonjene in zgrbljene kot da bi nosili svet. Pogovarjal sem se z njimi in lovil besede in nasmeške in vselej mi je bilo prijetno. Poslušal sem njih tožbe in jok. Razgrnil so mi nemalokrat vso bedo starih let, nadležnosti in odvečnosti. In potem so se izgubili na svojih poteh in le tu in tam sem slišal, da je umrla ta, ki sem se z njim v spomladanskem soncu med njivami še pogovarjal in je govoril, da bo pač nekako šlo...

Popotovanja pa so prinesla tudi spoznanje, da je starost lahko tudi lepa, da ni barantanja z njo, ni odrijetosti in trpke užaljenosti. Človek se uči na primerih, a teh je bilo tako malo.

Pismo

»Pišem vam zaradi neke uboge osemdesetletne ženčke, slepe Micke, ki za to ne ve.

Micka je bila štirideset let za dekle pri družini, pri kateri je še sedaj. Vsa ta leta je opravljala najtežja dela, skratka, garala je od jutra do večera. To garanje pa ni ostalo brez posledic. Počasi ji je začel pešati vid, dokler ni popolnoma oslepeła.

Ce danes obiščeš Micko, jo najdeš v zatohli, večkrat mrzli sobici...

Tele vrstice sem nekega dne prebiral v pisarni, vmes pa sem, kot že tolikokrat, premišljeval, čemu tako zelo odzivamo starost, zakaj ji vendar ne damo tistega, kar ji po vseh postavah gre. Bolj ko so plesale črke pred mano, bolj mi je bilo jasno, da bom obiskal Micko v njeni večni temi, spregovoril z njo nekaj besed in pobaral ljudi, čemu vendarle pozabljajo na starost.

Pismo ni bilo podpisano...

Kot da bi se tisti, ki ga je napisal, bal narediti dobro delo. Pomislil sem: pač sosedske razprije.

S pismom brez imena v žepu sem obiskal Micko. Ni je bilo težko najti. V Gaju pri Šmarju.

Zgrbljena nad košem je slepa ženica luščila fižol. V kotu pri topli peči je stal gospodar Franc Gajšek. V izbiči je bilo prijetno toplo, tiho in mirno in od časa do časa je padel v košaro kakšen fižol. Micka je luščila enakomerno, strok za strokom, natanko isto ves čas. Niti fižolček ji ni ušel. Gibi, neštetokrat preizkušeni, roka ve svojo pot.

»Na Dvoru pri Šmarju sem bila rojena, 19. novembra 1897. Pet otrok so imeli naša mati pa so že vsi pomrli razen mene. Ko smo bili še majhni, so atek umrli. Živelimo na štantu in hodili z materjo po taberhu. Delali smo vse, kar se dela na kmetih.

Do vojne sem živela pri bratu Francu Krljanku, po vojni pa sem prišla sem, v Gaj, h Gajškovim. Delala pa sem, delala, celo življenje samo ljubo delo.

Za svoje delo dobi Micka Krljanko 65 starih tisočakov. Ni dosti, po svoje pa le.

Gospodar Franc ni vedel natanko, koliko dobi Micka.

»Ne vem, veste, to ureja moja žena, ona hodi v Šmarje po denar. Zdi pa se mi, da okoli 25 starih jurjev.

Kje si, resnica?

Micka je prikimala in rekla: »Ja, tako bo. Petindvajset jih dobim.

»Ves dan sedi Micka na postelji, ki ne zasluži tega imena in »žuli« kruhek po rokah, kakerega bi rada s svojimi okornimi rokami omehčala, kajti velikokrat dobi samo drobtine z njihove mize, kaj šele da bi vedela, kakšen je okus po juhi.

Micka dobi na mesec 60 starih tisočakov. Mlada gospodinja Micki na roko odšteje denar in pravi: »Deset, dvajset... šestdeset tisoč!« Ko bi uboga Micka videla, da v roki drži samo šest starih tisočakov. Mlada se s tem samo hvali okoli, češ kako Micko slepari! »Saj ona ne rabi denarja!«

Mlade gospodinjice ni bilo dma, do-

ma pa je bil gospodar Gajšek. »Micka ima zelo rada juho pa še tu in tam kakšno jed, sicer pa je vse, kar jemo tudi mi. Saj veste, na kmetih smo pa ne delamo razlike pri jedi. Rada spije tu pa tam kakšen kozareček vina, je zelo čista in se silno rada umiva. Ja, pa mačke ima rada. Hudega ji pri nas ni. Delati ne more, razen kaj malega kot je luščenje fižola pa tako.«

Ničkaj se začetek tega poglavja ne sklada s tem, kar sem videl. Ko sem vprašal Micko, kako ji gre, je pokimala, da dobro. Vprašal sem jo, ko smo bili sami. Tudi postelja ni bila tako strašno uboga. Postelja pač, kakršne so še dandanašnji na kmetih. Res pa je, da kmetica tik pod Gajškovimi ni hotela na naše vprašanje, če je to, kar piše v pismu res, odgovoriti. Le dvomno je zmajala z glavo in dejala: »Ničesar nočem povedati...«

Micka zdaj že štiri leta ne vidi čisto nič. Bila je že v bolnišnici, pa ni pomoči. Obsojena je na večno temo. Kaj dosti več pri Gajškovih nismo zvedeli. Gajšek je resno pogledoval izza očal in odgovarjal le na vprašanja.

Iztrgajmo še en citat iz nepodpisane pisma.

»Pišem pravzaprav zato, da bi mor-

da z vašo pomočjo spravili Micko v lep novi dom počitka v Šmarju še pred zimo, kajti socialna služba ima gluha ušesa za Micko. Ko sem jo obiskala, sem jo vprašala: »Ali bi šli v dom?«

Navedla bom dobesedno tako kot mi je odgovorila: »Oh, kako rada bi šla pa se bojim, da bom tam tepena in lačna!« Ko sem jo vprašala, od kod to ve, mi je rekla, da ji jo pravi gospodinja. Razložila sem ji, kakšno je življenje v domu pa mi uboga reva skorajda ni verjela. Seveda, gospodinja se trudi, da bi Micki čimbolj očrnila dom, ker ve, da bo le tako še vnaprej obdržala njen denar.

Dobronamernost ali nagajanje?

Ko smo zapustili Micko, ki nam je dejala, da bi šla v dom, smo o vsej zadevi povprašali še sosedo Straška.

»Veste kaj, vse tole ne bo držalo. Micka je pri Gajškovih kot doma. Nič ne vem, da bi jo zapostavljali in če bi vedeli, bi vedeli tudi drugi sosedje. Da je garala? Garamo tukaj vsi. Sprašujete, če je res o denarju? Ta mlada je včasih naglih besed, zato ne verjamem. Da ji da 250, kaj, ostalo pa ima za hrano, je mogoče. Je pa pridna in vestna. Ne, to ne bo držalo.«

Koliko denarja pravzaprav dobi uboga ženica? Izvedeli smo tri variante: 250, 600 in na socialnem v Šmarju zadnje, 650 dinarjev.

Odločili smo se, da gremo na socialno v Šmarje.

Da nam odgovori, se je ponudila Mara Kos, referent za socialno skrbstvo.

»Ko je še videla, je prihajala sama po denar in nikoli ni niti z besedo omenila, da ji gre slabo. Celo nasprotno, dejala je, da se dobro razumejo in da je rada tam. Pismo ste dobili? Poznam to zadevo. Njena nečakinja nas bogve zakaj vedno nadleguje, naj damo Micko v dom. Toda čemu? Poglejte. Sama Micka je bila še pred leti jezna, ker so jo silili v dom. Tam, kjer je, se počuti najbolje, v domu pa še za najhujše primere nimamo prostora. Pismo je pisala nečakinja, v to sem trdno prepričana.«

Nič ni kazalo na to, da bi z Micko bilo tako hudo.

Zakaj torej pismo?

Strnimo misli in recimo, da tukaj nekaj ni v redu. Res, zakaj bi jemali Micko iz njenega okolja, če ji je tam prijetno in če sarna ne čuti potrebe, da bi odšla od Gajškovih. Povemo naj še, da se je Gajškova pozanimala, če bi Micka lahko šla v dom...!

Nepodpisana pisma so slaba usluga tistemu, ki piše, nemalokrat pa tudi tistemu, o katerem pišejo. Pa tudi sicer je nepodpisano pismo nekam klavna poteza: spregovori o stvari, za katero si prepričan na glas in zatuli krivico med ljudi s celim imenom. Nihče te ne bo kamenjal.

In: zakaj po nepotrebnem blattiti ljudi, ki morda niso ničesar krivi pa jim bo ta pečat ostal dolgo, dolgo, največkrat kar pre dolgo.

Micka res ni povedala veliko, tudi Gajšek ne, so pa zato povedali sosedje in na socialnem v Šmarju. Dejali so sicer, da je še niso obiskali, da pa ima vedno obiske sosedov in da se stalno zanimajo, kako je z njo.

Zanesimo se torej na izjave sosedov. Morda pa le še pride kakšno anonimno pismo...

Fotografija: Drago Medved

PIŠE TONE VRABL

DEKLICA ZA VSE ali: kako lušno je poročati o prometu, vojski, kriminalu, nesrečah, športu, splošni ljudski obrambi, posojilu za ceste, porokah, smrti in rojstvih, pomoči Posočju, stanovanjskih problemih, diplomatskih sprejemih, tržnici, dveh občinah (Velenje in Slovenske Konjice) in vsej šari, ki sodi v en sam poklic — imenovan s čarobno besedo novinar. Vse to moraš spraviti v delovnik, ki ponavadi traja 24 ur in se tako vrtiš od dogodka do dogodka večinoma brez pravega počitka in spanca.

Ko se drugi urujeni mački potepejo iz svojih briegov, kjer so uspešno preživeli noč na takšen ali drugačen način in se zamajajo z lovljenjem svežega zraka v nov dan (deževen ali sončen), takrat se ponavadi v novinarstvu slika »maščina« — pisalna — ustavi ali začne še z večjim tempom ropotati, da pritisne na papir vse tisto, kar potem zdrvi preko raznih uredniških rok do tiskarskih strojev in kasneje v obliki časnika do bralcev.

Najprijetnejši mir je v redakciji takole zjutraj tam do sedme ure, ko so ponavadi tudi telefoni še tihi, saj na nasprotnih straneh žic še nikogar ni v službo. Tista dobra ura in pol je ko: nalašč za pisanje, ki je po sedmi uri več ali manj onemogočeno ali vsaj otežkočeno. Začenjajo se telefonade, obiski, sestanki, razgovori... Tako novinar dopoldne več ali manj samo zbira podatke, ki jih potem v popoldanskem času, ko drugi počivajo ali se na prijeten način zabavajo, spravi na papir.

Dolgo sem razmišljal, kaj naj pripravim za novoletno številko in končno prišel na idejo, da bom po telefonu poklical večino tistih, s katerimi sem sodeloval skozi vse leto oz. da mi bodo oni povedali, kaj je pri njih novega. S tem pa bom tudi verjetno na najboljši možni način uspel pokazati, kako smo novinarji v naši redakciji resnično »deklice za vse«, ki se morajo spoznati na zapleteno ekonomiko pa najrazličnejše operacije, kdaj rastejo posamezne vrste rož, katere pasme krav so najboljše, kako je s celjskim ozračjem itd. Sicer pa...

HALO 22222

Porodnišnica?

— Da.

Tovariša doktorja Slavka Peterlina prosim.

— Trenurek... Tuka doktor Peterlin, želite?

Lep dober, kakšno je bilo letošnje leto v porodnišnici? Koliko otrok se je rodilo?

— Do 23. decembra se je v naši porodnišnici rodilo 2906 otrok, kar je nekaj več kot lani, ko se jih je v vsem letu rodilo 2898. Prevladovali so enojčki in dvojčki, ena mamica pa je povelja tudi trojčke.

Tovariš doktor, na novoletni dan vas bova obiskala s kolegom Dragom Medvedom, da bi siskala in se pogovorila z mamico, ki bo prva rodila v letu 77. Velja?

— Velja. Z veseljem vas pričakujemo.

HALO 22761

Direktorja pogrebnežnega zavoda, tovarisa Janeza Ogrnerja prosim.

— Pri telefonu.

Koliko pogrebov ste imeli letos in kakšne bodo cene pogrebov prihodnje leto?

— Lani smo v vsem letu imeli 313 pogrebov, letos pa do 23. decembra 319. Torej smo nekoliko nad planom, če to sploh lahko tako imenujemo. Za prihodnje leto smo pripravili predlog, da bi naše storitve povišali za približno 13 odstotkov, ker tako pokrili stroške, saj zdaj delamo z izgubo. Režijska ura je zdaj 41 din, dejanska pa 52.

Najdražji pogreb letos?

— Najdražji pogreb letos je bil za 8196 din brez godbe, najcenejši pa 3600 din. To je samo pri nas, zraven niso vštet še drugi izdatki.

Hvala in nasvidenje.

HALO 23941

Sogovornik Ludvik Ajmnik z Uprave javne varnosti Celje.

— Letos smo imeli 5170 kaznivih dejanj, od tega smo jih že raziskali 3725 ali 72 odstotkov. V primerjavi z lanskim letom je to zelo ugodno, saj je raziskanost letos večja za 2,7 odstotka. Lani smo imeli 5155 kaznivih dejanj, letos pa 15 več. Torej nam je uspelo zaustaviti porast kaznivih dejanj, istočasno pa izboljšati raziskanost, oboje pa smatramo za pozitivno. Morda še nekaj najbolj zanimivih števil...

— Medtem ko smo lani imeli 12 grabežev, smo jih letos kar 27. Lani smo imeli osem ubojev, letos samo štiri. Vsi uboji so uspešno raziskani. Poskusov uboja je bilo letos 18 primerov ali dva več kot lani. Letos smo imeli 15 posilstev (lani 9), poskusov posilstev pa 18 (lani kar 29). Požigov in požarov je bilo letos 56 (lani 28), od tega so jih kar 32 povzročili otroci. Enajst primerov je bilo ogrožanja železniškega prometa (lani 18), hudih dejanj zoper splošno varnost pa smo zabeležili 21 (lani 14). Samomorov je bilo letos 107 ali dva več kot lani.

Kakšen posebno zanimiv dogodek iz vaše službe?

— Lani smo našli ob cesti pri Krškem umorjenega človeka, za katerega smo kasneje ugotovili, da je turški državljani. Potem smo ta primer raziskovali dobro leto in prišli tako daleč, da

je uboj zdaj pojasnjen. Storila sta ga dva sudanska državljana, ki sta zdaj v zaporu v svoji domovini. Pri tem smo odkrili tudi širšo skupino trgovcev z mamili v Italiji in pri nas. Ta stvar je še v fazi nadaljnje raziskave.

HALO 23941

Oglasila se inšpektorja za promet Franc Štiherl in Franc Lavrič.

— Do 23. decembra so na cestah širšega celjskega območja v 88 prometnih nesrečah izgubile življenje 103 osebe, lani do konca leta je bilo mrtvih 107 oseb.

Se je letos močno povečalo število osebnih vozil?

— Število registriranih vozil na širšem celjskem območju, ki zajema enajst občin, se je letos povečalo kar za 9,5 odstotka, tako da je zdaj registriranih že 65 tisoč vozil.

Kako je s tovrnim prometom?

— Samo na cesti Celje—Ljubljana je od vsega prometa kar 18 odstotkov tovrnega, kar močno vpliva na varnost. Prav tovrni promet je na tretjem mestu med povzročitelji nesreč.

Alkohol?

— Lani je bil na četrtem mestu, letos pa že na tretjem. Letos je zaradi vožnje pod vplivom alkohola bilo obravnavanih kar 1988 voznikov.

Kako ocenjujete voziško etiko?

— Ne najboljše, za kar govorijo tudi podatki, da 72 do 75 odstotkov nesreč povzročijo vozniki z domačo registracijo, celjsko in da je kar 96 voznikov po nesreči pobegnilo. Pobege imamo v glavnem vse raziskane.

Želje?

— Narobe je, če občan misli, ko je dobil voziško dovoljenje, da je vse dobil. V prometu se stalno nekaj spreminja in voznik mora tem spremembam slediti.

HALO 24906

Sekretarja TKS Celje, Mirka Kolnika, prosim.

— Pri telefonu.

Vaše trenutno delo?

— Obdelujemo programe zborov in komisij ter jih vsklajujemo. Gre predvsem za vsklajevanje vsebinskih stvari.

HALO 21001

Kolega Franček Kramer, kako preživljaš prednovoletne dneve?

— Prednovoletno.

???

— Čakam na novoletne praznike, ko bom lahko razmišljal o enem samem problemu, ta pa je v tem, da vsi ljudje mislijo, da moraš biti na vseh sestankih. Zaradi obilice sej, katerim smo priča zadnji čas, je to praktično nemogoče, hkrati pa vsega tega sploh ne moremo objaviti. Zanimivo je tudi to, da nam mnogi tisti, ki nas rabijo na seje in ki želijo, da o njih tudi pišemo, na drugi strani očitajo, da v časniku vse preveč pišemo o sejah, kar gotovo ni najbolj brano.

Si pred Novim letom črnogled?

— Nisem, kajti optimizem dela tudi temne dneve svetlejšje. Sicer pa, zakaj bi bil črnogled?

Hvala, pa srečno pero v prihodnjem letu!

— Enako.

HALO 710531

Zalska blagovnica NAMA?

— Da.

Tovariša direktorja Dolfija Naraksa prosim!

— Ja, Naraks. Želite?

Pripravljate prvo silvestrovanje...

— Da in upamo, da bo vse v redu. Razprodano imamo že zdavnaj vse. Kako pa kaj prvi meseci obratovanja trgovine?

— Lahko smo zadovoljni. Trudimo se, da bi zadovoljili kupca, istočasno pa odpravljamo težave, ki se pojavljajo ob vsakem rojstvu.

Lahko izvedemo silvestrov menu?

— Povedal vam ga bo vodja restavracije Samo Premik.

Samo Premik:

— Silvestrov menu je takole sestavljen: vsak dobi za uvod campari — badel, potem pa nadevano jajce po vrtnarsko, kanelone s »atarsko omako, file stroganov z oblogo in sestavljeno solato, silvestrovo rezino, kavu in za novoletni zajtrk — kolikor bo kdo hotel kisle juhe. Pripravljamo tudi presenečenja.

HALO 23911

Soviča na prometu prosim!

— Sovič pri telefonu.

Kako je s svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu?

— Program dela za prihodnje leto smo sprejeli, težišče dela pa bo še vnaprej ostalo na posameznih komisijah, ki srbijo za čimboljšo poučenost udeležencev v prometu.

Poide, imaš kakšne težave?

— Na sejo se spet ni bilo.

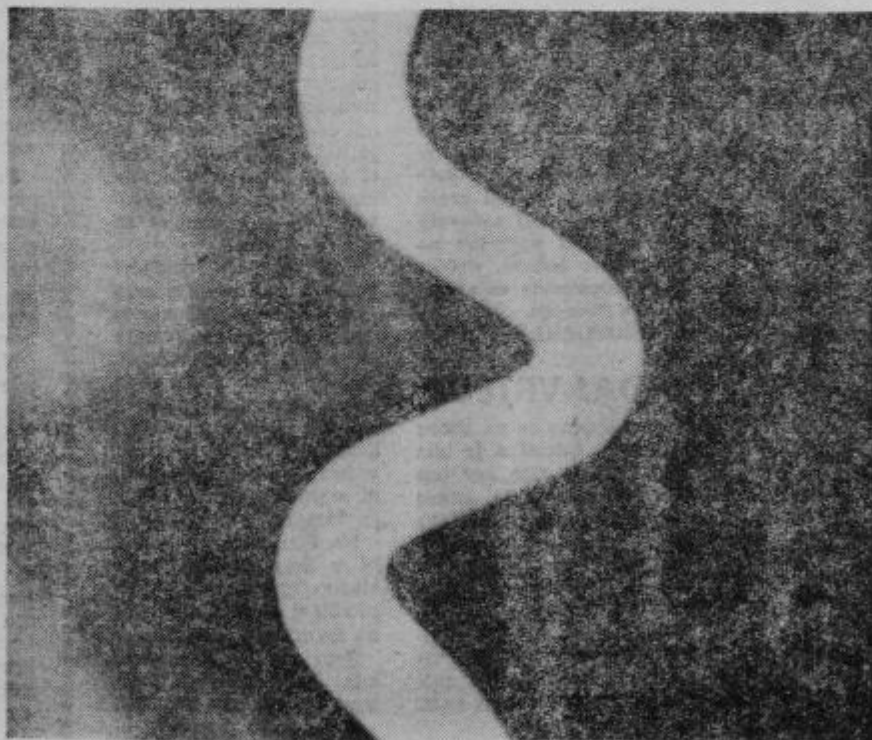
Delam pa, delam.

— Pa vsaj enkrat se pridi pokazati.

Bom.

— Bomo videli.

Takšnih in podobnih »halojev« bi lahko napisal še mnogo več in to z najrazličnejših področij. Povsod moraš biti doma! Včasih nam to uspe, včasih ne. Sicer pa, številčno smo v redakciji okrnjeni in drugega nam ne preostane. Zelja pa je samo ena; da nas bi ljudje razumeli in ne bi razjarjeni tarnali, če nas kam ni (kajti potem smo gotovo na drugi akciji, povsod pa ne moreš biti) in da bi se število novinarjev povečalo ter bi se tako lažje posvetili poglobljenemu delu na nekaj področjih. Delati bi lahko kvalitetnejše, to pa je naš cilj. Verjetno pa bo ta novoletna želja ponovno ostala spet samo želja, kot je to že nekaj zadnjih let. Bomo pač še kar naprej deklice za vse!

Fotografija: Drago Medved

OB 15-LETNICI ARD CELJE

POLETTEL BO SIRIJ-5

RAZVEJANA DEJAVNOST CELJSKEGA AR DRUŠTVA

Razvoj in napredek raketne tehnike — posebno za uporabne miroljubne namene — v našem obdobju ni več domena svetovnih vele-sil. Vse več manjših in tu-di manj razvitih držav se namreč uspešno vključuje v sodelovanje, kar je tudi edina in prava pot po kateri bo človek dosegel neslutena prostranstva. Skromen ven-dar opazen prispevek k te-mu prizadevanju dajejo tu-di amaterska raketna društva in organizacije po vsem svetu.

V Sloveniji je več raket-nih klubov in društev, ki se uspešno vključujejo v ta pro-ces. Nekakšno prvenstveno vlogo ima Astronavično in raketno društvo Celje (ARD-C), ki ob tej pri-liki predstavlja presek svo-jega petnajstletnega delova-nja.

ARD Celje je pričelo z ak-tivnim in organiziranim de-lom že leta 1961 kot sekcija Aero kluba Celje. Leta 1964 je raketna sekcija prerasla v samostojen klub kot osnov-na organizacija Jugoslovan-skega astronavičnega in ra-ketnega društva (JARD). De-cembra 1975 so s sprejetjem novega statuta preimenovali klub v društvo, ki se bo s svojim programskim koncep-tom lažje vključilo v naš sa-moupravni družbeni sis-tem.

Že od vsega začetka so mladi entuziasti težili pred-vsem za raziskovalnim delom na področju raketne tehnike, kolikor je bilo to v danih pogojih sploh mogoče. Lah-ko govorimo tudi o inventiv-ni dejavnosti članov društva, kot bistvenem elementu os-novnega koncepta dela. V prvih letih so dajali pouda-rek predvsem na polzkušne z raketa mi na trdo gorivo. Ra-zvili so tri generacije raket na trdo gorivo. V prvo ge-neracijo spadajo večstopenjs-ke posone rakete, ki s ko-rjstnim tovorom dosežejo do-met do 15 km. Rakete tega tipa, z dolžino 3,5 m in start-no težo 168 kg, so bile ra-zvite v letih 1964 do 1967. V tretjo generacijo spadajo ra-kete tipa VEGA, ki so bile

razvite v več variantah do trostopenjske rakete VEGA-111-C. Le-ta je bila dolga 7,5 m in je imela start-no težo 568 kg. Ob zaključku Mednarodnega astronavičnega kongresa v Beogradu so jo 30. 8. 1967 uspešno izstre-lili s Fruške gore. Dosegla je višino 32,5 km.

Po supešno zaključenem programu VEGA so v ARD Celje pričeli z delom na pro-gramu SIRIJ, ki predvideva uporabo visokoenergetskih tekočih goriv in elektronske opreme za teletetrijo. Prva raketa iz tega programa je bila izstreljena 24. 2. 1968. v bližini Slunja. To je bila ra-kete SIRIJ-1-INA z motor-jem na tekoče gorivo v tret-ji stopnji. Po krajšem navi-

deznem zatišju so 30. 9. 1970 v Ljubljani pri Celju izstrelili raketo SIRIJ-2-ZMAJ z elek-tronsko opremo in s tem postavili temelje za teletet-rično sondo. Zaključek tega programa bo raketa SIRIJ-E s karakteristiki sondažne rakete za višine od 50 do 200 km.

V naslednjem obdobju so v društvu nekoliko prekinili z delom na osnovnem dol-goročnem programu, da bi izdelali in izstrelili več eno-ko dvostopenjskih raket tipa PR-100 za sistematiko kontro-lo računalniških rezultatov. V tem času je prišlo tudi do aktivnega sodelovanja ARD-C z nekaterimi profesio-nalnimi ustanovami pri ra-zvijanju uporabne rakete pro-

ti toči. Vzporedno s tem so razvili tudi posebno večev-no rampo pred točo z obstoje-čimi raketami. Lastno rake-to proti toči so do konca razvili v letu 1975 in je v fazi preizkušanja. Na osnovi obstoječih rezultatov in izku-šenj so konstruirali in izde-lali nov tip preiskusnih ra-ket PR-122 z dvofaznim mo-torjem in domom do 10 km pri koristnem tovoru 5 kg. Več raket tega tipa je pri-pravljenih za testiranje. Ve-čino teh novitet imajo pri-javljenih pri Zveznem patent-nem uradu v Beogradu.

Ne glede na vse te aktiv-nosti so vodilni člani društva konstruirali naslednjo raketo SIRIJ-5 iz prekinje-nega programa. Ima startno težo 1100 kg ter začetno po-tisno silo 16000 kp. Drugo in tretjo stopnjo poganjata mo-torja z visokoenergetskim te-kočim gorivom.

Vsi ti uspehi so plod orga-niziranega teamskega in znanstvenega raziskovalnega dela članov društva. Večino izra-čunov so računalniško obde-lali in optimizirali ter tako zbrali več milijonov podat-kov v računalniških izpiskih. Nekateri rezultati so že prak-tično preverjeni npr. za ra-kete VEGA, SIRIJ 2, PR-100, RPT-C4. Primerjave so osup-ljive za amaterske razmere in vredne vse pozornosti na-še družbe, ki je društvu si-cer že podelila nekatera pri-znanja in plakete. Udeležba društva na mednarodnih znanstvenih simpozijih v Ju-goslaviji z lastnimi strokov-nimi referati potrjuje to za-upanje. Prav tako ne pozab-ljajo na vzgojo mladega kad-ra, ki si že z raketnim mo-delarstvom pridobiva osnov-no znanje in izkušnje iz ra-ketne tehnike. Nesebična je tudi pomoč ARD-C pri usta-navljanju novih raketnih društev po Sloveniji.

Na razstavi tehniške ustvar-jalnosti in inovacijske dejav-nosti v Celju je ARD Celje predstavilo svoj celoten pro-gram. Le-ta namreč obsega znanstveno raziskovalno de-lo, gospodarsko kmetijsko

dejavnost ter vključevanje v koncept splošnega ljudskega odpora in podružljanja družbene samozastite.

Tako je prvo dejavnost predstavljala trostopenjska raketa SIRIJ-5, ki je še si-cer v fazi izgradnje, vendar jo bodo skušali izgotoviti in prelazkusi do leta 1978, ko bo v Jugoslaviji kongres med-narodne astronavične fede-racije (IAF).

Drugo dejavnost je pred-stavljala dvostopenjska raka-ta proti toči z višinskim do-metom okoli 10 km s poseb-no vrsto drsne strelne ram-pe, katere šest mestno inča-ko že množično uporablja Kmetijski zavod Maribor za svoj raketni sistem obrambe pred točo. Prototip so skon-struirali in izdelali člani ARD Celje.

Tretjo dejavnost sta pred-stavljali dve izpopolnjeni ra-keti PR 122A1 in PR 122A2 s posebnim motorjem, ki zagotavlja dovolj velik do-met.

Iz slikovnega gradiva je bilo razvidno, da so vse na-štete dejavnosti logično na-daljevanje jasno opredeljene-ga in trdno zastavljenega dol-goročnega programa dela, ki zagotavlja nek razvoj in na-predrek raketne tehnike do-ma in v svetu. Rezultati in uspehi v 15 letih so zaneslji-vi dokaz, da društvo ni v slepi ulici. Ob minuli razsta-vi so mlajši člani društva iz-vedli tekmovanje z raketni-mi modeli, ki je kljub dežju bilo prijetna poživitev same razstave. Bilo je preko 50 startov modelarskih raket in najmlajši člani društva so osvojili tudi tri pokale.

Na posvetovanju predstav-nikov vseh astronavično ra-ketnih društev v Sloveniji, je dalo ARD Celje pobudo za ustanovitev Zveze astronavi-čnih in raketnih organizacij Slovenije.

Dosegli so popolno soglas-je za takšno zvezo in že do-ločili mesec februar 1977 za ustanovitveno skupščino. Se-dež zveze bo v Celju ali v Ljubljani, kar zaviš od mož-nosti dodelitve ustreznih pro-storov. Prav bi bilo, da bi se vsi družbeno politični de-javniki v Celju zavzeli za to, da bi bila ta zveza v Celju, kjer je ta dejavnost najsta-rejša v Sloveniji in med naj-uspešnejšimi v Jugoslaviji in v svetu.

CELJE: ZOPET MED SVOJIMI

Pred dnevi je postaja mi-lice v Celju za nekaj ur spre-menila svoj notranji videz in vsakodnevni življenjski utrip. Udarjanje tipk pisalnih stro-jev in brnenje telefonov je zamrlo v veselem kulturnem programu, ki so ga upokoje-nim delavcem milice za ko-nec leta pripravili njihovi še aktivni, stanovski tovariši.

Po kulturnem programu sta se v živahnem pogovoru in izmenjavi mnenj srečali dve generaciji, ki jima je oziro-ma je bila poverjena naloga, da na vseh področjih skrb-ta za varnost občanov in nji-hovega imenja.

Veselo razpoloženje je po-trjevalo, da so takšna sreča-nja zaželeno in koristna. Iz-kušnje starejših so kljub spreminjenim pogojem dela na področju javne varnosti še v marsičem koristne in uporabne.

Nekaj ur prijetnega sreča-nja je hitro minilo. Nasme-janih obrazov ter ob stiska-nju rok in lepih željah so upokojeni tovariši zapuščali prostore gostoljubne postaje milice pa tudi z občutkom, da niso pozabljeni.

FERDO SIREC

NAŠ KRAJ

GOTOVLJ Kviz za VRA

Letošnjemu praznovanju so se pridružili tudi mladi občini. Tako je občinska Zveza socialistične mladine vanju z osnovno mladino cijo v Gotovljah pripravila mo »Dogodki v letu 194

Na tekmovanju so se iz trinajstih osnovnih m-ganizacij v krajevni skup-na to, da je v finalu la-le pet ekip, so svoje zna-li že v predtekmovanju. kot finalisti pojavile ek-mladinskih organizacij Podloga, Drešnje vasi, Gotovelj.

Po uvodnem govoru D-so v kulturnem program izvajali tudi med posan tekmovanja, nastopili recit boida in Gotovelj ter An-ki je igrala na harmoniko.

Na kvizu je zmagal ek-ga, ki so jo sestavljale Br Vera Pristalič in Ana Jag bile tekmovke iz Podlo-iz Drešnje vasi, medtem ekpi iz Gotovelj in Preb-li z enakim številom točk to.

DARKO

PLANINA TEŽKO PRIČAKI

Danes so na Planini otv-veno postajo, katere prid Planino in del Kozjanskega likega pomena ter kaže-tost širših slovenskih s prizadevanj za manj razvi

Izgraditev drugega sode-stvenega objekta na Ko-omogočila solidarnostna p-vene skupnosti Slovenije-ne zdravstvene skupnosti

CELJE: PLO DELAMO

Kot na vsaki osnovni di na naši, na Prvi osnov-lju, osmošolci člani mlad-zacije. Vpeljujemo se v de-mo lahko uspešno nadalje-ki srednji šoli. Na začet leta smo imeli prvo konfe-teri smo sprejeli program volili predsedstvo.

Za delo smo krepko p-veseljem opravljamo. S raznih delovnih akcijah, v-litčno življenje smo vklj-ske ure, ki jih sami org-pomočjo tovarišice — m-nje povabimo predavatelje vorijo o temah, ki smo jih

Naša prva skrb pa je t-nizirali smo pomoč slabš-da bi tudi ti napredovali gram pa nismo pozabili-ture. Sodelujemo v šolsk-»Mladi rastla in pošiljam v druge časopise. Poleg radi razvedrilo, predvsem šport.

ZDOMČEVE TEŽAVE

MARJAN HACE na de-lu v tujini se oglaš-a iz Frankfurta s pismom, v katerem piše, da je imel pred tremi leti hudo ne-srečo pri delu, zato »mis-lim ostati tukaj do poko-jnine, v kolikor bom zdr-žal toliko časa. Stanujem v Celju,« pravi, »v zelo slabem stanovanju, imam pa tudi parcelo, sposobno za gradnjo in občina mi

ne do dovoljenja. Prišlož sem se na Ljubljano...»

V pismu se še zanima, če bo imel kakšne težave s pridodom, v novem letu pa nam želj veliko sreče in polno uspehov.

Najprej hvala lepa za čestitke in dobre želje, ki jih enako želimo vam. Na-šim željam dodajamo še upanje, da boste okrevali in se vrnili v domovino čimprej, saj imate tu dru-žino.

Iz pisma razbiramo, da boste letošnji novoletni obisk morali izrabiti tudi za to, da se pozanimate kako stvari stojijo z grad-njo hiše, kje se zapleta, kako urediti to vprašanje itd. V teh dneh potekajo v vseh občinah srečanja z zdomci, kjer zdomci lah-ko urejajo prav taka in podobna vprašanja. Ko-ristnost takih srečanj je najbrž potrjena. Kar pa zadeva »težave« pri priho-du v domovino pa tole: potrebujete veljaven potni list (pazite na veljavnost) in nekaj čakanja bo na

meji, ker so pač ogromne kolone. Zato pristojni or-gani z opozorili že na Av-strijskem priporočajo raz-lične prehode čez državno mejo. To so vse težave. Naši organi se trudijo, da tudi te težave omilijo. Kaj pa boste delali v domovini v času novoletnih prazni-kov, bo vaša stvar. Zeli-mo vam, da te dni preži-vite kar najbolj zadovolj-no, pa tudi povratek na delo vam želimo, dokler pač nameravate ostati na delu v Nemčiji.

ODGOVORNI UREDNIK

KDAJ VRTEC?

Zbrali smo se na zboru občanov. Udeležba je bila lepa. To pa zato, ker nas je vse zanimalo nekaj vprašanj o razvoju našega kraja na gospodarsko za-ostalem predelu Kozjan-skega. Bili smo tudi pre-pričani, da bomo po dveh letih obljub zaradi otroš-kega vrta prišli na vr-sto. Na žalost so vsi naši upi spet splavali po vodi.

Za nas so bile nespren-jemljive besede podpred-sednice izvršnega sveta občinske skupščine Sent-jur, Franke Vidovič, češ da je v Sentjurju večja potreba po otroškem var-stvu, čeprav so že lani do-bili svoj vrtec, zdaj pa bi ga naj dogradili. Predlaga-la je, da naj bi na Pla-nini našli primerno zgrad-bo, ki bi jo preuredili za potrebe vrta.

Vse kaže, da nekateri pozabljajo, da nas z ena-kimi obljubami tolažijo že dve leti, da je na Planini 40 otrok prijavljenih za otroško varstvo, da si tu utira pot mlada industri-ja, ki pa ne more dobiti kvalificiranih delavcev, ker v kraju ni stanovanj in ni zagotovljenega otroške-ga varstva.

Na Planini menimo, da bi v Sentjurju laže našli stavbo, ki bi jo lahko pre-uredili v otroški vrtec kot na Planini.

Zato se sprašujemo, kdaj bo rešen naš prob-lem? STANE JAZBEC

KO

eva JLA
žalski
ferenca
sodelo
organiza
na te

mladi
skih or
Glede
ustopilo
izkuš
so se
osnovnih
preboda,
sega in

Zlendra
so ga
imi koli
iz Pre
Krajne,

ranske-
Novak,
Druge so
rejte pa
sta si
razdeli
to mes.

RAGLAV

ANA

zdravst
je za
redno ve
učinkovi
arnostnih
področja,
ga zdrav
skem je
Zdravst
Regional
elje.

M. P.

IO

smo tu
šoli v Ce
te organi
ki ga bo
li na vsa
šolskega
na ka
le in iz

in ga z
lujemo v
tužbenopo
mladin
ziramo s
orice. Na
nam go
brali.

nje. Orga
učencem,
naš pro
žiti kul
časopisu
lanke tudi
ga imamo
ples in

Program je obširen, vendar si prizadevamo in želimo, da bi ga uspešno izpeljali. Prav gotovo nam bo to uspelo!

DAMIJANA POČKAJ

BISTRICA OB SOTLI: PLAKETA ZA ŠOLO

Pionirji osnovne šole in člani osnovne organizacije zveze socialistične mladine smo pripravili proslavo v počastitev dneva JLA. Ob tej priložnosti so rezervni vojaški starešine dobili priznanja in plakete. Srebrno plaketo Zveze rezervnih vojaških starešin Slovenije je dobila tudi naša šola.

SANDI SPOLJAR

ŽALEC: ENOTEN KLUB ŠTUDENTOV

Pred kratkim je bila v Žalcu ustanovljena skupščina enotnega kluba študentov žalske občine. Doslej sta namreč delovala ločena kluba študentov, ki študirajo v Ljubljani in Mariboru.

Na skupščini so izvolili enotno vodstvo in predsednike posameznih komisij.

V razpravi so posvetili največjo pozornost štipendiranju. Predstavnik izvršnega odbora podpisnikov samoupravnega sporazuma o štipendiranju, Drago Zlender, je povedal, da se sredstva v občini redno zbirajo, da pa solidarnostna sredstva iz republike ne pritekajo. Kot vzrok za zamudo pri izplačevanju štipendij je navedel tudi spremembe v štipendijski politiki.

KRISTIJAN MARKOVIČ

KONJICE: PRIJETNO SREČANJE OSTARELIH

Prejšnjo nedeljo so se v jedilnici delovne organizacije Konusa v Sloven-
skih Konjicah zbrali na prijetnem srečanju občani, stari nad 70 let. Srečanje in pogostitev je organizirala krajevna organizacija Rdečega križa ob finančni in organizacijski pomoči krajevnih skupnosti, krajevnih organizacij SZDL in mladine.

Od 270 povabljenih se je srečanja udeležilo 164 ostarelih članov. Vabljenci niso bili le tisti, ki jim podobna srečanja prirejajo vsako leto v delovnih organizacijah, kjer so bili zaposleni.

Za pester kulturni spored so poskrbeli: pevski zbor LIP Sl. Konjice, učenci osnovne šole Dušana Jereba in II. osnovne šole ter malčki iz otroškega vrta. Za ples in razvedrilo pa je poskrbel ansambel Jureta Zdovca.

Udeleženci srečanja so bili zadovoljni. Izkazana pozornost in vesela družba sta na zgubane obraze pričarala mladostno svežino, v srca pa nepozaben spomin na dogodek.

Ostarele občane, ki se zaradi bolezni srečanja niso mogli udeležiti, bodo s skromnimi darili obiskali na domu mladi člani Rdečega križa.

Podobna srečanja so bila v dneh pred novim letom še v nekaterih krajevnih skupnostih. Tako udeleženci kot organizatorji si želijo, da bi postala tradicionalna.

MARTA SMALC

NAŠE PLANINSKE POTI

SEDEM JIH JE

NA ŠIRŠEM CELJSKEM OBMOČJU

Na širšem Celjskem območju je speljanih kar sedem planinskih poti, med katerimi so štiri vezane le na to območje; tri pa so širšega značaja.

Najstarejša od štirih poti, ki so speljane izključno na našem območju, je Štajersko-zagorska krožna pot ali mala bratska transverzala. To je v osmih letih njenega obstoja prehodilo 581 planincev. Poteka na področju Rogaske Slatine, Olimja in sega na Hrvaško in Kum goro. Na njej spoznamo več zgodovinskih spomenikov (npr. v Olimju), z Boča in Donačke gore pa je čudovit razgled.

Savinjska planinska pot obstoja pet let in jo je doslej opravilo 315 planincev. Vodi po obronkih Savinjske doline in Resevne. Na njej spoznamo partizanske Dobrovlje, Gozdnik in druge lepe planine. Planinsko društvo Velenje je pred dvema letoma odprlo Saleško planinsko pot, ki želi približati pohodnikom zgodovinske kraje, kjer se je borila XIV. divizija. Tudi ta pot je zelo priljubljena, saj jo je doslej prehodilo že blizu 300 planincev. Na njej spoznamo slavno Graško goro, čudovit je razgled na Savinjsko dolino z Gore Oljke, kjer si Savinjska in Saleška pot podajata roko.

Najmlajša, pa tudi najzahajnejša, je Solčavska pot, ki vodi po gorah okoli Solčava. Na njej se je potrebno povzpeti tudi nad 2000 metrov visoko. V letu dni je to pot prehodilo samo 16 planincev. Na tej poti se srečamo z osrednjo slovensko transverzalo. Čez področje pa poteka še Zasavska planinska pot in Transverzala kurirjev in vezistov Slovenije.

Torej res pestra izbira prijetnih planinskih poti za vsakega planinca.

FRANC JEZOVIK

GRIZE

SKUPAJ Z JLA

TUDI PROSLAVA DNEVA ŠOLE

Osnovna šola v Grižah praznuje dan šole — obletnico dneva, ko je padla skojevka Nada Cilensek, po kateri nosi šola ime, skupaj z Dnevom JLA. Letošnja proslava je bila še posebej slovesna, saj so na njej sodelovali tudi vojakci iz celjske garnizije. Nasploh je treba povedati, da so v letu praznovanj 35. obletnice JLA griški mladinci navezali izredno tesne stike z vojakci, ki služijo svoj rok v Celju. Tako so vojakci sodelovali že ob proslavi Dneva republike v Grižah, ko so pripravili izredno kakovosten nastop.

Proslava Dneva JLA in dneva šole v Grižah, ki je izzvenela v trdni obljubi, da bomo vsi, tako vojska kot civilni, če bo potrebno, do zadnje kaplje krvi branili domovino, se je udeležilo veliko število krajanov, ki so

do zadnjega kotička napolnili dvorano.

V kulturnem sporedu so brali pesmi Nade Cilensek, uprizorili skeč, največ priznanja pa so poželi vojakci za svoj res kakovosten nastop. Proslavi je sledil odprti sestanek delovne skupnosti šole, na katerem so vse prisotne seznanili z uspehi in težavami pri svojem delu. Tako so povedali, da je letos uspeh izjemen, saj je učni uspeh 98 odstoten, vse so seznanili z obnovitvenimi deli na šoli, pa tudi s težavami, ki jih je največ zaradi velike migracije učiteljskega kadra.

Med uspehi šole pa nikakor ne gre prezreti izredno razvejanih prostih dejavnosti, vse močnejšega samoupravljanja učencev ter nadvse uspešne pionirske zadruge.

FRANC JEZOVIK

GORICA PRI SLIVNICI

TELOVADNICA!

POMEMBEN OBJEKT ZA KRAJ

Nedvomno je premestitev šole iz vrha Slivnice v nižino ob Voglajni v Gorico pri Slivnici napravila svoje, saj se je kraj začel naglo širiti posebno še potem, ko je bila asfaltirana cesta. Po urbanizaciji se je zelo razmahnila individualna stanovanjska izgradnja, pred nedavnim pa so se vselili stanovalci tudi v prvi 20 stanovanjski blok.

Šola, ki je sedaj stara že 10 let, ima izredno lepo lokacijo na gozdnatem hribčku, dvignjenem nad Voglajno, stran od prometa. Letos poleti so zravnali šole zgradili še otroški vrtec, ki med gozdnim drevjem izgleda kot lectova hišica iz pravljice Janko in Meška. V aprilu so pričeli z gradnjo montažne telovadnice, ki so jo včeraj, 29. dec, izročili svojemu namenu. V osnovno šolo na Gorici pri Slivnici se vozijo učenci višjih razredov iz Lokke pri Zusmu, Prevorja in v zadnjem času tudi iz Vinskega vrha iz manj razvitega Kozjanskega. Montažno telo-

vadnico v izmeri 24 krat 16 metrov je gradilo gradbeno podjetje Ingrad, TOZD Sentjur, montažna dela pa je opravilo podjetje Pristan iz Ljubljane, financirala pa TTKS občine Sentjur. Telovadnica, ki bo služila telesni vzgoji šolske in pošolske mladine je izredna pridobitev za kraj, saj se bo telesna vzgoja lahko uspešneje razvijala, kot se je doslej.

Gradnja telovadnice v šentjurski občini je bila v nekaj zadnjih letih res pospešena. Leta 1971. je s šolo dobila telovadnico Planina — to je bila prva telovadnica v občini. Leta 1973. je sledil šentjur, 1975. Ponikva no, in sedaj še Gorica pri Slivnici. Od popolnih osnovnih šol so brez telovadnice ostale le Dramlje, kjer pa je itak na vidiku nova šola s telovadnico. Tudi telesnovzgojnega kadra, za katerega je pred nekaj leti bilo še siva tesno, je že mnogo več, saj imajo že na treh šolah popolno strokovno zasedbo.

MALA ANKETA

NOVOLETNE ŽELJE

Staro leto odhaja, novo je pred durmi. To so tudi dnevi, ko obračunavamo s starim letom in si s prihodom novega trdno obljubljamo to in ono. Pred obljubami pa stoje še novoletne želje; majhne in velike. Polno želja imajo tudi naši najmlajši, zakaj bi bili prav oni izjema, ki v teh dneh pričakujejo prihod ljubljene dedka Mrza. Razlika je samo v tem, da so te njihove želje resnično majhne, kot so majhni oni sami, zato pa so toliko bolj pristrane in laže uresničljive. Tako smo zapisali želje otrok iz šentjurskega vrta:

Urška Janežič: »Čakamo dedka Mrza, joj, kako se ga veselimo! Dedek Mrza je dober in nikoli ne pozabi prinesiti s seboj daril, čeprav ima veliko dela in skrbi. Obdaril bo vse otroke. Samo, da bi čimprej prišel. Tudi mi mu pripravljamo presenečenje. Učimo se igrice, pesmice, zaplesali bomo. Ne vem, kaj bo prinesel, ampak jaz bom vesela vsakega darila. Dedek Mrza ima rad otroke, zato si želimo, da bi vsako leto prišel med nas.«

Miran Grobelšek: »Za prihod dedka Mrza se učimo igrice, ki mu jo bomo zaigrali. Jaz bom zajček. Dedek Mrza ima zelo rad nas otroke in tudi gozdne živali. Želim si, da bi dedek dolgo ostal med nami, da nam bi povedal veliko pravljic in da bi skupaj z njim lahko plesal. Gotovo mu je v košu ostalo še nekaj daril za nas, ki ga tako težko čakamo. Obljubili mu bomo, da bomo pridni.«

Darko Vrečko: »Jaz sem že pisal dedku Mrzu in upam, da se mi bo želja izpolnila. Dedek Mrza je tako lep. Ima dolgo sivo brado in kučmo na glavi. Da ga ne zebe, je odet v tople plašč. Prihaja od daleč in na nobenega otroka ne pozabi. Najbolj lepo je, ko pride v vrtec in nam razdeli darila. Imam skrivnost, ki jo bom zaupal samo dedku. Samo naj že hitro pride!«

Lejla Lončarič: »V vrtec se kar naprej pogovarjamo o dedku Mrzu. Jaz sem mu pisala, da bi mi prinesel lego kocke, punčko in voziček. Prav gotovo se mi bo želja izpolnila, saj dedek Mrza ve, da ga imam zelo zelo rada. Tudi on ima najraje nas otroke. Samo pridni moramo biti, pa se nam bo izpolnila sčerna želja. Vesela bi bila tudi, če bi s seboj prinesel sneg. Toliko snega, da bi lahko postavili sneženega moža.«

Tonči Svetina: »Do našega vrta ima dedek Mrza dolgo pot, zato se bojim, da ne bi prišel k nam preveč utrujen in da nam zato ne bi mogel povedati kakšne pravljice ali pesmice. Pa nič zato, mi bomo pa mi povedali, kaj vse znamo. Dedek je doma tam, kjer je veliko snega, zato je toplo oblečen. Na rami ima koš, v njem pa darila. Dedek Mrza je dober, ker nikoli ne pozabi na nas. Želim si, da bi prišel vsako leto.«

Takšne so torej želje otrok, varovancev šentjurskega vrta. Lepe, skromne, otroške. Prav gotovo so se jim v teh dneh že izpolnile, ali pa se jim bodo v dneh, ki so še zapisani na letošnjem koledarju.

MATEJA PODJED

RADIO CELJE

NAŠ GLAS ZA VAS

Marsikoga zanima kako radijska oddaja nastane. Mnogokrat sem že slišal: pa kako en napovedovalec zbere toliko informacij. Treba je povedati, da napovedovalec ne zbira informacij, temveč jih samo prebere — pripravi pa jih mnogo večja ekipa: uredništvo Novega tednika in Radia Celje.

Smo enotna redakcija, ki skrbi za dva medija: naš časnik, ki ga dobivate ob četrtkih in program radia. Dela tako nikoli ne zmanjka, temu pa je vzrok tudi celjsko območje, ki gotovo sodi med najživahnjša po družbenih dogajanjih v Sloveniji.

Cepprav se za novinarje čuje čudno, vendar v mnogih naših pisarnah zagori luč že ob 5.30 zjutraj. Prične se priprava jutranje oddaje.

Nekatere novice so bile napisane že popoldne prejšnjega dne, druge — aktualnejše — je potrebno napisati zjutraj. To so predvsem poročila s popoldanskih sej, raznih dogodkov iz kulturnega življenja in tudi dogajanje na naših cestah. Propagandni teksti so pripravljani, prav tako območna oddaja iz ene od občin celjskega območja. Sledi pregled materialov, izbor glasbe in pisanje »voznega reda« oddaje, kot ga delovno imenujemo.

Ob 7. uri je v uredništvu že tehnik, ki se z materiali odpravi v studio iz Gregoričeve v Narodni dom. Zal, studio in redakcija nasta v eni zgradbi, kar seveda jemlje drago cenil čas in otežkoča hitro informiranje. V Studiu je napovedovalec, ki običajno vnaprej posname poročila in ob 8.10 tehnik spusti trak s stalnim av-

zom »Od Celja do Zalcas«.

Za »mešalno miz« se menjujeta naša stalna radijska tehnika MARJAN STRNAD in JANEZ KLANSEK, enkrat tedensko pa ju zamenjuje še tehnik TONE JERNEJCIC z ljubljanskega oddajnika Golovec. Po končani oddaji ob 9. uri se kaj hitro prične snemanje za popoldanski program. Popoldne je potrebno posneti vrsto oddaj, ki zahtevajo pazljivo sodelovanje tehnika in napovedovalca ter glasbenega urednika VOJKA RIZMALA.

Ker pač ničesar ni trajno, se večkrat pokvari tudi radijski magnetofon in gramofon — k sreči zelo redko med oddajo. V takem primeru mora pač tehnik »krepko pljuniti v roke«, razgrniti načrte in v čim krajšem času odpraviti okvaro.

Med popoldanskim snemanjem teče delo v uredništvu naprej. Zvonijo telefoni, kupček informacij za popoldansko oddajo raste. Mnogi prispevki se zberejo zaradi aktualnosti tik pred zaključkom redakcije, večkrat pa tudi pred oddajo, da ne govorimo o tistih svežih novicah — predvsem šport — ki gredo direktno v oddajo. Popoldansko delo ob 13. uri nadaljuje »popoldanski tehnik«. Potrebno je pripraviti množico trakov in gramofonskih plošč, preskusiti aparature.

Napovedovalec zasede svoj prostor v skabinici in oddaja se prične. Točno, brez zamude in tehničnih okvar. Večinoma — je tu in tam nam jo zagode ljubljanski oddajnik na Golovec — je tako! Po končani popoldanski večerni oddaji je potrebno

BOGDANA GROBELNIKOVA je »začetnica tedna«, saj jo lahko poslušate predvsem v ponedeljkovih oddajah. Odlikuje jo izredna resnost, čeprav je še ni nihče videl v studiu slabe volje. Živahna in izredno dinamična. In kar je za napovedovalko velikega pomena — točnost, izostren odnos do dela in dober spomin.

posneti se to in ono za prihodnji dan, opraviti snemanje za zunanega naročnika itd. In jutri zjutraj zopet. Tako iz dneva v dan. Reka informacij priteka v uredništvo in se v obliki radijskih vesti širi med vas — poslušalce.

Kot vidite oddaje ne bi bile mogoče, če pri njihovem ustanavljanju ne bi sodelovalo močno število ljudi. Na tej strani, v zadnji letošnji številki Novega tednika, smo vam hoteli predstaviti predvsem naše napovedovalce, tiste, ki jih poslušate vsak dan. Marsikatero pismo, ki smo ga dobili v uredništvu, se zanima za tega ali

NADA BOŽICEVA je kot igralka Slovenskega ljudskega gledališča Celje zaradi službenih obveznosti v popoldanskem času »razporejena« kot napovedovalka popoldanskih oddaj — torek in sredo. Globoko življenjske izkušnje in seveda poklic igralka dajejo odraz tudi njene napovedovanju.

onega napovedovalca, tokrat ustrezemo vsem. V prihodnjem letu bo ekipa napovedovalcev osvežena s tremi novimi glasu, ki smo jih izbrali na avdiciji.

Večkrat pa bomo k sodelovanju povabili tudi gledališke igralce in druge goste, vse z eno željo, da bi bile naše oddaje čim bolj pestre in zanimive za vas. To pa bo mogoče le s še boljšim sodelovanjem poslušalcev, ki nas sicer tudi zdaj mnogokrat opozarjajo na različne nepravilnosti in tudi prijetne dogodke iz vsakdanjega življenja. Posebno prikljubljen je postal naš nedeljski fejtton, mešanica

SILVA ZELEZNIKOVA — »Lep pozdrav vsem, ki poslušate našo jutranjo oddajo...« nato sledi življenjski rek ali kakšna druga misel, namreč naša Silva se redno izredno dobro pripravi na »špico« in zaključek oddaje. V te napovedi vnaša čimveč osebne note in na ta način išče čimboljši stik s poslušali.

dobre zabavne glasbe in kratkih novinarskih prispevkov iz vsakdanjega življenjskega utripa, drobnih dogodkov, ki pa prizadejejo človeka tako ali drugače.

Radijska informacija je hitra in se jo sliši samo enkrat, vest v časniku lahko prebereš večkrat, zato pri radijskih vesteh prihaja večkrat tudi do neljubih dogodkov. Predvsem pri prometnih nesrečah se oglašajo prizadeti: Znanec je poslušal in povedal, da ste objavili tako in tako. To ne drži. Ko mu postrežemo z vestjo, se izkaže, da ustni prenos informacije lahko marsikaj spremeni.

DOMINIKA POSEVA se poleg napovedovanja ukvarja tudi s pisanjem, saj je urednica lista ITC »Naš glas«. »Nastopa« ob četrtkih v duetu z Mitjo, redno pa jo lahko poslušate v Nedeljskih glasbenih razglednicah. Sicer pa večkrat vodi tudi nedeljske oddaje.

Čas oddajanja se predvidoma tudi prihodnje leto ne bo spremenil, dosegli pa bi radi predvsem to, da bi nas boljše slišali, v vseh krajih celjskega območja, saj naše informacije v oddajah zajemajo dogajanje od Rinke do Sotle.

Nekatere programske spremembe, ki bodo nastale, plemeniti pa bodo pripravljene predvsem zato, da bo ogromna večina poslušalcev rada prisluhnila našim oddajam in v njih tudi sodelovala. Z idejo, predlogom, kritično besedo itd.

Tako bo resnično naš glas — za vas!

MILAN SENICAR

MATEJA PODJED je prav tako novinarka in sicer v našem uredništvu, tako da mnogokrat bere lastne članke in vesti. Redno oddajo ima ob petkih popoldne, po njej pa snema še Kekčeve prijatelje, kmetijsko oddajo in še marsikatero drugo. Kot »domača« večkrat tudi vskoči, kadar koga napade kakšna angina.

HILDA KAVCIC je »radijski mladoletnik«, saj nam poslušalci pišejo, kot da je Hilda deklica, tako nežna, pristrčna. Sicer ne vemo, kakšna je na delovnem mestu v tovarni EMO, toda v studiu je vedno nasmejana in pripravljena za prijateljski klepet.

TONE ŠKERBEC je propagandist, zato ga je včasih mogoče čuti tudi v reklamnih oddajah poleg njegovega rednega torka. Pravzaprav je zamenjal Janeza Vedenika (tudi v vojaški suknji), zato ga niste poslušali skoraj dve leti. Ima zelo bogat, globok glas ter smisel za režijo.

ALFONZ KUMER je kot propagandist CP Delo prav tako »domač človek«. Njegove so srede, večkrat nedelje in razne literarne ter druge oddaje. Organizatorska žilica, samoiniciativnost in lep glas ga večkrat popeljeta na oder kot napovedovalca javnih radijskih oddaj, modnih revij itd.

MITJA UMNİK je star znanec poslušalcev, predvsem pa poslušalk. Začel je na našem radiu, »stažiral« na ljubljanskem — ko je bil v službi v Ljubljani — in se znova vrnil k nam. Njegovi so četrtki, nedelje in tudi marsikatera javna oddaja.

MIHA MACUR se k petkovim oddajam vozi v studio iz Velenja. Vedno vesel in pripravljen za dobro šalo poživilja radijsko ekipo napovedovalcev. K nedeljskim oddajam redno prinaša literaturo in ogromen sendvič.

V delavskem klubu v Velenju so predstavniki rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje, tokrat že šestnajstih zapored, ob novem letu obdarili otroke svojih delavcev, ki so se na delu smrtno ponesrečili. Ob letošnji obdaritvi so obdarili 47 otrok, ki so prejeli darilo v vrednosti okoli 1500 dinarjev. Na svečanosti je ženam in otrokom spregovoril v imenu kolektiva predsednik sindikata Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje tov. Ivo Kadliček, ki je tudi podelil darila. Ob koncu pa je prišel tudi dedek Mraz in vsi skupaj so zapeli nekaj pesmi.

L. O.

Republiški sekretariat za notranje zadeve Slovenije

razpisuje

SPREJEM UČENCEV v šolo za miličnike kadete

POGOJI ZA SPREJEM:

Razpisa se lahko udeležijo mladinci, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so uspešno končali osnovno šolo
- da niso starejši kot 17 let
- da so telesno in duševno zdravi
- da zoper nje ni bil izrečen vzgojni ukrep ter da niso v kazenskem postopku
- da obvladajo slovenski jezik
- da imajo pisneno privoljenje staršev ali skrbnikov

ZACETEK IN TRAJANJE SOLANJA

Začetek šolanja bo 1. septembra 1977 in bo trajalo štiri leta.

Pravice in dolžnosti učencev:

Kandidati, ki bodo sprejeti v šolo, bodo imeli brezplačno stanovanje in hrano, uniformo, obutev, perilo, učne pripomočke, zdravstveno in invalidsko zavarovanje ter pravico do denarnega zneska za osebne potrebe.

Kdor uspešno konča šolanje, je oproščen služenja vojaškega roka in mora po končanem šolanju delati v organih za notranje zadeve najmanj osem let. O pravicah in dolžnostih učencev se ob sprejemu v šolo sklone pogodba.

Tisti, ki uspešno konča šolanje, ima srednjo strokovno izobrazbo.

KAKO NAJ SE KANDIDATI UDELEŽE RAZPISA

Kandidati, ki se želijo udeležiti razpisa, naj pošljejo najbližji postaji milice najpozneje do 1. junija 1977, naslednje dokumente:

1. prijavo za vpis v šolo na obrazcu 1.20, kolkovano z 2,00 din, ki jo morajo obvezno podpisati starši ali skrbniki, kar je hkrati tudi dokaz o njihovem privoljenju za vpis,
2. spričevalo o uspešno končani osnovni šoli; tisti, ki se obiskujejo 8. razred, naj prilože spričevalo za prvo polletje 8. razreda, spričevalo o končani osnovni šoli pa naj priložijo takoj, ko ga dobijo,
3. pismeno priporočilo in mnenje šole, v kateri se je zadnje leto šolal.

Kandidati, ki bodo izpolnjevali vse pogoje v razpisu, bodo poklicani na zdravniški pregled in sprejemni izpit. Sprejemni izpit obsega preizkus znanja iz slovenskega jezika, psihološko testiranje in preizkus telesnih zmogljivosti. Sprejemni izpiti bodo v šolskem centru za strokovno izobraževanje delavcev v organih za notranje zadeve v Ljubljani, maja in junija. O datumu bodo kandidati pisneno obveščeni.

Pri sprejemu imajo prednost kandidati z boljšim učenim uspehom in tisti, ki bodo pri sprejemnih izpiti dosegli boljši uspeh. O tem, ali je bil kandidat sprejet ali zavržen, bo obveščen do 20. junija 1977.

VSA POJASNILA DAJEJO:

1. Republiški sekretariat za notranje zadeve SR Slovenije, telefon št. 23-801, int. št. 4310
2. Šola za miličnike kadete, Ljubljana, Tacev 48 — telefon št. 51-737 in
3. vse postaje milice.

REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE

FRANJO FIJAVŽ

DRAMLJE NEKOČ IN DANES

PREŽIVELI IZPRICUJEJO

Danes po več kot treh in pol desetletjih skupnega delovanja z Ludvikom Mastnakom, pravi Tone Mersla- vič — pred vojno kmečki sin iz Sv. Primoža, še čvrst upokojenec 75 let iz Gorlice pri Blagovni — sledeče: »Ko sva bila pred 40 leti v združni šoli za kmetijsko mladino v Ljubljani, je vsekdar jasno in glasno razpravljalo o gospodarstvu in politiki s konzervativci. V to šolo so nas poslale bodisi klerikalna ali liberalna stranka, kateri sva po legitimaciji in ne več po srcu pripadala tudi midva. Prav takšen je bil Ludvik pri svojem delovanju v društvu kmetijskih fantov in deklet. Bil je sposoben organizator, zato smo ga 1940. leta izvolili za predsednika oddora DKFID za celjsko-savinjsko okrožje. Vem tudi, da je po prihodu okupatorja začel delovati za OF in da je preveč korajžno in odkrito razlagal v svoji okolici »da bo Hitlerja vzel hudič še to zimo. Nepredvidnost se mu je maščevala. Po prehodu partizanov koncem oktobra 1941 preko našega področja, so Nemci po svojih zaupnikih zvedeli kdo je tedaj v Dramljah sodeloval s partizani. Današnji mladinci bi naj bil Ludvik nepozaben vzor. Takšni ljudje, posebno aktivisti in borci iz prvega leta, upora ene smejo biti nikoli pozabljeni!«

Štajerski bataljon, ki se je podal 29. oktobra 1941 iz Savinjske doline na pohod v območje Obsotelja, da bi zavril izseljevanje tamkajšnjega slovenskega prebivalstva in onemogočil naselitev Nemcev iz Kočevskega, Bukovice in Besarabije, je vodil iz okolice Bovš do Vidnega Martin Dobrotinšek, aktivni predvojni član DKFID v Vojniku. Od Vidnega naprej do Škerljevih v Razdoblu jih je vodil Stanko Jakopin. Po njegovem pripovedovanju izhaja, da je Ludvik Mastnak povezoval imenovane vodilce. Na sam dan, ko so bili partizani v Razborju, je prejel Ludvik nalogo, da se napoti v Sentjur in od tam pripelje na zvezo Petra Stanteja-Skalo in še partizana Ivana Novaka (Podplasko) in Karla Novaka. Na določeni javki pa se je nahajal le Stane, ki je odšel z Ludvikom, dočim sta prišla Novak in Vovk čez dva dni sama do Mastnakovih. Jakopin pravi, da so se

v poletnih mesecih 1941 leta partizani pogosto oglašali pri njih in pri Kopinskih (domače ime za Mastnakove v Sedini). Prihajali so po dva ali trije skupno. To ni ostalo prikrito okupatorjem sodelavcem. Eden takšnih je bil Ludvik Lenič iz Razborja. Lenič, vulgo »Vedričar« — pri tej hiši so nekaj izdelovali vedra — je šel pred vojno po sili razmer na delo v Nemčijo. Po svoji vrnitvi je propagiral za Hitlerja. Leničeva stara mati je bila Nemka iz Avstrije, zato je znala »Vedričar« tudi nekoliko nemško govoriti. Ko so Nemci prišli, se jim je vdinjal in odigral v letih okupacije v Dramljah grdo vlogo. Po osvoboditvi mu je uspelo ne-kaznovano pobegniti.

Tudi Ivan Novak, borec Celjske čete, je pred vojno sodeloval v DKFID in imel zveze s člani komunistične stranke v Sentjurju, potrjuje, da so bili na po-deželju bivši člani DKFID domača brez izjem vsi tudi prvi sodelavci osvobodilnega gibanja. Kakor so v mestih in industrijskih naseljih začeli delovati proti okupatorju organizirani komunisti in njihovi simpatizerji, tako so na deželi med prvimi podpirali partizane člani DKFID. Bili so njihovi najbolj zanesljivi kurirji, skrbeli so za njihovo prehrano in prenočišča. Na domačije Kopinskih, Jesenekovih in Jakopinovih so se 1941 leta zatekali poleg Novaka še drugi borci Celjske čete (Peter Stanta, Karel Vovk, Jože Turk, Janko Skvarča, Rudi in Jožica Hribar, Hermi-na Seničar). Toda na deželi je bilo prihajanje ilegalcev in partizanov še težje prikriti kot v mestih. Zato tudi volijačem in sodelavcem okupatorja ni ostalo prikriti, kaj se dogaja v Dramljah. Tako je bil Ludvik Mastnak žrtev izdaje in ustrejen v mariborskih zaporih 27. decembra 1941, istočasno, ko je pod okupatorjevimi streli padlo štiri-deset rodoljubov in med njimi tudi profesor Jože Kerendič iz Slovenskih goric in Martin Kores iz Maribora, udeleženec ustanovnega sestanka OF za Štajersko v Kozjici nad Rimskimi Toplicami 22. maja 1941.

Delovanje OF je v Dramljah po Mastnakovi ustrelitvi povsem zamrlo in oživel se je proti koncu 1943 leta.

Preobširno bi bilo opisovati nadaljnje odvijanje dogodkov v Dramljah. Povedati je treba, da so v sredi poletja

1942 sledile obsežne aretacije članov tistih družin, katerih sinovi so pobegnili od doma in takšnih, za katere so Nemci po podatkih svojih sodelavcev sumili, da so sodelovali s partizani. Odpor proti okupatorju je docela prestal vse do jeseni 1943 leta, ko se v teh krajih občasno ustavijo manjše skupine partizanov, predvsem kurirjev raznih enot na svojem prihodu iz savinjskega ali kozjanskega področja v smeri proti Pohorju.

DRAMLJE V 1944 LETU

Povsem spremenjen položaj je nastal v teh krajih po prihodu brigad XIV. divizije na Štajersko. Takrat — to je bilo sredi februarja 1944 — so Dramljčani spet, po dolgih dveh letih, videli partizansko vojsko. Ze tisto pomlad so tudi videli, kako znajo verjame in nemški policisti bežati pred partizani. Vse od tedaj in do konca vojne so se čete in tudi batalijoni, čisto cela brigada partizanov, zadrževali po nekaj dni na področju Dramlj. Najbolj »doma« je bila pri njih Bračičeva brigada s priključeni komandantom Milenkem Kneževićem.

Tisto pomlad je zaživel politično delovanje frontne ilegale, ki je imelo svoj vpliv in organizacijsko mrežo na obširnem področju in tudi v Celju. Pri tem so sodelovali mnogi Dramljčani. Toda vse to že spada v obdobje »Dramljske republike«. Od tod so aktivisti širili idejo OF in KP. Pripravljali so načrte za delovanje ljudske oblasti po osvoboditvi. Tu je bila v sredini decembra 1944 konferenca okrajnih aktivistov OF, katero je vodila Milica Grabovec-Lenka, tedaj sekretarka komiteja KP za celjski okraj. Posvetovanju je prisostvoval sekretar komiteja KP za celjsko-savinjsko okrožje Sergej Kraigher.

Kmetjski ljudje, možje in žene, gospodarji in delavci, posebno še mladina iz naselij Grušce, Jarmovec, Jazbine, Laze, Marija Dobje, Pletovarje, Razbor, Sp. in Zg. Siemene, Straža na Gori, Svetelka, Sedina, Zalog pod Uršolo kakor tudi iz samih Dramlj, so dali mnogo borcev v brigade slame XIV. divizije in požrtvovalne kativiste osvoboditve prispevanje v uspelem boju proti

okupatorju. O njihovem delu bomo se pisali v prihodnjem letu.

SVETELKA — DRAMLJE DANES

Dramljčani živijo danes dosti boljše in lepše kot njihovi očetje in matere. Prišlo je do velikih sprememb v številu zaposlenih in dvigu strokovnosti pri ročnih in umskih delavcih. Iz Dramlj se je med obema vojnima prebilo v svet in zaposlilo na takimenovanih lažjih mestih le 6 absolventov gimnazije, 1 abs. učiteljica, 4 trgovsko in 1 z meščansko šolo ter 2 teologa. Po osvoboditvi se je število inteligenčnih poklicev močno povečalo. Izšlo se je 8 učiteljev oz. predmetnih učiteljev. Od teh so se trije zaposlili v domačem kraju. Drugi umski delavci — 4 profesorji, 2 agronomi, 4 živinozdravniki, 1 zobozdravnik, 5 ekonomistov in 3 teologi — so zaposleni v domači, torej šentjurski občini in drugod po Sloveniji. Skupno je bilo pred vojno zaposlenih izven kraja 40 oseb, a danes se jih vozi vsakodnevno na delo v Celje, Sentjur in Store 307.

Sedaj delajo v Dramljah na razširitvi asfaltnega cestišča še v nekatera naselja in gradijo velik stanovanjski blok. V načrtu imajo graditev nove šole, ker je bila stara ob potresu močno prizadeta. Solo bi poimenovali po heroju Milošu Zidanšku, dramljskemu rojaku. Tako bi se najprimerneje oddolžili spominu Miloša Zidanška. Ludvika Mastnaka in vsem tistim 32 žrtvam vojne, katerih imena so vklesana na spomeniku, postavljenem pred leti ob šoli v središču naselja.

Ko so se po končani proslavi predstavniki krajeve skupnosti dobro uro razgovarjali s predsednikom predsedstva skupščine SRS, Sergejem Kraigherjem o svojih sedanjih in jutrišnjih načrtih, o svojih blagovnih in tržnih odnosih s kmetijskim kabinetom v Sentjurju in Celjsko mekarno, je Sergej Kraigher poudaril, da so vse te in podobne gospodarske organizacije dolžne upoštevati njihove predloge. Seveda bi bilo napak, če bi se kmetje-kooperanti zapirali vase in ne upoštevali navodil kombinatovih strokovnjakov. Kmetje-proizvajalci se morajo posluževati najsodobnejše tehnologije. Le tako bodo lahko vzporedno z delavci, ki odhajajo na vsakodnevno delo v industrijske obrate, dosegali boljše življenjsko raven. Naglasil je, da bi bilo primerno najbrž tudi pri njih poiskati in urediti združno obliko pridelovanja in vnovčevanja pridelkov.

Tako se je izteklo praznovanje praznika Sveteleke-Dramelj v zavesti, da lahko Dramljčani, kmetje in delavci, še veliko pripomorejo k napredku družbe in svojih koristi in da ima njihova mladina zelo dobre pogoje za ustvarjanje še lepše prihodnosti.

KONEC

Ko sem tistega dne gledal sivolase starke in starce, ki so dostojanstveno, kot samo starost zna, vstopali v dvorano kulturnega doma v Sempetru, sem si dejal: O kako zna biti starost lepa! Ozarjeni obrazi starcev so izžarevali srečo, njihove oči, ki so jih časi trpljenja in obupa skorajda skalili, pa so se hladno in veselo smejale.

Bilo jih je kakih petdeset in vsi so bili starejši od sedemdeset let. Zbrali so se na »novoletni zakuski«, kot so jo sami poimenovali, ki jo je zanje pripravil že tretje leto zapored krajevni odbor Rdečega križa iz Sempetra. Očaki so se na začelku malce nerodno ogledovali okoli sebe, a zadrega je trajala le trenutek. Ko so našli prijatelja ali znanca, so jeli kar takoj prijetno klepetati med seboj. Prisluhnili so tudi zabavnemu programu, ki so ga zanje pripravili učenci šempetrske osnovne šole, potem pa se je izza ene od miz zaslišal zvonek ženski glas: »Kol'kor kapijic, tol'ko let, bog nam daj na svet, živeti! Živio, o j živio, o j živio na svet!« Večina zbranih je glasu pritegnila, kozarci so zažvenketali in se zljili v zdravico pesmi.

Zivahno razpoloženje se je razlilo po dvorani. Prisleda sem k prvemu, drugemu in tretjemu, ter prisluhnila njihovim kratkim zgodbam.

Najstarejša krajanka

Petinosemdeset leti si je lešos že nadela na pleča najstarejša krajanka Sempetra Viktorija Parfant. Doma je iz Zaloga, kjer živi pri svoji hčerki Barbari.

»Ze devetnajst let sem vdova,« mi je povedala mama Viktorija. »Ostala sem sama s tremi otroci. Bilo je hudokler sem jih morala hraniti, pa vendar sem vse tri spravila h kruhu. Danes so vsi trije poročeni, tudi sami imajo že otroke in dobro jim gre. Zato sem tudi jaz vesela.«

»Kaj pa počnete, ko ste sami doma?« sem jo vprašala.

»Nič kaj dosti ne morem delati,« mi je odgovorila starica. »Za-o pa ra-je poslušam radio, ali pa preberem kak časopis.«

»Kaj pa prijateljico, imate kakšno?«

»O, ja. Prijateljico pa imam. V Lodi živi in že osemnasemdeset let ima. Ko je lepo vreme, grem velikokrat k njej. Tam spijem kakšno kavo in s svojo znanco dolgo, dolgo klepetam.«

STARI PO LETIH

MLADI V DUŠI

»Bilo bi čudovito, če bi mladost znala vse, kar lahko in starost mogla vse, kar zna,« pravi stari pregovor.

»Kako pa boste preživeli silvestrski večer?«

»Veste, verjetno bom šla kar spat. Stara sem in ne morem kaj dosti praznovati.«

»Kaj pa si ob novem letu želite?«

»Ja, kaj bi si pa drugega želela, kot zdravja, zdravja,« mi je dejala Viktorija Parfantova in počasi odšla proti odru, kjer so ji kot najstarejši krajanki podarili velik šopek rdečih nageljnov.

Rajmund je za hece

Ze ko sem se približevala njegove-mu omizju, se je širokih ust nasmajal. Ko da bi vedel, da grem ravno k njemu. Pa ni bil presenečen, rad je pripovedoval o sebi. Seveda je bil to Rajmund Hrovat, veseljak in humorist iz Spodnjih Roj.

»Slišala sem, da šale kar stresate iz rokava. Je to res?«

»Ko sem bil mlad, sem res vsake-mu zabrusil kako pikro. Toda sedaj so že redke priložnosti, da se malce pohecam z ljudmi.«

»Ali tako malo zahajate v družbo?«

»Veste, družba ni več ta prava. Včasih smo se moške zbrali v gostilni in rekli kako krepko, pa še zapeli smo velikokrat. Jaz sem veliko hodil okrog po farah, saj sem dolga leta igral trobento in bobne pri naši muziki. Zdaj pa ne špilam več, tudi v gostilno ne

zahajam pogosto. Raje se držim bolj doma.«

»Kaj pa počnete doma?«

»Veliko dela imam. Posebno v hlevu, saj je krmljenje živine moje opravilo. Sicer sem kmetijo že prepustil sinu, a tudi za ta starega pri hlihi dela ne zmanjka.«

Ceprav stari po letih, so se povabljeni kot v cvetočih mladih letih veselo zavrteli ob zvokih poskočne polke.

»In kako boste pričakali novo leto?«

»Doma bom in s svojimi vnučki gledal televizijo. Zelo radi me imajo in jaz njih še bolj.«

Za slovo mi je Rajmund seveda povedal še nekaj vicov, ki pa, žal, niso za tisk. Seveda je pristavil tudi to, da se je rodil pod Francem Jožefom, da mu je vladal še Ferdinand, pa cesar Karel, kralj Peter, nato Aleksander, spet Peter, med vojno je bil pod Hitlerjem, v svobodo pa ga je srečnega pripeljal tovariš Tito. In pristavil je, da mu še nikoli ni šlo tako dobro, kot sedaj.

Celo noč bo lumpala

Kozmelova Cilka je že dolga leta aktivistka Rdečega križa v Sempetru. Ljudje jo širom okrog dobro poznajo, saj kot odbornica te humane organizacije zbira nove podpirne člane. Povedala mi je, da ljudje vedno radi plačajo članarino Rdečemu križu in da zato na svojem terenu nima problemov. Sicer pa je Cilka stara enainšestdeset let, dva sina ima, oba že poročena. Leta 1944 so ji Nemci moža ustrelili v Kamnici pri Mariboru in odlej se je Cilka sama preblijala skozi življenje.

»Ko sta se sinova poročila in odšla s svojima družinama, sem ostala sama. Živim pri kmetu Rojniku v Grušovljah, imam majhno pokojnino, včasih pa zaslužim še kak dinar po strani.«

»Ali vam je kdaj dolgčas, ko ste tako sami?«

»O, ne, dolgčas pa mi ni nikoli. Veliko berem, poslušam radio, najraje pa sem med ljudmi. Brez njih in njihove družbe res ne bi mogla živeti. Takrat namreč pozabim vse skrbi in vse hudo, kar sem v življenju prestala. Se to naj vam povem, da za prepričanje z ljudmi res ne vem.«

»Boste silvestrovali doma?«

»Ne, celo noč bom lumpala! Moj sin namreč igra pri Veselih Libojčanih in verjetno bom z njim preživela silvestrski večer na veselici.«

»Kaj pa si želite ob novem letu?«

»Saj veste, da si stari ljudje želimo najbolj zdravja. Ljudem pa želim, da bi jim bilo vsako leto boljše in da ne bi bilo na svetu nikoli več nobene vojne.«

Zapustila sem jih, ko je veselo razpoloženje objelo že vse. Nekateri so se prišli pod roke in ob zvokih poskočne polke nabrusili pete. Pozabili so na vse tegobe, ki jih prinašajo stari dnevi in znova so dokazali, da so po letih sicer res stari, da pa je njihova duša še vedno mlada.

DAMJANA STAMEJCIC

FRAN ROŠ

ZVESTA ČETA

18

»Ob Soči je stal do marca, v sosednji kampaniji. Tu in tam sva se sešla. Pred veliko nočjo je trikrat prosil za dopust, pa so ga zavrnili, ker se je napovedovala nova laška ofenziva. Nato je hotel ponoči pobegniti iz farka k naspotniku in na fug. Toda pazili so nanj, čuđaški se jim je zdel še nekaj časa. Motaj se je med žičnimi ovirami, ko so ga prijeli. Kot ubežnika so ga obsodili na tri krogle. Tako je bilo.«

Marjana si je brisala oči, stokala je iz kota v kot: »Mašo bom plačala zanj, za siromaka. Ustrelili so ga, grobo neusmiljenost.«

V bridkih mislih so krenili v mesto in v gostilno. V sobo, kjer je visela Jeretinova podoba.

Okrog Malgaja so posedli Milan, Tine, Ivan in Polde. Spominjali so se mrtvih. Otočno so zapeli, sprva po sili. Potem so dospeli še drugi naborniki. Malgaj je naročil vina, potem pa so se razmaje misli in glasovi:

»Kdo bo listje grabil, kdo bo praprot žel...«

In vmes je klicala misel na ubogega Jožeta.

Toda bolj in bolj je plahnelo, kar je bilo težavnega v fantih. Jasnilo se je okrog njih, smehljali so se jim prižgali na licih. Ivanu in Milanu se je zdelo, da gledata skozi cigaretni dim v Ančin in Verin obraz. Prav danes sta bila od njiju prejela šopek k naboru.

Stirje zelenci niso šli k počitku. Tako so sklenili, da

pojdejo neprespani k naboru. V skriti krčmi v mestni okolici so spet pili. Vmes so kadili cigare in cigarete. Nazadnje so črno kavo zalivali s rumom.

»Poizkusiti je treba vse,« je dejal Polde, ki je komaj še odpiral oči. »Morda se komu posreči, da jutri odleti. Le žrimo strup, saj je vseeno! Kako strašna mladina! In ta cinizem! Sam cesar bi se razjokal!«

Natakarico, blede, izžeto dekle, si je posadil na kolena. Božal jo je po nogah in prsih, potem ji je izlil čašo vina za bluzo. Kričala je nanj, on pa je vrgel za njo še čašo, da se je razletela ob zidu.

Vstali so in omahovali, vsem se je meglilo pred očmi. Zunaj je bila mlačna, oblačna noč. Še bela cesta je bila vsa v temi. Objeti so odkorakali.

Bila je polnoč. Ze je bil tu prvi dan v majniku, dan, ki odloča o bodočnosti. Črni dan.

Dohiteli so voz, bolniški voz. Težak in poln je moral biti. Par konj ga je vlekel, kočijaž je vojak.

»Mrtvaški voz je, poln krst z mrtiči vojaki. Ponoči jih skrivaj pokopavajo, skoraj vsako noč, saj neprestano umirajo,« je rekel Tine.

»Nesrečno srečanje!«

Zavili so po stezi v hrib. Tam so molče posedli na razvaljen zid sklonili glave, težke, boleče. Z juga je grmelo, tja je klicalo mlade fante. Na nočnem nebu so hiteli oblaki v skrite daljave. Spodaj v mestu so se lučke svetilkale iz megle.

Potem so se napotili navzdol in mimo mesta na veliko cesto, mimo vasi. Ko se je pričelo rahlo daniti so se vrnili. Pred mestom so namerili trudne korake spet v breg. Hoteli so, da bodo dočobra izmučen in oslabljeni.

Ze je bil dan, prvi v majniku. Oblačen, vlažen, težak. Druga leta je bil ta dan vse drugačen. V hribu se je bukov popje zdaj komaj šele odpiralo. In sonca ni bilo, vselega sonca.

Polagoma je pričel rositi dež. Vrnili so se v park. Tam v paviljonu so si pripravili stole in legli nanje. Zapalili so si cigarete. Grenkoba jim je bila v ustih, glavah, mislih.

V mestu so stopili v kavarno. Stara ženica je pometala pod in zračila zasmrajene prostore. Prvi gostje so bili. Pili so čaj in črno kavo, pušili tobak.

Ivan je odšel domov k materi, trojica pa v stanovanje, kjer je Marjana baš vstala. Tožila je o slabem spanju. O Jožetu je sanjala, kako leži v mlaki krvi in kliče njo na pomoč. Iz prsi in čela mu lije kri.

Spet so pili črno kavo, potem si je Milan pripel na prsi šopek belih in rdečih nageljnov, Verin šopek. Tine

si je privezal pod vrat črno kravato, Polde rdečo, krvavordečo. In trakove v slovenskih barvah so si pripeli preko telovnikov.

»Se vrag bo vesel takih fantov, ko nas bo jemal!« se je spet režal Polde. »Tudi jaz bi lahko imel šopek, ponujala mi ga je Micika, toda so lepše stvari na svetu od zelenjave, tudi Micika ve, da ne lažem.«

Potem se je vrnil Ivan z Ančinim šopkom. In poleg njega na suknji sta bili dve modri tisi, materini solzi. Tudi sam je gledal rosno.

Pred šolo so se zbrali. V prvi vrsti so korakali Slovenci, ki jih je bilo nad trideset. Se ne osemnajstletni, z mehkiimi obrazi, vsi s slovenskimi trakovi. Za njimi Nemci s svojimi znaki. Skozi mesto, kjer so obstajali ljudje in zrlji za njimi. Tudi deklice, ki so zardevale:

»Študenti so!«

Milan je nosil Verin šopek, Ivan Ančine cvetice. Morda je bila težka prihodnost pred njima, ali zdaj sredi množice tovarišev in ob pesmi, ki je vriskala in jokala iz tistih mladih grl, je bila najbradkejša misel opojno sladka. In mladi so bili vsi in se prebijejo skozi vse dni.

Kraj mesta ob blatni cesti je stala hiša z gostilno. V gostilniških prostorih so se gnetli fantje, največ študenti, trgovinski in obrtni pomočniki. Zakaj v prvem nadstropju je uradovala naborna komisija v blestečih se uniformah.

V samih srajcah so vstopali. Imenovali so vsak svoje ime in nato potegnili s sebe še srajce.

»Nisem zdrav,« je dejal Ivan, ki mu je bil obraz bleškal po prečuti noči. »Slaboten sem, mnogokdaj omotičen.«

»Redno vojaško življenje vas okrepi,« je menil debeli vojaški zdravnik, ko mu je bil pototkel po hrbtu in prisluškoval ob njem. »Lep, visok dečko. Sposoben!«

»Imam veliko srčno hibo, sem nesposoben za telesne napore,« je izjavil Tine, ki mu je srce po vsem burno utripalo.

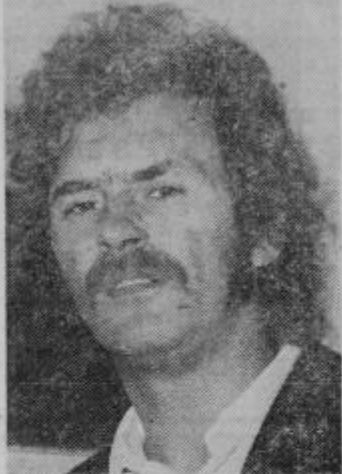
»Krasen dečko!«

»Kratkoviden sem nekoliko,« je rekel Milan. Zdravnik mu je pogledal v oči. »Sposoben!«

»Sem zelo zdrav,« se je nasmajal Polde. »Bojim se le, da sem za frontnega vojaka premajhen. Vendar bi rad služil domovini, vsaj kje v pisarni.«

»Sposoben!«

»Hvala!« je dejal Polde in pokazal gospodi zadnjo plat. Zdal je bil na vrsti prilikavi šestosolec Kargl, slaboten Nemec, ki ga ni bilo nad štirideset kilogramov.

PIŠE VOJKO RIZMAL

LEPO JE BITI MUZIKANT

Povsod zabave, veselje, stiski rok, iskrene čestitke, poljubi. V trenutku, ko nastajajo tele vrstice, še ne vemo, kaj nam je za Novo leto pripravilo vreme, ali bodo snežinke razveselile otroke in tudi nas, da bo novoletni večer, oziroma silvestrovo, čim prijetnejši. Vemo pa, da povsod že teko številne priprave, da bi ta edinstveni dan in večer v letu bil čim prijetnejši. Nekdo bo silvestroval doma, drugi v hotelu, planinskem domu, zdravilišču, v tujini, itd. Veliko pa bo tistih, ki si bodo srečno in veselo voščili na delovnih mestih. Tudi v tako slavnostnih življenjskih trenutkih, kot je prehod starega v novo leto, ne gre brez železničarjev, poštnih delavcev, vojakov, miličnikov, pilotov, zdravnikov in drugih. O mnogih izmed teh smo v naših novoletnih številkah že pisali. V letošnji pa namenimo nekaj več besed tistim, ki bodo sicer sodelovali na novoletnih zabavah, vendar prav tako delavno. To so »muzikanti«, brez katerih si novoletnega veselja na zabavi v hotelu ali dvorani ni mogoče zamisliti.

Kdo so fantje, ki nas zabavajo na takih večerih? Kdo so ljudje, katerih prsti izvajajo nežne melodije, da nas z valčkom in v objemu drage osebe zazibajo v novo leto? Kdo so tisti, zaradi katerih se odločamo, kje bomo preživeli silvestrski večer, saj poznate tisto vprašanje: »Kdo bo pa igral?« Brez števila je članov ansamblov, ki bodo na ta večer raztegnili harmonike, udarili po bobnih. Kako se vse to začne?

Najprej je tu glasbena šola, ki jo obiskuje mlad fantič, ali pa kot samouk prične vežbati na priljubljenem instrumentu. Vedno bolj spoznava ta instrument in bogastvo zvokov, ki jih izvalja iz njega, vedno bolj se navezuje nanj, z njim živi, ker ga ima vsak dan raje. Nastane tesna, trda in nerazdružljiva vez. In v kraju tem in tem je več takšnih fantičev, ki jih kaj hitro poveže ena sama misel — muzika. Prične se iskanje prostora, kjer lahko nemoteno združujejo zvoke svojih instrumentov.

Tako nastaja ansambel. Tako nastanejo »muzikantje«. Vsak trenutek, ki ga fantje preživijo skupaj, njihov prvi nastop in vsa nadaljnja pota, ter ves proti čas, ki ga žrtvujejo glasbi, ustvari neuničljivo, vez med temi fanti in njihovo ljubezen — glasbo. Vidite, tako je rojen naš muzikant, kateremu so namenjene te vrstice.

Prav tako kot v kateremkoli športnem moštvu, se tudi v instrumentalnih ansamblih člani nenehno menjajo. Vse je v gibanju in najrazličnejšem »mešanju« in to pod pritiskom različnih interesov, hotenj in ambicij vsakega posameznika. Čedalje bolj se ansambel vzpenja, se pojavljajo vsaj na začetku poti tudi materialni problemi. Potrebni so dobri instrumenti, kvalitetno ozvočenje, itd. Vsa ta tehnika pa je danes izredno draga. Zato je osnovno vprašanje, kako do denarja.

Začetek je še opravičljiv s slabimi instrumenti, večkrat pa zaradi tega pri- naša tudi slabo glasbo. Vsak pridobljeni dinar je kaj hitro vložen v nakup instrumentov. Zato za mlade glasbenike daljše obdobje ni nikakršnega zasluga, ker prežijo za boljšimi, kvalitetnejšimi sporedom svojih večerov, to pa bo mogoče le s kvalitetno tehniko.

Kot se človek razlikuje od človeka, se tudi ansambli razlikujejo med seboj. Razlikujejo se predvsem po tem, kakšna so hotenja in cilji njihovih članov. Na to imamo odločilen vpliv mi, ki jih poslušamo. Marsikdaj smo za to in ono

tudi edini krivci. Naš izostren čut za dobro glasbo je večkrat kriv, da lahko vzdržijo kot ansambli tudi takšni, ki imajo zelo malo skupnega z glasbo, dobro glasbo. To so ansambli, ki ne vlagajo ne v lastno in ne v kvaliteto instrumentov, temveč samo žanjejo na poljih drugih.

Sicer pa pustimo takšne. Imamo tudi ansamble in pevce, ki se jim v trenutku utrne zvezda in postanejo slavni, znani. S tem so postavljeni pred veliko odločitev — kaj zdaj? Ali naj postanejo profesionalci in se odpovedo vsemu tistemu, neznanemu in privlačnemu, amaterskemu. Tisti, ki ostanejo amaterji, si vedno želijo, da bi nekoč postali profesionalci, da bi se lahko ukvarjali samo in predvsem z glasbo. Mnogi od tistih, ki pa so že zvezdnštvo in ves lesk slave občutili in preživeli, pa se z nostalgijo spominjajo nekdanjih amaterskih dni. Mnogi med njimi si žele tudi drugega poklica, drugačne življenjske poti, poti, kjer bi bilo manj kuhinj, manj neprespanih noči, in še marsičesa drugega.

Velik del raznih amaterskih ansamblov, ki nas zabavajo na veseljih in prireditvah, ne obstaja samo zaradi zasluga, skupaj so predvsem zaradi tiste, že omenjene vezi, med »muzikantoma« in glasbo. To je vez, ki jo je krepil kot mlad fantič in si želel visoko, visoko. Težko tisti ženi, ki se je poročila z muzikantom in postavi zahtevo pred moža, da pusti ansambel, muzikante. Takšnemu amaterju — muzikantu je glasba živ-

ljenjski konjiček. Kot sem zapisal ni zaslužek vse. To je treba povedati glasno, saj ko ljudje čujejo, koliko povprečen amaterski ansambel zasluži za večerno igranje, postanejo kar malce nevoščljivi. Vendar pa le redki vedo, kolikšno je vloženo delo, čas in denar v tak ansambel. Dobra oprema za povprečen zabavni ansambel — teh je na našem območju veliko — stane mimo grede 20 starih milijonov dinarjev. Potrebni so še poseben prevoz, vzdrževanje instrumentov in pospravljanje. Včasih tudi ob 5. uri zjutraj, ko vsi veseli odhajajo z zabave. Muzikantov honorar je zato trdo zaslužen.

Nekoliko drugače je v profesionalnem svetu zabavne glasbe, čeprav razen redkih izjem tudi ne veliko boljše. V slovenskem zabavnomglasbenem prostoru je veliko problemov, nekoliko manj morda v jugoslovanskem. Očitne so neurejene in slabe razmere, ki ne dvomno vplivajo in dajejo pečat naši zabavni glasbi. Težko je to stanje primerjati s stanjem v tistih deželah, ki na področju zabavne glasbe veliko pomenijo.

Zadnji fenomen naše zabavne glasbe, oziroma natančneje pop glasbe, je nam Celjanom dobro znana skupina »Bijelo dugme«. Tudi njihov začetek je bil prav takšen, kot večine naših ansamblov. Morda le s to razliko, da so — izredno uspeli.

Zakaj? V tistih letih, ko so se kot mladi fantje odločali, kaj bodo postali, ko bi morali zaključevati svoj študij, pripravljati diplome, so dali vse na kocko. Vedeli so, da je za uspeh po-

trebno žrtvovati vse. Če je njihova odločitev pravilna ali ne — to bodo vedeli najbolje sami. Veliko je takšnih, le majhen del pa je tistih, ki jim to uspe. Mnogi v takih trenutkih pomislimo, srečni smo. Postali po profesionalci, zvezdniki — idoli publike.

Toda kako relativno je vse. Materialnih problemov res nimajo več, zaslužek ni več vprašanje, tu so plošče, veliki koncerti! Toda ta sprememba vleče za seboj tudi drugo. Spremeni se tudi njihovo življenje, njihove obveznosti, skratka vse, kar delajo.

Blišč, ki ga vidimo na svetlečem odru je eno, tisto, ko pa ta blišč mine v oblačnici, mi, kot poslušalci, ne vidimo. V njej so tudi največji zvezdniki samo veliki garači z velikimi skrbmi. Trdno sem prepričan, da bi si marsikdo, ki živi mirno, ustaljeno življenje, in si želi takšnega zvezdnštva, kaj kmalu, po nekaj dneh zvezdnškega življenja, zopet zaželel svojo staro pot. Res je vsak poklic težak in zahteven, toda tudi vesel muzikant, tisti, ki mora zabavati, pa naj bo vesel ali žalosten, ni lahko biti. Glasbi moraš biti predan z dušo in telesom, sicer propadeš tako navzven, kot tudi sam pri sebi, se izgubiš.

Vrzmimo še pogled nazaj — nekaj stoletij. Kako je bilo. Tako kot danes? Glasbenikom, dobrim ali slabim, sta bila na razpolago blišč in beda. Najboljši med njimi so bili »kralji«, najslabši pa siromaki. Veselim trenutkom življenja, ki jih ima vsak glasbenik, so mnogokrat sledili žalostni, pretresljivi. Obup in radost sta se menjavala dan za dnem. To je bilo njihovo življenje, to je bil njihov svet.

Svet muzikantov je svet zase. Kot svet slikarjev, pesnikov, igralcev. Razlikujejo se od »običajnih« ljudi. In to s čustvi, delom in hotenji, ko so z vsakim vlakencem svojega telesa vezani na svoj prečudovit svet — svet glasbe. Glasba ima veliko moč. In kogar zagrabl, je predan, le njen. Postane njen miljenec, poslanec ali suženj. Dela te srečnega ali nesrečnega. Njen vpliv na človeka je neizmerno, veličasten in ganljiv. Saj veste tisto, da glasba ne pozna meja. Zato je tudi »muzikant« človek veselja, žalosti, vznícenosti, razočaranj.

Lepo je biti muzikant.

Pripovedoval mi je svoje doživljanje vaški godec s Henine: »Ja, ja, to so bili časi. Poroke, zabave, kožuhanja, kolone. Redko, redko se je zgodilo, da sem odšel od doma s harmoniko na ramji in se vrnil domov prej kot v štirih dneh. Veselo je bilo. Ljudje so se znali veseliti. Rajali smo ves teden in to je nekaj. Danes še ena noč ni cela.« Vprašal sem ga po zaslužku za takšno celotedensko igranje. Godec s Henine se je prešerno namuznil: »Kaj zaslužek, veselo je bilo!« Pa tudi elektrika, brez katere ansambli danes ne morejo več, mu ne gre v račun. Ne more razumeti, kako so včasih shajali brez nje. Pa vendar je bilo tako veselo.

Spreminjajo se časi in z njimi navade. Tudi veselje in zabava imata danes drugačne okvire. Biti danes muzikant je drugače kot je bilo. Razlika je v času, delno glasbi, publiki, zaslužku, veselju, muzikant pa je kljub temu le ostal muzikant v svojem notranjem, globokem, čustvenem in prizadetem svetu.

Ostal je srečen sin glasbe, s katero razveseljuje in zabava druge, tudi v trenutkih, ko mu srce joče, srečen je, ko vidi, okoli sebe vesele, zadovoljne obraze, srečen je, ko je za svoj nastop nagrajen z iskrenim ploskanjem.

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno novoletno križanko, bo žreb razdelil te nagrade:

1. nagrada: 1000 din
2. nagrada: 500 din
- 3.—7. nagrada: po 100 din

Izretek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek pripišite NOVOLETNA NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtek, 13. januarja.

Glej risbo!

Težave v življenju pridejo, pa si to želimo ali ne. Temu se ni moč upreti. Kot Zastavi 101 ne!

— Kaj je to: več odvezameš,
dražje je.

— Mleko! Če ne verjamete, vprašajte kakega kmeta in pa gospodinjjo, ki mleko kupuje.

Vodoravno: minar, re-
neta, kot, OK, Elle, Bori,
RK, Aar, Alenka, napota.

IME SL. PIZIKA CERMELJA	PRISMO- JENOST	POGAC- NIK BOGDAN	PRETA- KANJE SOLE	BRUSNI KAMEN	KLADA, PANJ	DOLANI STANE	PRIPOV. PESMI	IGRALEA EKBERG	MUKA, SERB	MIJALKO TODOR- ROVIC	UMETNOST PO LA- TINSKO	GRŠKA BOGINJA ZMAGE	ŽENSKO IME	NAPAD, SEU- SNGAVA
IME UM, EGGDO- VINARJA MENASEJA		RUSKO MOSKO IME				PRED- STOJNIK PAKUL- TETE				ŽELEZO PODOBNA TEŽKA KOVINA				
AN, HUM. PIGATNLJ (George)		REPUB. V SFRJ CISTINA V GOZDU				VEZ, OKOV TUDI AJANT				TRIJE GLASOVI PRITOK RENA				
GEOME- TRIJSKO TELO		ČOK, STOR KIHA- VOST				ISIS ALKO- HOLNA PIJACA				JAKLU- ČEK MAJHEN STOL				
HRUST, SILAK, VELIKAN			CESTA Z VRSTO DREVES MOMENT				OGROVJE V AFRIKI ZVIŠANA NOTA A				SICILSKI VULKAN DEL LR J. JEMEN			
COET BOVJET. MSTALEC KOPJA				MAČOJNIKI IZPASTEK NA GLAVI			TELESNA SILA ANG. FILOZOF					DO DNA! PREBI- VALKE ASIRIJE		
FRAN- COOSKI DOLOČNI ČLEN		GRŠKI JUNAK NORVEŠKA REKA			PREBIV. SEVERA STOR- KLJA			VOTLINA V KAMNINI ZLAHTNI PLIN					ANTON TROST SRBSKO M. IME	
REKA V 2. BOSNI		PRIFAD. APAŠEV DANSKI DROBIČ			ČAPKOVA DRAMA	DOLGA CS MESTO V BAČKI				VRATCA V PLOTU VISOKA = 2349m			POLITIK MARINC	
ATENSKI ZAKONO- DAJALEC			BOVAZEN SRKINE CHIL- DERS				ZOOIJ, SAMO SMOLE JANKO		PLANIKA URAJENJE					LJUBE- ZEN PO ITALI- JANSKO
PRED- PEČJE, ISTJE				META- LURGIJA							PO- SKODNA ROB, MARGINA			
STAR ČLOVEK				VLA- DARSKI NASLOV				ODLO- ČILNA FAZA V NAPADU					OBCI- METER DANICA	

* SREČNO NOVO LETO 1977 *

	KONI- CAST PREDMET	NEZAKO- NITOST		SARAC		KOPNO, OBDANO Z VODO	MAJHEN GRŠKI OTOK	NOVO SREBRO		VESEL FERDO		PREBI- VALKA IRSKE	SMU- CANJE	BRASIL, DRŽAVA			REKA, KI IZVIRA POD MACLJEM	KRILLO PO- SLOPJA	
Z NITJO SEŠITA RUBOVA PLAGA			ZNAMKA ČE-KIH AVTO- MOBILOV						ČEZ- MENO VESELJE								OVNANA SPLITA		
GLINA, IL			SADRUGA V ČARSKI RUBIJI KUPANG						POD- JETJE PRIFAD, ALANOV					STA- REJŠI MESTO V ROMUNIJI			PERZIJA		
POLOŽAJ				BANDA VELIKA UJEDA					SIR IZ KISLEGA MLEKA Z.IME						ZEMLJE- VID PTICA PEVKA				
GORENJE					MIDVEDEK VREČAR UNIOUJE ŽELEZO					SO- ZVOČJE TIA					AM, MIKRO- BIOLOG STROJ ZA MLETJE				
	UDIELŠE, ALKE SEME KA- KAVOVCA					INDIJAN TROFEJA REMSKI KRALJ					KILO K CROŠJU RAZJEDA SIR						KING COLE MIRNO SOŠITJE		
KANTO- ROVIČ LEONID			LOBALKA KISLO VISOK PLEMIL					GROPLJA V PRAMU VRSTA KURIVA					MALIKI TEKOČA MAŠCOBA				OČKA, ATI	PRE- POVED, UGOVOR	IME VEČ REK V ANGLIJI
DALMA- TINSKO LENSKO IME				OKLOPNO VOŠILO DANSKI OTOK				SVIN- ČNICA, GREZIL	EDIKT MAKE- DONSKO KOLO						ŠITANJE LIRSKA PSEEM				
INSEKT, KI PREMAČA BOLEZEN						DEDMI NAJEMNIK POSREŠTVA 2 ČRKL				KILO- LITER					UMA- KNITEV EDWARD KENNEDY				
PREBIVA- LEC ST. AZIJSKE DRŽAVE							PLUTO- VINA				PTICA Z OSTRIMI KREMPLJAM						365 DNI		
GOSTANJE PRI MLATJU							STE- BRISČE, LOPA				GOZDNI DELAVEC, DRVAR						PRISTA- NISČE V IZRAELU (Alke)		

ALPINIZEM

NOVE ZIMSKE SMERI

V četrtkovem Delu, 23. decembra, je bila vendar enkrat objavljena napačna vest v sicer odlično vodenih Alpinističnih novicah. Urednik Franci Savenc, predsednik koordinacijskega odbora Komisije za alpinizem je zapisal, da za razliko od preteklih let letos na prvi zimski dan, 21. december, ni bila izpeljana nobena nova smer.

Za celjske alpiniste smo zapisali že v zadnjem prispevku, da čakajo pod stenami, pripravljeni na otvoritev zimske sezone. Razmere v stenah so zelo različne. Južne in deloma vzhodne stene so precej kopne, severne pa ledene s sipkim in mestoma skorjastim snegom.

Ze 21. 12. sta Franček Knez in Jože Zupan drugič pozimi ponovila vzhodno steno Križa po smeri Skozi okno. Za vzpon sta potrebovala skoraj enak čas, kot v letnih razmerah — 6 ur, kar potrjuje slajno kondicijsko pripravljenost mlade navede.

22. 12. sta ista plezalca odprla sezono in napovedala že s 1. novim zimskim vzponom, da bo šlo za zimo zopet enkrat zares. Prvič pozimi sta preplezala v 9 urah izredno težavno in visoko severno steno Planjave po Celjski smeri. Letni vzpon so opravili l. 1963 Debeljak, Građišnik in Kodre, na zimsko

ponovitev pa je smer čakala do danes. V spodnjih, vstopnih dolžinah, sta plezalca našla povsem zaledenelo skalo, na gredini in v poklinah zgornjega dela pa sipek in tanek pršič, ki je za zimskega plezalca največje razočaranje. Razpoke so pokrite, varovanje v snegu pa nemo-goče.

Torej resen in lep začetak. Za delo ostalih navez do zaključka redakcije še ne vemo. Z različnimi načrti koristijo prihranjene dneve svojega dopusta. Jasno pa nam je že od nedelje ponoči: kdor ni izplezal predvidene smeri do 26. 12., v steni ne bo sved pravega uživanja. Temperatura se je to noč prvič spustila na skoraj 20 stopinj pod ničlo.

Pri muhastih in spremen-

ljivih zimah, kjer se razmere menjujejo v nekaj urah, je napoved vnaprej tvegana. Plezalci morajo biti zato opremljeni z vsem za najslabše pogoje. Zaradi tega pride včasih do tveganja: plezalci gredo v steno, ker to hočejo in so težavam kos, za kompletno opremo pa so »finančno prekratki«.

In prav zato smo pozimi že reševali in žal še bomo; plezalci sledijo svojim željam in potrebi po doživetjih v steni in vedno upajo, da jim bo narava prijatelj.

Na sliki: severna stena Planjave. — prvi zimski vzpon v tej steni marca 1952 (Debeljak, Mirnik — 34 ur), 2 — Celjska smer z zahodnim grebenom (21. 12. 1976).

CIO

Zarja

PROIZVODNO PODJETJE
ŽALEC — PETROVČE

ŽELI VSEM POSLOVNIM SODE-
LAVCEM IN DELOVNIM LJUDEM
SREČNO 1977

TAM-STADLER

1. TOPLOVODNI KOTLI
2. OLNJI IN PLINSKI GORILNIKI
3. ELEKTRONSKA REGULACIJA

VSE ZA OGREVANJE

**SUPERAUTOMATSKO
OGREVANJE
Z VAKUUMEMAJLIRANIMI
BOJLERJI**

Mednarodni patent No. 250127

UNIVERZALNI KOTLI

- od 25.000 kcal/h naprej
- možnost kurjenja z oljem, s premogom ali plinom
- visoki izkoristki goriva
- vgrajena avtomatika za samodejno delovanje
- gorilniki
- zagotovljeni nadomestni deli in servis
- ugoden dinarski nakup

KOTLI Z DVOJNIM KURIŠČEM

- od 25.000 do 80.000 kcal/h
- možnost kurjenja s premogom, odpadki, oljem ali plinom
- visok izkoristek goriv
- samodejno delovanje

KOTLI ZA OLJE ALI PLIN

- od 200.000 do 3.000.000 kcal/h
- ugodne dimenzije
- visoki izkoristki
- za delovanje do 110°C
- za nizkotlačno paro do 0,5 atm
- kvalitetni gorilniki
- dinarski nakup

VARČNO OGREVANJE

TAM MARIBOR
OBRAZ STUDENCI
62000 Maribor
Leningradska 27

Staša Gorenšek

AKTUALNOST V
ZADNJEM HIPU

Prav v zadnjem hipu starega leta lahko pri svoji silvestrski obleki dopolnimo le še nekaj drobnih malenkosti, ki nam pomagajo ustvariti lepši in modnejši videz.

V prvi vrsti so to modni dodatki, za katere se bomo prav gotovo odločili. Pa naj bodo to veliki umetni cvetovi vseh pisanih živahnih barv; naj bodo dolgi nizi biserov, nekaj kovinskih ogrlic ali kakšen drug nakit (bodisi pravi ali samo modni); naj bodo drobne zlate ali srebrne torbice na verižicah, ki so zadnji modni hit; ali pa naj bodo dodatki, ki jih bomo same izbrale za najprimernejše k svoji večerni obleki.

Le nekaj velja pri tem pomisliti: da bo povsem dovolj en sam modni dodatek in da bosta že dva, morda trije čisto preveč.

Pri urejanju svojega izgleda za najdaljšo in najlepšo noč vam želimo veliko uspeha, v Novem letu pa veliko sreče in veselja.

PRIMER V VELENJSKI NAMI

NAŠLI UKRADENG

ZLATNINA SPET V PRAVIH ROKAH

Samo dober mesec dni je bil potreben delavcem Uprave javne varnosti Celje, da so odkrili storilce, ki so v noči od 21. na 22. november odnesli brez plačila zlatega nakita v vrednosti približno 40 starih milijonov din iz blagovnice NAMA v Velenju. Vsa stvar ni bila pojasnjena na domači »njivi« ampak na avtocesti v bližini Svetozareva, kjer so delavci UJV Svetozarevo prijeli moškega, ki je pešalil z zavitkom...

To je bil Bariša Bilobrk, 37, brez stalne zaposlitve, stanujoč v Sočanju. Pri njem so našli veliko zlatega nakita, za katerega je povedal, da ga misli prodati v Makedoniji, dobil pa ga je od Milana Kukiča, 25, tudi brez stalne zaposlitve, sicer pa iz okolice Velenja. Bilobrk so

tako pripeljali nazaj, kjer se je klopčič za ukradeni nakit še nadalje razpletel, in to do Mija Bogdana, 22, tudi brez stalne zaposlitve, sicer pa iz Družmirja pri Velenju. Slednji je v zgoraj omenjeni noči ostal v NAMI in ko je situacija postala »čista« je začel z operacijo. Vdril je v blagajno in pobral iz nje zlati nakit v vrednosti okoli 40 starih milijonov. Tega je nato izročil Kukiču, on pa Bilobrku. V času iskanja nakita so le tega nekaj časa imeli zakopanega. Njihova akcija, ki je bila sicer »lepa« zamisljena, pa je vseeno (tako kot skoraj vse doslej) postala kmalu odkrita!

Vsi trije sodelujoči v doslej največjem vplomu na celjskem območju so se znašli za zapahi

NAJBOLJŠI ŠPORTNIKI CELJA 76

MARINČEVA, URHOVA, BOJEVIČ

LETOS DOBIL GLASOVE 25 ŠPORTNIKOV IN 21 ŠPORTNIC

Znani so končni rezultati najboljših športnikov in športnic v našem mestu za letošnje leto. Anketo je tudi letos izvedlo uredništvo Novega tednika in Radija Celje skupaj s Telesno kulturno skupnostjo Celje ter ob sodelovanju športnih poročevalcev, športnih delavcev in vseh tistih, ki kakorkoli spremljajo šport.

Letos smo poskušali naš izbor pripraviti čim boljše, vendar nam žal zaradi neodziva mnogih to ni komplotno uspelo. Lahko pa kljub temu povemo, da je izbor le uspel in da so na vidnih mestih tisti športniki, ki so to resnično zaslužili po vsem

no, da niso več prevladovali takolimenovani individualni tekmovalci, ampak tekmovalci v ekipah, zato je odločitev bila tudi toliko težja. Upoštevati pa smo naslednja merila: olimpijske igre, nastopi v državni in republiški reprezentanci, rekordi, razširjenost panoge in ne nazadnje kultura posameznega športnika, njegov odnos do športa v današnjem času.

Ze drugo leto nimamo na vrhu atleta ali atletinje, kar pa ne pomeni, da ta panoga, snilka v Celju, stagnira,

obratno — raste! Letos nimamo dveh najboljših športnikov, ampak prvič tri, kajti nelogično bi bilo deliti velik uspeh Janje Marinc in Magde Urh s polovičkami, če pa sta obe prinesli Celju prvi naslov svetovnih prvakinj. Vse bolj prihajajo v ospredje kolektivni športi, manj posamezni oz. tisti, kjer nastopajo posamezniki. Razveseljivo je tudi to, da je v letošnjih najboljših desetericah veliko mladih športnikov, kar daje upanje na še večji razcvet celjskega športa.

SPORTNIK CELJA 76:

1. VLADO BOJEVIČ (ZRK Celje)	169 točk
2. DUSAN PREZELJ (AD Kladivar)	118 točk
3. BRANKO LESKOVSEK (LT EMO Celje)	102 točk
4. PETER SVET (AD Kladivar)	57 točk
5. — 6. ALES PIPAN (KK Celje)	55 točk
MIHA BOJEVIČ (ZRK Celje)	55 točk
7. FRANC PEPERKO (AERO klub Celje)	52 točk
8. FRANC PEŠEC (SK Celje)	49 točk
9. SLAVKO IVEZIC (ZRK Celje)	48 točk
10. BORIS ČOP (AD Kladivar)	40 točk

Sledijo: Stanko Lisec, Ernest Marguč, Vojko Bratec, Rok Kopitar, Darko Orožim, Zdravko Pečar, Tone Jager, Jože Jerman, Jože Teržan,

Gole (košarka), Branko Malec, Stane Anderluh, Viki Vanovšek, Dušan Božič in Marjan Dobrajc.

SPORTNICA CELJA 76:

1. MAGDA URH in JANJA MARINC (KK Celje)	160 točk
2. ZVONKA BLATNIK (AD Kladivar)	131 točk
3. ANDREJA JEZERNIK (SKI klub Celje)	121 točk
4. ALENKA JAGER (SD Celje)	88 točk
5. MARJANA KOPITAR (AD Kladivar)	86 točk
6. EVA LUDVIG (KK Celje)	32 točk
7. ALIJANA KOVAC (AD Kladivar)	28 točk
8. VESNA JAVORSEK	22 točk
9. ALENKA ERJAVEC (AD Kladivar)	19 točk
10. MOJCA JAGER (AD Kladivar)	16 točk

Sledijo: Metka Lesjak, Violeta Ernesti, Tanja Poteko, Marjana Borovšak, Jazbinšek, Tatjana Džukić, Daša Jug, Sonja Vuković, Nika Blagočinšek, Barbka Jagrič in Ljubica Tanko.

Se čestitke za letošnje dosežke, seveda pa dodamo (kot hrani sol, da je okusnejša!) še željo: naj bi bilo v prihodnjem letu še boljše. Podelitev priznanj najboljšim bo v januarju.

TONE VRABL

tistem, kar so letos in v prejšnjih letih dali celjskemu, slovenskemu in jugoslovanskemu športu doma in na tujem.

Za letošnji izbor je značil-

IZ MOJE BELEŽKE

ZLATI GLEDALCI GOLOVCA

Olimpijsko leto je bilo za vsakega ljubitelja športa zanimivo in razburljivo. Preko leta smo spremljali celjske športnike, ki so dosegali lepe uspehe. Spremljali smo pot najboljših atletov in bili priča smoti in nesreči olimpijskega kandidata Petra Sveta. Uživali smo ob uspehu naših kegljavk, ki so osvojile naslov državnega prvaka in naslov svetovnih prvakinj v dvojicah, ko sta zlati Magda Urh in Janja

Marinc ponesti ime Celja v svet. Se in še bi lahko navajali uspehe celjskih jadralcev, modelarjev, košarkarjev in ostalih.

Toda vse od tiste nepozabne kvalifikacijske tekme 1. julija v Celju, ko so si rokometiški Celja priborili prvotni naziv, se vsako drugo soboto srečamo s posebnim fenomenom. Srečamo se s čudovito publiko v dvorani Golovec. Srečamo se z osmimi igralcem domače ekipe, ki vedno ponese domačine. Ne glede na trenutno formo imajo Celjani ob sebi vedno svoje zveste gledalce. In kaj menijo o njih nekateri znani jugoslovanski športni strokovnjaki?

Ivan Snoj, zvezni kapetan rokometne reprezentance Jugoslavije in član mednarodne trenerske organizacije: »Takšnega občinstva trenutno nimamo nikjer v Jugoslaviji. Svoji čas smo ga imeli v Banji Luki in Bjelovaru. To je občinstvo, katerega si želi vsaka rokometna ekipa. Čudovito je tu v Golovcu.«

Zdeno Vahter, novinar Večera: »To je enkratno. Kot v Pragi na hokejskih tekmah. Morda v začetku domači igralci še ne izkoristijo to pomoč. To občinstvo namreč mnogo koristi tudi gostom. V dvorani Golovec so trenutki, ko je težko poročati. To je prava torcida, ki jo pri nas nismo več vajeni.«

Reno Vlnec, novinar Sportskih novosti: »Čudovito, enkratno in presenetljivo. Da bi le publika ostala vedno tako ob strani domačinom.«

Zoran Živković, olimpijec in vratar Zeljeznikarja NIS: »Celjsko občinstvo me je poneslo in zato sem v Celju tudi stopil med vratarice. Srečanje in navijanje me je spominjalo na lepe tekme v državni reprezentanci. Ti gledalci te poneso, da dosežeš več, kot si sposoben.«

In ravno v teh skromnih izjavah vodilnih rokometnih strokovnjakov lahko razberemo, da imajo vse ekipe v Celju čudovite pogoje za igranje. Pravo športno navijanje gledalcev prispeva, da tudi gostje potažejo v Celju več, kot so sposobni. Domačini pa so v zadnji tekmi proti Crveni dali eno svojih najboljših iger. Igra, ki navdušuje in privablja v prireditveno dvorano Golovec vedno več pristavev rokometu.

Toda vsi tisti, ki gostujejo v Celju, imajo na sicer čudovito celjsko občinstvo tudi nekaj pripomb. Ne na navijanje. To je čudovito, strokovno in svojsko. Imajo pripombe na začetni aporizavni gostujoče ekipe. Dragi gledalci, ljubitelji rokometu! Mar si Hrvoje Horvat, Popović, Partićević, Pokrajac in drugi, ki so častno zastopali naš rokomet v reprezentanci, ne zaslužijo namreč zviška, vsaj ob pozdravu, ob predstavitvi, naš zaslužen aplavz. Aplavz za njihovo dobro igranje, za katero plemeniti tudi vse nastope v celjski dvorani Golovec! Premisljeno in pozdravljeno v bodoče naše goste, pa čeravno so nekaj minut kasneje težki nasprotniki!

JOZE KUZMA

NOGOMET: OLIMP JESENSKI PRVAK

Pred dnevi so za zeleno mizo ročili nekaj protestov klubov v A skupini Celjske nogometne podzveze. Premiki so zaradi tega bili na vrhu in na »repu« levice. Tako je Ljubno v srečanju za naslov jesenskega prvaka pri rezultatu 1:0 za Olimp v 84. min. zapustilo igrišče. Opekar pa je bil zaradi nereda in prekrškov kaznovan z odvzemanjem šestih točk. S pritožbo Ljubenci niso uspeli, zato so srečanje izgubili z 0:3.

Končna lestvica:

Olimp	9	6	3	0	28:7	13
Ljubno	8	7	0	2	22:7	14
Straža	9	4	3	2	16:16	11
Dravinja	9	4	2	3	23:11	10
Steklar	9	4	2	3	23:16	10
Elkro	9	3	4	2	16:20	10
Osankarica	9	3	3	3	13:16	9
Soštanj	9	2	1	6	12:14	5
Kovinar	9	0	1	8	7:32	1
Opekar (-2)	9	2	1	6	11:20	6

T. TAVČAR

VSEM TELESNOKULTURNIM ORGANIZACIJAM, ŠPORTNIKOM, ŠPORTNIM DELAVCEM IN LJUBITELJEM ŠPORTA

ŽELI SREČNO 1977

TELESNOKULTURNA SKUPNOST CELJE

Stalnim sodelavcem na športni strani v Novem tedniku in v športnem pregledu v Radiu Celje (Jožetu Kuzmi, Karlu Jugu, Tonetu Jagru, Jožetu Grobelniku, Lojzetu Ojsteršku, Tonetu Tavčarju in Vikiju Dornu), vsem športnikom, športnim delavcem, ljubiteljem športa in športnim organizacijam SREČNO 77 z željo po še večjem prispevku k nadaljnjemu razvoju telesne kulture!

ROKOM

MIHČEVA DUŠA

SRCE EKIPE ZMOGLO NAPOR

Stanko Anderluh

Miha Bojevič

Slavko Ivezić

Rajko Petrović

Rokometaši Celja so posekali prvi pravi skalp v letošnjem nastopanju v I. zvezni ligi, ko so premagali vodečo Crvenko s 30 : 28. Trener Tone Goršič se je ves teden ubadal s tem, kako bo sestavil ekipo za dvoboj z vodečo ekipo v prvi zvezni ligi, kajti večina njegovih igralcev je bila nesposobnih za igranje (poškodbe, bolezen, študij). Druga ni kazalo kot to, da mesto prevzamejo dosedanje rezerve, ki so se izkazale za zlate v najboljšem pomenu besede.

Stanko Anderluh-Andi je kot šestnajstletni mladenič neusmiljeno polnil mrežo nasprotnika, ki jo je kar enajstkrat prereseval in to sedemkrat iz igre ter štirikrat iz kazenskega strela. Tudi doslej večna rezerva Petrovič je dosegel nekaj takšnega, kar sodi v spomin. Ivezić je bil nezadržan s krila, Zorko je deloval, kot da za seboj nima gola. Vlado Bojevič se je izkazal, da ni zastoj državni reprezentant. Vsem pa je dal osnovni, glavni tozi dobro zvonečega klavirja Miha Bojevič!

Zdaj je za dober mesec prvenstvo prekinjeno, ker bo študentska reprezentanca Jugoslavije gostovala na Poljskem. Celjani pa so v zvezni ligi trenutno osmi z 10. točkami, v nadaljevanju pa bodo prvo tekmo odigrali v Beogradu proti Crveni zvezdi.

Do takrat pa se bodo verjetno pozdravili tako Vukoje kot Božič in tudi na Luskarja, ki je zdaj študijsko za držan, lahko računamo. Kompletne ekipe bo sposobna za še večje podvige, kot je bil zadnji, kjer je zmagoval predvsem sroce, katerega pogon je bil v žilah preko tri tisoč članskega občinstva.

Uspešno rokometno leto je za nami, naj bo takšno ali pa še boljše prihodnje!

Test: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

HOKEJ NA LEDU: NASTOP MLADIH

Ker članska ekipa HDK Celje te dni počiva, so nastopili samo pionirji in mladinci. Oba nastopa sta zelo vzpodbudna. Načrtno delo z mladimi pri HDP Celje že kaže napredek. Kvalitativna razlika med najboljšimi moštvi Slovenije in Celjani ni več tako velika kot je bila. Mladinci Celja so namreč proti Jesenicam zaigrali zelo dobro in prvi dve tretjini se držali korak. Sele pozneje pa so popustili in prijateljsko srečanje izgubili z rezultatom 4:14. Strelec: Lukane 2, Dimec in Perič.

Pionirji so nastopili v prvem kolu republiške pionirske lige. V srečanju proti Olimpiji so mladi igralci pokazali velik napredek. Samo neizkušeni so imajo zahvaliti, da so v zadnjih treh minutah izgubili srečanje z rezultatom 3:4, čeravno so vodili z 1:0, 2:1 in 3:2. Celjska ekipa, ki je še lansko leto izgubljala z dvoštevilnim rezultatom, se trenutno že enakovredno bori z mladimi hokejisti Olimpije, ki so bili lansko leto celo državni pionirski prvaki. Vse zadetke za celjsko moštvo pa je tokrat dosegel Weisenbach.

J. KUZMA

KOŠARKA: KATASTROFA

Prvenstvo, ki se začne v drugi uri prvenstva v H. ZEL, zaradi v tem delu imajo Celjani neugoden razpored srečanj, kar sestiraj bo trenu nastopiti na tujih in le štirinast na domačin tleh. Dragocene točke pa niso lahko dosegljive na gostovanjih. V to so se Celjani lahko prepričali zadnjo soboto, ko so gostovali v Mariboru in se vrtni domov s težkim porazom 36:119 (30:24). Kar 33 točk razlike je le premdo za moštvo, ki je v prvem delu tekmovalja presenetilo vse strokovnjake in abralo kar 14 d. ocenjenih točk. Mariborčani so napovedovali revanš za hite poraz v Celju, ki ga v uvodni tekmi te lige niso pričakovali. Sedaj so sresili vso jezo na dokaj nerazpoložene Celjane, ki so želeli v obrambni igri zagrabiti dokaj neorganizirano, da so domačini kaj lahko prihajali do zadetkov. Najboljši Celjan Aleš Pipan je o srečanju dejal: »Dobro smo začeli, držali smo ravnotežje v prvem delu prvega polčasa. Potem so nam domačini ušli do polčasa za 15 točk. V drugem delu smo sicer dobro zaigrali v napadu kot tudi v prvem, saj smo dosegli 86 kosev, vendar smo bili v obrambi tokrat zelo slabi in oemočni, kar so domačini dobro izkoristili. Poznam Mariborčane in lahko trdim, da jim je tokrat uspelo skorajda vse. Bili so odlični v sklokih in metih. Uspelo jim je domala vse, kar se redko primeri v prvenstvenih tekmah.«

Pri Celjanih so bili najuspešnejši — Pipan 23, Sabolčki 18, Gole 16, Pongrac 11, Trobiš 8, Kuljad 4, po 2 kosa pa sta dosegla še Suhotič in Stefanec. S tem porazom so Celjani zdrsnili na sredino lestvice, kjer imajo 14 točk kot 4. in 5. Oriolik in Maribor, vendar s precej negativno razliko v koših. Po Novem letu čaka Celjane težko gostovanje v Dubrovniku proti Jugu, perspektivni ekipi mladih in visokih igralcev, ki so jo Celjani na domačin tleh premagali z največjo težavo. Zato si tudi od tega gostovanja ne moremo obetati kaj priida. Kljub temu pa ne velja panike vreči v koruzo že kar vnaprej. Nekoliko več bo treba tudi v prihodnje polagati na glavno orodje celjskih igralcev — mladost, borbenost in agresivnost. To so odlike, na katerih je trener Zmago Sagadin ob nizki rasti celjskih igralcev, gradil taktiko in sistem košarkarske igre. Vsako prežodaje mladostje je zato v prvenstvenih tekmah povsem odveč.

K. JUG

NOVI tednik

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE GRADIS CELJE

SOLIDNOST — ZAGOTOVILO USPEHA

Gradbeno industrijsko podjetje Gradis so ustanovili jeseni leta 1945. Prva naloga podjetja je bila obnova porušene domovine in izgradnja temeljnih objektov težke industrije v Sloveniji in drugih republikah. Tedaj je Gradis med svoje uspehe zapisal Litostroj, Tovarno glinice in aluminija v Kidričevem, TAM, Železarni na Ravnah in Jesenicah, koksarne v Zenici in več hidroelektrarn.

V drugem obdobju svojega razvoja je Gradis postavljala predvsem objekte srednje in lahke industrije, kmetijske objekte, velik razmah pa je doživela stanovanjska gradnja ter gradnja objektov družbenega standarda. V ta čas sodi tudi izpopolnjevanje notranje organizacije Gradisa in nastanek enot v večjih republiških centrih. Mednje sodi tudi enota Gradisa Celje, ki ima tu sedež že od leta 1955. V tej reportaži bomo spregovorili o njihovih uspehih.

Gradbeno industrijsko podjetje Gradis Celje je v dobrih dvajsetih letih svojega delovanja v Celju zabeležilo vrsto izjemnih uspehov. S svojimi gradnjami je dalo mestu Celju, pa tudi številnim krajem širšega celjskega območja, svoj pečat. Ustvarilo si je sloves izredno solidnega, zanesljivega in točnega gradbenega podjetja na vseh področjih nizkih in visokih gradenj. Žal prostor ne dopušča, da bi opisali vse gradbene podvige, treba pa je povedati več predvsem o industrijskih in stanovanjskih objektih.

Gradis se je specializiral predvsem za gradnjo z zahtevnimi betonskimi elementi različnih dimenzij in oblik ter različnih zahtevanih kakovosti. Tu nedvomno še dolgo ne bo imel prave konkurence. Med največjimi podvigmi Gradisa na širšem celjskem območju je treba omeniti na prvem mestu vse štiri faze izgradnje termoelektrarne v Šoštanju. Za temi deli pa ne zaostajajo niti objekti kot so: silosi Veležitarja v Celju, skladišče hmelja v Žalcu, Zlatarne v Celju, skladišča v Čretnu, dimnik v trboveljski Cementarni

in mnogi drugi. Gradisu pa bi delali krivico, če ne bi vsaj nekaj besed namenili tudi izrednim uspehom, ki jih je dosegel pri družbeni gradnji stanovanj in objektov družbenega standarda. Med največje podvige na našem področju sodijo stolpnice v Celju, predvsem na dveh lokacijah: iz gradnje proizvodno poslovnih stavb Zlatarn, ki je veljala pet milijonov dinarjev in z dograjevanjem soseske Hudinja, kjer nastajajo trije stanovanjski objekti in poslovno nakupovalni center.

O teh Gradisovih podvigih Celjani še ne vemo dovolj. Zato ne bo napak, da jih predstavimo.

Gradnja proizvodno poslovne stavbe Zlatarn se je pričela sredi minulega leta. Ob pričetku gradnje, ki je obvezovala Gradis, da mora projekt zaključiti do letošnjega dneva republike, je bil marsikdo v dvomih, da mu bo tudi uspelo. Gradnja deset etažnega objekta z zahtevno notranjo razporeditvijo prostorov, v kateri je pet etaž namenjenih proizvodnji, pet pa upravnim službam, je bila namreč vse prej kot preprosta. Gradis pa je vnovič dokazal, da

je podpisana pogodba zanj prvi in osnovni zakon. Iz dneva v dan više je rasla armiranobetonska konstrukcija, tudi z deli pri obešanju fasade ni bilo zamud. Tako so bili poleg delavcev Zlatarn ob dnevu republike gotovo najbolj zadovoljni in ponosni delavci Gradisa, ki so gradnjo zaključili v roku, solidno kot to znajo le oni in povsem v okviru dogovorjenih cen. Kajti v predračunu predvidene cene izgradnje objekta niso prekoračili niti za dinar. Seveda pa, kot pri vsaki gradnji, tudi pri tej ni šlo tako preprosto, kot bi po končnem uspehu marsikdo sodil. Največ težav je bilo zaradi sprememb in dopolnitev projekta med gradnjo samo. Druga velika težava pa je bil resnično kratek in zahteven rok izgradnje. Kot poseben uspeh pri tej gradnji omenjajo Gradisovi delavci svoja betonska dela. Uporabili so zelo različne in zanimive znamke betonov, ki so vsi plod lastnih prizadevanj in lastnega dela. Vsakdo pa se brž lahko prepriča o zahtevnosti teh del, če ve, da so s posebnimi betoni zgradili velike in varne trezorje, s katerimi

so v Zlatarnah povsem zadovoljni.

Objekt, kakršnega običajemo danes, ima v desetih etažah kar 6000 kvadratnih metrov uporabnih površin. In čeprav na zunaj razen lepote in precizne izdelave ne kaže kakšne posebne zahtevnosti, kaže notranjost vse bogastvo umetnosti Gradisovih gradbenikov.

V soseski Hudinja, ki je trenutno največje Gradisovo gradbišče v Celju, bodo postavili tri velike stanovanjske objekte in poslovno nakupovalni center. S tem bo ta soseska, ki se izredno hitro razvija, končno dobila vrsto spremljajočih objektov, ki so jih stanovalci tako dolgo pogrešali. Najbolj živahno je trenutno gradbišče, kjer nastaja 98-stanovanjski blok. Tega so pričeli graditi v mesecu marcu, končan pa bo že aprila prihodnjega leta. To, kar ta objekt v celotnem sistemu Gradisovih gradbenih del postavlja na posebno mesto, so nedvomno težave s terenom, na katerem raste in ki so jih Gradisovi delavci nadvse uspešno premagali. Teren, kjer blok raste, je namreč precej močvirant, pri gradnji pa

so naleteli tudi na izredno visoko talno vodo. Celoten blok stoji zato na betonskih pilotih, ki so naravnost ogromni, saj so jih postavili skoraj deset metrov v zemljo. Ta podvig štejejo Gradisovi betonerji med največje dosežke pri stanovanjski gradnji. Tudi sicer težav ni manjkalo. Roki priganjajo, zato je treba v polni meri izkoristiti sleherni dan. Pri tem pa so pogosto povsem odvisni od vremena. Kljub temu celih štirideset deževnih dni, kolikor so jih našli do konca meseca oktobra, gradnje ni zavrlo. Pri izgradnji tega stanovanjskega bloka so prvič uporabili nov sistem opaženja NOE, ki se je izredno dobro obnesel, saj se odlično prilagaja vsakemu objektu, ki ga gradijo.

Stanovanja v tem bloku bodo nekaj posebnega. Gradisovi projektanti so namreč v polni meri upoštevali potrebe Celja, ki so specifične. Tako nastajajo v glavnem eno in pol sobna, dvosobna in dve in pol sobna stanovanja po projekti, ki resnično v največji možni meri upoštevajo tako zahteve investitorja, kot tudi želje in potrebe bodočih stanovalcev. Blok gradijo po sistemu litobetonke gradnje. Iz litega betona so vse zunanje stene in stropne plošče, stanovalci pa bodo še posebej veselili kakovostne izolacije predelnih sten, ki bo zagotovila zasebnost in dobro toploto. Notranja razporeditev v stanovanjih samih pa je povsem prilagojena stanovalcem, saj je nastala na osnovi dol-

goletnih dobrih izkušenj Gradisovih projektantov.

Kmalu se bo pričela tudi gradnja drugega stanovanjskega bloka, ki bo manjši, saj bo imel le štirideset stanovanj, kot zadnji objekt na tem gradbišču pa bo zrasel blok malih stanovanj, v katerem bodo predvsem samostojna stanovanja.

Več je nedvomno treba povedati o poslovnem nakupovalnem centru Hudinja, ki ga bodo gradili vzporedno z drugim blokom. Gre za poslovno-trgovsko središče, v katerem bodo odprli vrsto uslužnostnih dejavnosti, ki so v novi soseski, kot je Hudinja, še kako potrebne. Med drugim bo v tem središču razširjena sedanja samopostrežna trgovina, restavracija, banka, pošta, lekarna, cvetličarna, pa tudi sedež krajevnih skupnosti.

Gradisovi delavci tudi tokrat zagotavljajo, da bodo vsa dela opravljena v roku in po željah bodočih uporabnikov. Stanovalci sami pa že težko čakajo na nove objekte, ki bodo s svojo arhitektonsko izvedbo in notranjo funkcionalnostjo dali njihovi soseski pečat ene najlepše urejenih in najmodernejših sosesk v Celju.

Ob novem letu želi Gradis vsem svojim poslovnim sodelavcem in vsem uporabnikom njihovih zgradb veliko uspehov in zadovoljstva, kolektiv pa tudi v bodoče obljublja vse tisto, kar mu je ustvarilo sloves dobrega in solidnega gradbenega podjetja. —ep

TRETJA PREDSTAVA SLG CELJE

UČNA URA

ZGODBA O TOVARIŠU TITU

Za mlade gledalce je celjsko gledališče pripravilo uprizoritev pričevanj o življenju našega predsednika, kakor sta jih zbrala v knjigi Zvonko Staubinger in Milojko Popović ter adaptiral Svetozar Rapajić. Kronološko razporejen niz anekdot o Titu kot zgodovinski osebnosti prerašča v dokumentarno pričevanje o boju naših ljudi za socialno in nacionalno osvoboditev. Splošno znana zgodovinska dimenzija besedila pa sproža tudi temeljni problem: ali lahko besedilo, ki govori o tako znani osebnosti in dogodkih iz njenega življenjepisa, preseže dokumentarno vrednost v smeri celovite umetniške izpovedi?

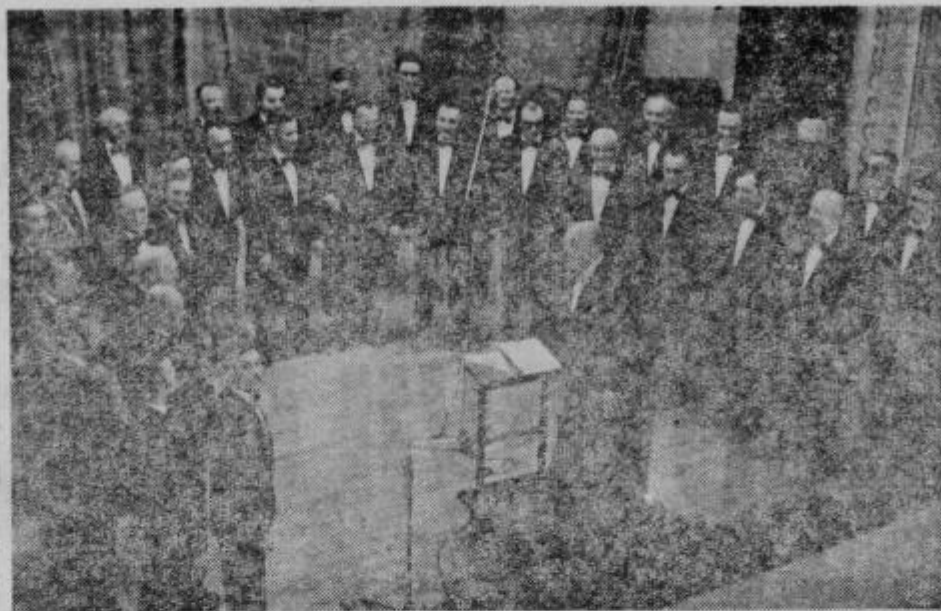
Upodabljanje splošno znanih zgodovinskih dogodkov in osebnosti je iz logične težnje po zgodovinski verodostojnosti »posnetka« praviloma neestetsko, neumetniško. Avtorji takih del so preveč vezani na posnemanje splošno znanega, zunanega, zato do zgodovinske stvarnosti ne zavzemajo izrazito osebnega, umetniško svobodnega odnosa. Edinole svobodni umetniški odnos do snovi pa omogoča odkrivanje še neznanega, bistvenega v splošno znanih predmetih in pojavih, kar je edini smisel umetnosti. K dokumentarni verodostojnosti pa sili ustvarjalec še posebej občinstvo, ki se vede do del z zgodovinske snovi izrazito neestetsko, saj je pozorno skoraj izključno na skladnost med označevalcem in označenim. Tudi morebitna večplastnost sporočila ostaja ob taki usmeritvi gledalca brez vrednosti. Vse to nam v praksi lepo potrjujejo naši filmi s tematiko NOB, ki prav zaradi zvestobe objektivno preverljivi zgodovinski dosega umetniške popolnosti. Tudi gledališka upodobitev biografije našega predsednika je tako že po svojem temelju lahko le didaktične narave.

Poleg težnje po zvestobi zgodovini omejuje kreativnost ustvarjalcev tudi izrazito nedramatično besedilo, ki je brez notranje dinamike. Rešitev sta režiser Božo Sprajc in dramaturg Janez Zmavc iskala v osnovah Brechtovega pripovednega gledališča in zdi se, da je ob vsem po-

vedanem ta pristop najboljši. Predstava vznikla iz avtentične fotografije našega predsednika kot niz anekdotičnih asociacij, ki se sprožajo ob njej, in se z isto projekcijo tudi sklene. Vmes teče dinamično zaporedje anekdot in pesmi (glasba: Urban Koder), projekcij in svetlobnih efektov (lučna oprema: Chris Johnson). Režiser si z vsemi razpoložljivimi sredstvi prizadeva vdihniti predstavi učinkovitost, da bi prekril nedramatičnost predloge. Scenarist Mete Hočevarjeve — velik bel zaslon, ki je hkrati projekcijsko platno in večnamenski rekvizit, ter sklopljiv sistem manjših zaslonov, prav tako večnamenskih — omogoča hitro spreminjanje okolja in učinkovite likovno-scenske rešitve. Kostumi Milene Kumarjeve ustrezno karakterizirajo okolje in čas posameznih prizorov, čeprav zaradi stiliziranosti ne delujejo avtentično. Večji del likovne opreme predstavljajo otroške risbe, ki kljub svoji prisrčnosti v tej predstavi ne morejo primerno zaživeti. Za prepričljivost predstave bi bilo bolje, če bi namesto teh risb projicirali samo avtentične fotografije in filme. Igralci — Ljerkla Belakova, Milada Kaležičeva, Matjaž Arsenjak, Bruno Baranovič, Kristijan Muck in Janez Stariša — imajo približno enako omejene možnosti, zato govorimo lahko le o izenačenem igranju, petju in plesu. Stalno spreminjanje prizorišč in »papirnate« besedilo jih pogosto zapeljeta v komaj prikrito deklamatoričnost in hrupno patetiko. Tudi njihovo premikanje po odru je pogosto le samo sebi namen, zgolj zato, da ne bi pristali na ravni deklamacije.

Predstava kljub veliki snovni osnovi in razmeroma spretni uporabi gledaliških izpovednih sredstev ne učinkuje niti približno tako učinkovito, kot lahko učinkuje en sam dokumentarni film o Titu, en sam njegov govor. Na ravni dokumentarnosti imajo izrazito prednost pred gledališčem sodobnejši mediji (film, televizija), subjektivno interpretacije pa to besedilo načeloma ne dopušča, torej tudi ne gledališke predstave v estetskem smislu.

SLAVKO PEZDIR

KOMORNI MOŠKI ZBOR

POSLEDNJI KONCERT?

JE ZGORNJI POSNETEK ZBORA RES ZADNJI?

Prejšnji teden, točneje v sredo 22. decembra so se v dvorani Narodnega doma zbrali številni ljubitelji dobrega petja, torej ljubitelji Komornega moškega zbora in do zadnjega kotička napolnili prostor. Do zadnje minute poslušali pesmi Jakoba Gallusa, Stevana Mokranjca, Marika Tajčevića, Antona Foersterja, Karola Pahorja, Josipa Pavliča, Matija Tomca, Blaža Arniča, pa priredbe Oskarja Deva, Franceta Marolta, Danila Švare, Borivoja Simića, Rada Simonitija in Marijana Rijavca. Nastopili so solisti Ivan Grobler, Franci Satler, Leopold

Perc, Stane Bizjak in Milan Lorenčak. Zboru je dirigiral profesor Egon Kunej.

Petindvajseto leto je že minilo, odkar »Kunejevci« prepevajo doma in izven naših meja domačo pesem — če začnemo z Gallusom in končamo z Ježem. Petindvajset let kakovostne rasti amaterskega pevskega zbora, ki nas je uveljavil v svetu. Zbor, katerega pevci nosijo na prsih pripete Gallusove značke, zbor pa Gallusovo plaketo, ki jo je dobil za svojo dvajsetletnico. In ko sem zadnjič odhajal s koncerta, mi je znanec dejal: »Menda ne bodo nikoli več peli skupaj...«

Najbrž ta dvom ni bil izra-

žen povsem neosnovano, zgolj senzacionalistično. Javnost je že bila seznanjena, da ima zbor težave ker nima dirigenta, saj je profesor Kunej zdaj že drugič, po odhodu profesorja Cirila Vertačnika v Velenje, poprijel za vajeti. Spet stojimo pred problemom: kaj storiti, da bi ohranili težko pridobljeno in ali smo že včeraj storili dovolj, da bi jutri lahko mislili na napredek, ne pa na obstoj? Celju vsekakor ne more in ne sme biti vseeno, kaj bo z zborom, kakršnega še nismo imeli. Ne zaradi blišča odličij in priznanj, ki jih je bil deležen na domačih in tujih koncertih. Zaradi dragocenosti

sporočila, ki ga trud številnih prizadevnih amaterskih pevcev nosi v srcih in ga razdaja med nas nesebično, ne da bi se kdo kaj vprašal, koliko je vredno delo. Ze zaradi tega ne bi smeli biti do zbora mlačni. Naj aplavz preide zidove Narodnega doma in naj se preseli v prostore, kjer odločamo in delimo usodo (beri denar za strokovno delo v amaterizmu), nadaljujmo navdušenje nad zborom. Naj se ne neha z njegovim odhodom z odra v garderobo.

Toda to naj ne bo patetično tarnanje. Naj bo tudi opozorilo, da ohranimo ljudi, ki s stokovnostjo lahko mnogo pomenijo v delu na kulturnem področju. Še več — na umetniškem. Kajti tu je suša največja. In zaradi varčevanja s kapljicami, nam bodo počasi usahnili tudi izviri. Če seveda ne bomo pravočasno (a se bojim, da že zamujamo) spoznali, da je delo vredno več, kot povedo številke.

DRAGO MEDVED

KLUB V LETU 1977

V letošnjem letu so celjski kulturni delavci sklenili oživetje delo v prostorih kluba. Ker ustreznih prostorov ni bilo, urejajo prostore na Tomšičevem trgu, kjer bosta našli streho tudi Turistično društvo in DIT. Dela niso zastala, so pa zahtevna po tehnični plati in dalj trajajo, kot je bilo prvotno načrtovano. Zato lahko pričakujemo zaključek adaptacije v sredini prihodnjega leta.

NOVA KNJIGA

OBRAZI ŽIVLJENJA

TRETJA KNJIGA PISATELJICE PAVLE ROVANOVE

Ni naključje, da tretja knjiga pisateljice Pavle Rovane govori o nekakšnem nadaljevanju proznega opusa njene druge, pred dvema letoma izdane knjige Sonce in Sence. Obrazi življenja tokrat govorijo o ljudeh in dohodkih med Savo in Savinjo kor; to v predgovoru knjige ugotavlja Božidar Borko.

Ni tudi naključje, da nam tretja knjiga (ob številnih drugih črticah, objavljenih v revijah in časopisih in v radiu) govori o stiskah in veličini življenja ljudi, ki so svojo dobo izpolnjevali s trdnim delom, z žuljavo dlanjo in bojem neizprosne duha za obstanek. Da je Pavla Rovana zastavila svoje pero v prid in spomin večnim pomnikom kmeta, proletarca in partizana je bilo odločeno že v mladosti, saj je njeno življenje že desetletja teklo po številnih tirih fizičnega in umskega dela. S tem delom je rasla, s prepričanjem v socializem, s spirojenim intelektualom, ki je značilen za delavski rod njene generacije, vse to ji je pomagalo dvigovati se po strmih stopnicah življenja.

Kaj pravi sama o svojem delu: »Pišem zato, da bi preprosto človek našel tudi sebe in svoje okolje v ten knjigah in vzpodbudno je, da mi je nekdo na neki šoli deček tiho rekel: Tisti dečki iz povesti Grenak sadež bi rad poklonil deset pomaranč. Toplo mi je bilo pri srcu. Tu di iz NOB pišem le resnične dogodke in hranim številne zahvale od preprostih ljudi,

Pavla Rovana

ki so tolikokrat pozabljeni in vidijo v vsebini mojih del sebe. V literaturi NOB je treba strogo ločiti dokumentarno gradivo, ki ga široko obvlada Inštitut za zgodovino NOB in literarno prozo NOB, ob kateri naj bi se utrjevale spoznanje, smisel in pomen in veličina tistega časa...« Tako pisateljica.

Nedvomno je njeno literarno delo dragoceno, ne samo za tisto okolje, ki ga v svojih knjigah opisuje, ampak je dragoceno zaradi svojega avtentičnega sporočila vsakemu bralec, saj misel in ustvarjalno dejstvo ne moremo omejevati na določen prostor, ampak je ta izmerjen v človeku samem.

Knjigo, ki jo je izdala Založba Obzorja v Mariboru, je domiselno in zelo estetsko

opremila znana slikarka Darinka Pavlič-Lorenčakova, ki je z likovno rešitvijo ovitka in notranjih ilustracij samo potrdila širino svojega čustvenega pristopa do likovnega izražanja »socialnega sveta«.

Tako smo v slovenski literarni berbi ubrali nov sadež. Preproste besede, a dragocene misli o njegova vsebina. Za obuditev spomina istim, ki so opisano samo doživljali in opomin nam, ki nam je dano živeti v času, da lahko krivice in stiske nas samih in sočloveka tudi popravljamo. V prihodnji številki Novega tednika objavili črtico iz knjige Obrazi življenja in sicer črtico z naslovom Kje so tiste svezice, da se ponovno vrnemo na Koroško onkraj Drave. Tudi zdaj, ko je preštevane mimo.

DRAGO MEDVED

»JUNIJE« V MUZEJU REVOLUCIJE

MEDNARODNI OKVIR

RAZVOJ SKUPINE, KI JE ZAČELA POT V CELJU

Mednarodna skupina likovnikov Junij, ki jo je pred petimi leti ustanovil akademski slikar Stane Jagodič se nam je po prej omenjenem časovnem razdobju spet predstavila v celjskem Muzeju revolucije, kjer je svojo pot tudi začela. Takratnim trem slikarjem Jagodiču, Kaljancu in Draušbahrju in kiparju Gobjkoviču, so se v poznejših letih še priključili slikarji Peter Vernik, Jure Cihlar, Božidar Grabnar, Vlasta Zbransky, Alan Sundberg in kiparji Milomir Jetič, Boštjan Putrih in Kazuo Kitajima. Nekatera imena danes v skupini ne najdemo več: to so Jetič, Cihlar in Grabnar. Ostali nadaljujejo delo v tej izrazito avantgardni in angažirani likovni skupini.

Njeni likovniki so pravzaprav konglomerat različnih pristopov, a več ali manj enakih misli. Asketsko prečiščeni in elegantni v kamnu prevladujoči Japonci Kazuo Kitajima se razlikuje od Boštjana Putriha in njegovih plastik statike in poetičnega konstruktivizma. Toda oba opozarjata na prostor, kakršnega človek doživlja v stoletju ko tehnika nevarno nihja med pogubo in preporodom. O angažirani Jagodičevi fotografiji, o fotodokumentu, kolajzu je bilo že mnogo napisanega. Ugotovimo lahko le to, da v svojem delu zbuja srž izpovedi v najnujnejše elemente, v pogoj eksistence. Nedvomno je likovnemu svetu vrnil in obudil izrazno moč

fotografske doktrine. Tako vsak po svoje prispeva k značilnemu skupnemu imenvalcu skupine — to je k vzdušju raziskovalne nemirnosti, ki nas navdaja z upanjem in pričakovanjem. Čeprav je prenekateri nosilec vsebinske težnje nakazati v subtilnem pristopu likovne obdelave, ne najdemo med njihovimi deli zasanjanih in mirujočih pejsažev naše noranje zadovoljnosti. Prej se srečamo s provokacijo, z dramlom, ki nas vodi v razmišljanje. V tem je tudi vrednost mednarodne likovne skupine Junij, da skozi angažirano vsebino tudi v likovnem svetu gradi svoje področje.

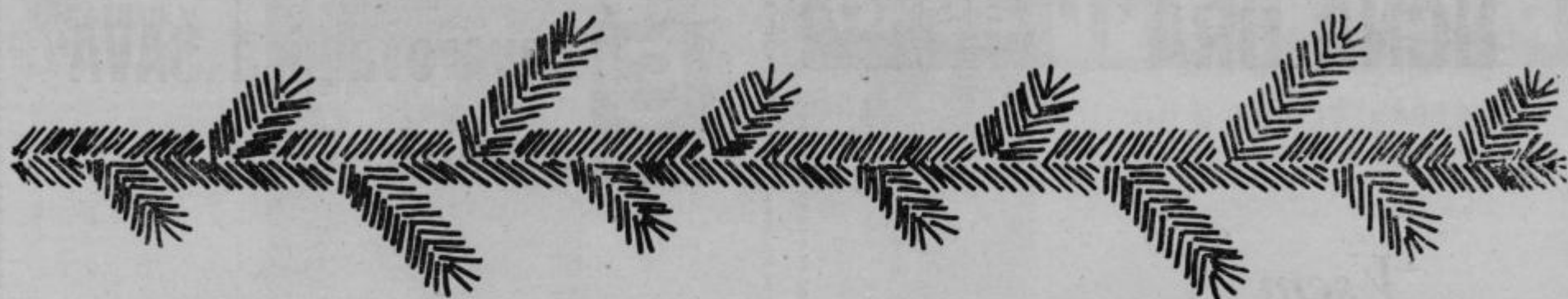
DRAGO MEDVED

DELAVSKA UNIVERZA ŽALEC Cankarjeva 1 a

vpišuje v

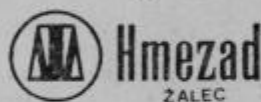
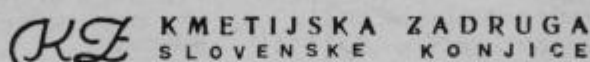
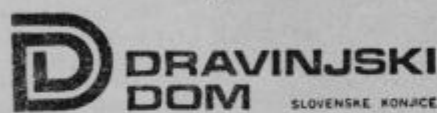
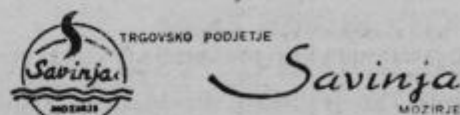
1. tečaj šivanja in krojenja
2. tečaj nemškega jezika I. in II. stopnje

Prijave za tečaje zbiramo do 10. 1. 1977.

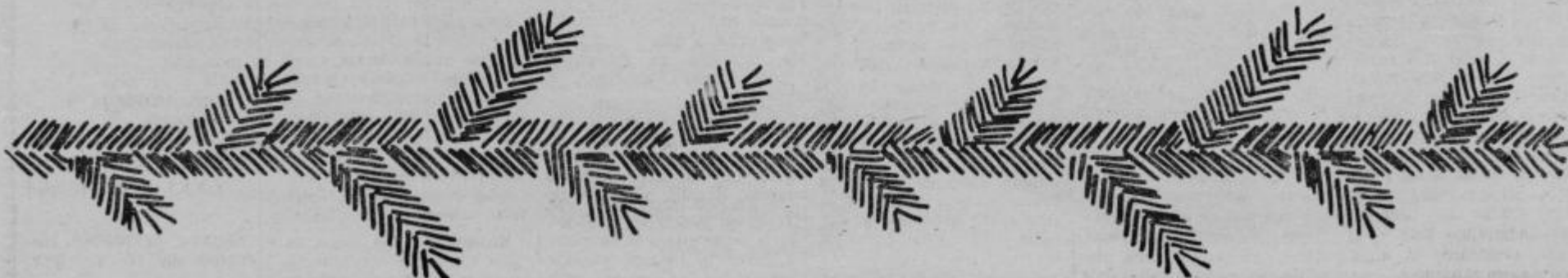
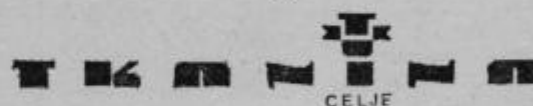
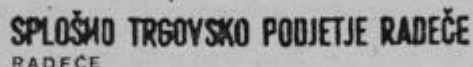
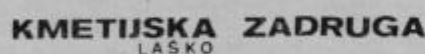
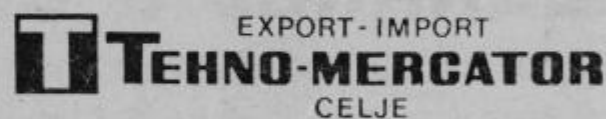

srečno '77

*mного sreče in poslovnih uspehov
v letu 1977 želi vsem kupcem in
poslovnim prijateljem*

TRGOVSKO PODJETJE SEVNICA

pivovarna laško

*Vsem
delovnim ljudem
želimo
srečno 1977.*

**PIVOVARNA
LAŠKO**

Zavarovalnica 'SAVA'
podružnica CELJE

**Vsem občanom,
poslovnim prijateljem
in svojim
zavarovancem
želim o
srečno in uspešno
novo leto 1977**

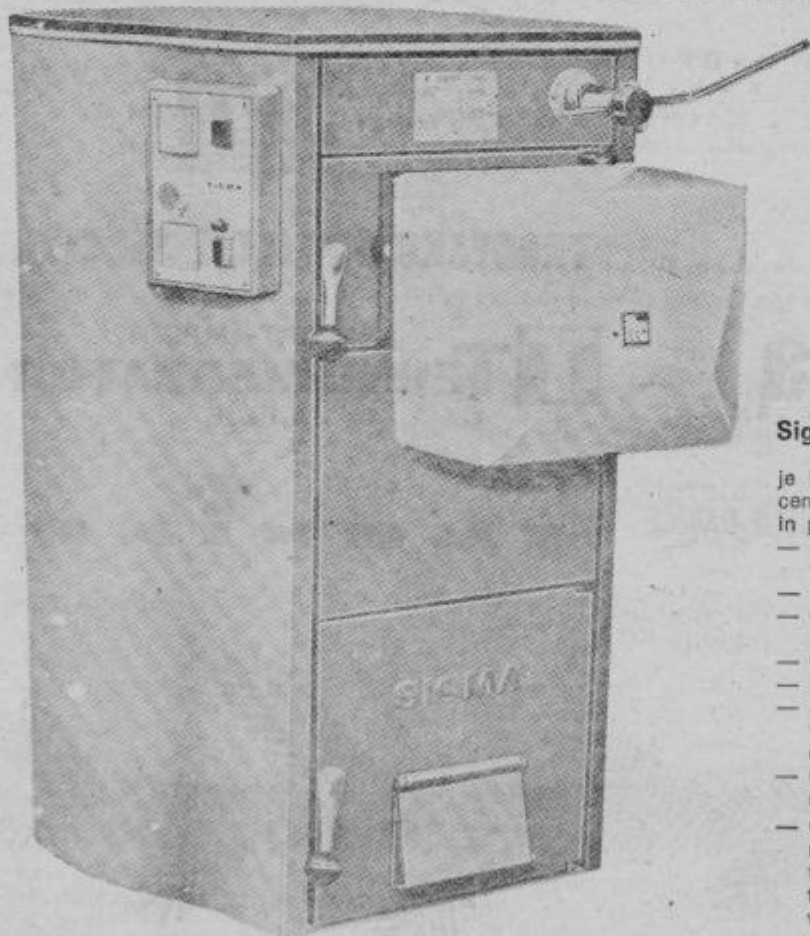
SIGMA ŽALEC

SAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME IN GRADBENA MONTAŽA

KOLEKTIV SIGME Žalec

ŽELI SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1977

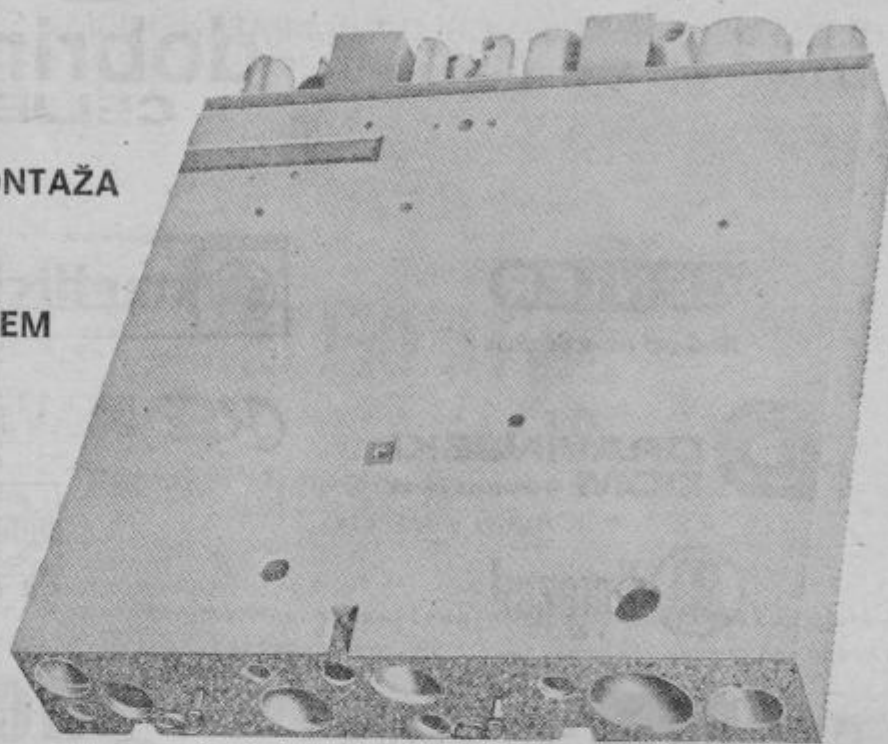
VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM IN DELOVNIM LJUDEM

Sigma TG special

je kombinirani trajno goreči kotel za centralno ogrevanje na trdo, tekoče in plinasto gorivo.

- Kotel Sigma TG special je toplovodni kotel
- Kotel je atestiran po DIN 4702
- Obratovalna temperatura vode do 110 stopinj C
- Obratovalni tlak vode do 30 m VS
- Preizkusni tlak 5 atm
- Kurišče prirejeno za zgorevanje vseh vrst domačih premogov in odpadkov
- Čas zgorevanja z enkratnim polnjenjem od 5 do 20 ur
- Ognjeodporni turbulatorji v dimnih ceveh in minimalna izstopna temperatura dimnih plinov zagotavlja optimalni izkoristek zgorevanja
- Avtomatsko delovanje

Sanitarna stena SIGMA blok

je industrijsko izdelan gradbeni element, v katerem so vgrajene vse potrebne instalacije za kopalnico, kuhinjo in stranišče. Hkrati je stena tudi predelni zid med kopalnico in kuhinjo. Stena je izdelana iz lahkega betona primerne trdnosti, vendar ne more služiti kot nosilni element. Površina stene je obdelana tako, da je primerna za lepljenje keramičnih ploščic, tapet ali za pleskanje. Montaža sten se opravlja s pomočjo žerjava, tako da se stene spuščajo skozi odprtine v betonski plošči. Na sanitarni steni so priključki za vse elemente v kopalnici, kuhinji in stranišču.

ljubljanska banka

ne samo v prvih januarskih dneh,

kadarkoli lahko pripišete obresti za minulo leto

Vsakdo, ki varčuje, gotovo precej dobro pozna vse načine obračunavanja obresti, pozna višino obrestnih mer za različne oblike varčevanja in gotovo pozna ugodnosti, ki jih prinaša varčevanje pri Ljubljanski banki. Kljub temu pa smo se odločili, da vas čisto na kratko seznanimo z obrestnimi merami, po katerih banka varčevalcem obračunava obresti od vloženih sredstev.

Dinarska in devizna sredstva občanov obrestuje Ljubljanska banka po obrestni meri:

- 7,5% letno za vloge na vpogled,
- 9% letno za vloge, vezane na 13 mesecev,
- 10% letno za vloge, vezane na 24 mesecev.

V primeru, da se odločite za vezavo sredstev, vam

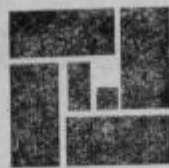
le-ta prinašajo večje obresti, kar vam daje več možnosti, da zadovoljite svoje potrebe in uresničite svoje želje. Pri sredstvih na deviznih hranilnih računih se vse obresti obračunavajo v tuji valuti.

V Ljubljanski banki dinarske in devizne hranilne vloge občanov vodimo v elektronskem računskem centru, zato lahko zelo hitro in natančno izračunamo vse obresti od vloženih sredstev naših varčevalcev. Vsi podatki o obračunanih obrestih za minulo leto so shranjeni v elektronskem spominu in vam jih bo banka lahko avtomatično pripisala katerikoli dan v letu z enako natančnostjo in zanesljivostjo kot v prvih dneh po novem letu.

Vsako leto zasledimo primere, ko se že v prvih januarskih dneh zgodi pri bančnem okencu znatno več občanov kot običajno, ker želijo, da bi jim banka na hranilne knjižice pripisala letne obresti.

Dolge vrste čakajočih so za banko in za občane neprijetne, zato vam svetujemo, da s pripisom obresti počakate nekaj dni, saj vam bo banka natančno in zanesljivo vpisala obresti ob prvem vašem obisku.

Mimogrede pa še tale dobra novica, ki je mogoče še ne veste. Tudi sredstva na vašem tekočem računu obrestuje banka po enaki obrestni meri kot hranilne vloge na vpogled, to je po 7,5 % letno.

OPEKARNE LJUBEČNA

LJUBEČNA PRI CELJU

VSEM POSLOVNIM PARTNERJEM IN DELOVNIM LJUDEM ŽELIMO SREČNO 1977.

Potencialnim graditeljem priporočamo, da si v zimskem času nabavijo gradbeni material, ki ga lahko dobijo na potrošniški kredit.

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM
ŽELIMO SREČNO NOVO LETO.

AVTO CELJE

CELJE

Trgovsko podjetje na veliko
in malo s servisi

Srečno novo leto 1977 želimo
vsem delovnim ljudem in
poslovnim sodelavcem

IVAN KUMPERGER

KLJUČAVNIČARSTVO
ŠENTJUR PRI CELJU 170

ŽELI VSEM SREČNO IN ZADOVOLJNO NOVO
LETO

ter priporoča vse vrste profilnih
valjev za hladno valjanje
pločevine.

MONTANA

rudarsko in industrijsko podjetje
Žalec

želi vsem poslovnim prijateljem in delovnim ljudem srečno in
uspešno NOVO LETO.

Proizvajamo:

- apnenčeve agregate
- tufe
- kremenčeve peske
- bentonit
- cestne varnostne ograje
- ter vršimo geološke raziskave

M

OGLASI

PRODAM

VEČJI del hiše, nove, takoj vseljive, štiri sobe, kopalnica, kurilnica, lastni vhod, stopnišče, velika terasa, podstrešje in vrt, prodam. Pismene ponudbe pod oznako »Gotovina — takoj«.

AVTO fiat 750, letnik december 1971, prodam po ugodni ceni. Informacije vsak dan od 15.—17. ure po telefonu 26-079.

HISO, novejšo, visokopritlačno, z garažo in vrtom prodam. Ponudbe pod oznako »Gotovina — Celje«.

BARAKO za gradbeni material ugodno prodam. Ponudbe pod oznako »Vojnik«.

PARCELO za gradnjo enostanovanjske hiše na Mariborski cesti v Celju prodam. Pismene ponudbe na naslov: dr. Danijela Dubravec, Delgalova 25, 41040 Zagreb.

ZASTAVO 750, karambolirano spredaj, prodam za 300.000 starih din. Franc Bobnar, Pletovarje n.h., Dramlje.

TAKOJ vseljivo enodružinsko hišo v zelenem okolju, z lepim vrtom prodam. Resni kupci naj vprašajo: Godec, tel. (063) 233-50, Celje, Cesta v Laško 25 a.

TRAKTOR »fenda«, 18 KM, primeren za hribovite predele in kosilnico ACME, primerno za hribovite predele ter prikolico, 2 t, prodam po ugodni ceni. Franc Stante, Podlog 22, Šempeter v Sav. dolini. Ogled od 15. ure dalje.

PARCELE, 2200 kv.m., prodam. Blizina mesta, sončna lega, dovoz, elektrika, primerno za vikend. Ponudbe pod »Oddih«.

GUME, 155-13, rabljene samo od trgovine do doma, prodam. Gregorčič, Zagrad 101.

ZAICE, lepe za rejo ali zakol, prodam. Brečko, Tremerje, Celje.

TRAKTOR IMT — 555 — carlo pesci EC 6, z razkladalno napravo prodam po ugodni ceni. Marica Zajc, Prešernova 9a, Velenje.

OPEL rekord 1900, 60.000 km, letnik 1973, temno-rdeč, prodam takoj. Ogled: Anton Gražl, Hruševac n.h., Sentjur.

AVTO d'ana eltroen, l. 1969, prodam. Ogled popoldne. Majcen, Celestinova 6, Celje.

DEL enonadstropne hiše, tloris 140 kv.m., v okolici Ce-

lja prodam. Prihišje pripravljeno za delavnico, nadstropje za stanovanje. Ponudbe pod »Zemljišče 10—17 arova«.

NSU pretis 1000 C, letnik 1972, prevoženih 46.000 km, garažiran, prodam ugodno. Informacije po 4. januarju 1977 po tel. 24-118, od 6. do 14. ure.

DVA FOTELJA, kavč in psih ugodno prodam. Večjo železno peč podarim. Sterle, Celje, Na rebru št. 9 (Aljažev hrib).

OPEL rekord, letnik 1966, z dodatno opremo prodam. Tel. 24-135.

MANJSE posestvo v okolici Celja prodam, tudi podarim za dogovorjeno oskrbo do smrti. Cesta do hiše. Jožefa Dolinar, Zavrh 28, Smartno v Rožni dolini.

GRAMOFON, dobro ohranjen, z večjim številom plošč prodam za 700 ND, nov tranzistorski magnetofon za 2200 ND ter traktorski kardanski kompresor za polnjenje zračnic, moč do 5 atmosfer. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Zimšek, Store 180 (Kresniške).

SENO po 2 din prodam. Matelj, Jelen, Gorica.

MESALEC LIV Postojna, 100 l, bencinski, popolnoma nov prodam. Ponudbe pod »Solidna cena«.

ZDOMCI pozor! Vseljivo novejšo hišo — dvostanovanjsko, z vrtom, ob magistralni cesti Šempeter-Sentrupert prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

FIAT de lux 750, letnik 73, prodam. Milan Dobrotinšek, Petrovče — Vrt (za šolo).

TRAKTOR ferguson in plinsko peč super ser prodam. Ivan Culk, Male Braslovče 7, Braslovče.

MLIN »kčičara« za skobljanje s seklarjem s porkopom prodam. Naraks, Tomaž 8, Vojnik.

KMETIJSKI obdelovalni stroj »jupiter«, 6,5 KM, s priključki: kosa, sreza, prikolica, škropilnica (18—36 atm), okopalnik, osipalnik, prodam. Dr. Samo Pečar, Rimske Toplice 8.

GRADBENO parcelo, lahko do 70 arov, na lepi sončni legi prodam. Brunšek, Proseniško 7, 63220 Štore.

NJIVO v izmeri 40 arov ob glavni cesti med Petrovčami in Zalcem, 50 arov travnika v Arji vasi in 90 arov gozda v Libojah (ca. 200 m gozdne mase) prodam. Janko Rebov, Celje, Trubarjeva 7.

ELEKTRICNI štedilnik tip AEG sistem in namizni plinski štedilnik na tri gorilnike sloboda čačak, dobro ohranjeno, prodam po ugodni ceni. Marija Golob, Smrekarjeva 8, Celje.

VEČJO družinsko hišo, stanovanjsko, s 16 ari zemljišča v Šempetru v Savinjski dolini, ob cesti Ljubljana—Celje, primerno tudi za obrt, prodam. Rudi Stokelj, Dobrišča vas 2, Šempeter v Sav. dolini.

PLINSKO peč prodam zaradi selitve. Anica Zidar, Ulica bratov Vošnjakov 22.

SKODO 1000 MB, letnik 66,

prodam ugodno. Tel. 21-400, Aleš Divjak.

RENAULT 4, letnik 67, ugodno prodam za rezervne dele. Informacije pri Alojzu Bornšku, Moše Pijade 24 (stadion Boris Kidrič).

ENOSOBNO vseljivo stanovanje v novem bloku v Celju prodam. Ponudbe pošljite pod oznako »Ugodno«.

PRODAM ali dam pod ugodnimi pogoji v najem upokojencem stanovanje, 30 kv.m, novo, centralna kurjava, Celje — okolica. Ponudbe pošljite pod oznako »Nealkoholika«.

HISO, 100 kv.m koristne površine, novo grajena, centralna kurjava, avtocesta do hiše, lepa okolica, narava, prodam. Ponudbe pod »Celje 7 km«.

TRAKTOR paskvalli, 18 KM, primeren za hribovite predele, pogon na vsa štiri kolesa, novejšega tipa, prodam. Ivan Pušnik, Glinsko 3, Škofja vas (pri Ljubčini).

KOPACA »carlo pesci«, skoraj novega, prodam. Cena 21.000,000 din. Jakob Sajko, Tržišče n.h., Rogaska Slatina.

12 AROV lepo raščene gozda na Polzeli prodam. Okrog 15 mrež listja letno. Vse informacije pri Ivanu Pergerju, Fluksova 4, Maribor.

VEČJO količino sene, traktorsko prikolico in pravkar stisnjeni jabolčnik prodam. Simončič, Gotovlje 125, Zalec.

SENO, 2 din kilogram, prodam. Jože Goršek, Zalag.

POSESTVO s preužitkom, v bližini Celja, srednje veliko, prodam. Ponudbe pod »Preužitek«.

HISO, vseljivo, na lepi sončni legi, 14 arov zemlje, 15 minut od avtobusne postaje in industrijskega kraja, prodam. Gornja vas 35, Prebold.

TRAKTOR »stayer«, 28 KM, generalno popravljen, obvezna registracija za leto 1977, s kosilnico in obračalnikom prodam. Viktor

Urlep, Pakka vas 3, Smartno ob Paki.

UGODNO za zasebnike! Prodajam konzolno trifazno dvigalo, težko 50 kg, nosilnosti 200 kg. Ivan Kranjec, Lupinjak 91, Hum na Sotli.

KUPIM

HISO, novejšo ali novo, lahko tudi nedograjeno, kupim. V poštev pride od Celja do Smarjete ali od Celja do Zorca. Ponudbe pod »Plačam« v gotovini.

BILJARD, rabljen, kupim. Naslov: Darko Rozman, Groharjeva 1, Celje, telefon (063) 213-77.

ZASTAVO 101, karambolirano, kupim. Ponudbe z opisom in ceno na oglasni oddetek pod oznako »101«.

VIKEND v bližini Celja ali Spodnji Savinjski dolini kupim. Gotovina. Ponudbe po telefonu 21-107, Celje, popoldne.

AVTO kadett, novejši, dobro ohranjen, kupim. Plačam z devizami. Ponudbe pod oznako »Devize«.

MANJSE komfortno stanovanje v Celju kupim. Ponudbe pod oznako »Sončna«.

STANOVANJA

STUDENTKA VEKS išče garsonjero ali sobo s poseb-

nim vhomom in kopalnico. Cenjene ponudbe pod oznako »Dobra plačnica«.

POSTEN in soliden dijak išče opremljeno sobo v Celju, Otoku, Lavi (novo naselje) ali Ložnici. Cenjene ponudbe pošljite na naslov: Darko Golob, Ljubljanska c. 97, Celje.

MANJSE stanovanje ali sobo z možnostjo kuhanja išče mlada zakonca brez otrok. Ponudbe pod »Sobica«.

ZAPOSILITEV

ABSOLVENT elektrotehnične srednje šole (šibki tok) išče svojemu profilu ustrezno zaposlitev. Oproščen služenja vojaškega roka. Cenjene ponudbe pošljite na oglasni oddetek pod oznako »šibki tok«.

MLAJŠO pošteno upokojenko za kuhinjo, ki bi kuhala za dve osebi, sprejemem. Vse ostalo po dogovoru. Ponudbe pod oznako »Ugodna prilika«.

TAKOJ ali po dogovoru nudim stalno zaposlitev KV ali PK ključavničarju, večjemu »stavbnega ključavničarstva. Ponudbe pod »Delavena«.

POMOČ v gospodinjstvu nekaj ur dnevno iščem. Središče mesta — blizu bolnice. Ponudbe pod »Zanesljiva«.

RAZNO

INSTRUIRAM angleščino in nemščino. Ponudbe pod »Instrukcije jezikova«.

DEKLE, pridno in pošteno iščem, ki bi imela smisel za urejeno in lepo bodočnost. Naslov dobite v časopisnem kiosku v Vojniku, kjer pustite tudi vašega.

Maja Zupanc, Mariborska cesta 12, se zahvaljuje v imenu vseh telesnih invalidov, predsedniku in tajnici društva telesnih invalidov, za vsa njuno pomoč in razumevanje. Njima kot ostalim članom želi srečno in zadovoljno Novo leto 1977.

ISCEMO solidno žensko za varstvo 9-mesečnega otroka na domu. Stergar, Zalec, Velenjska 9. Informacije od 8. do 14. ure po telefonu 710-339.

ZAHVALA

Prim. dr. Strokolu, srčna zahvala za prvo pomoč najinim sinovoma na kraju prometne nesreče v Malih Braslovčah in prim. dr. Laknerju za pomoč v bolnici Jože in Boža Planinšek, Prihova 48, Nazarje.

SPOMIN

Jutri, 31. 12. 1976 mineva eno leto, kar nas je zapustil naš ljubi mož, oče in dedek

FRANC ŠUMER

Iz Ljubčine 54

Naša bolečina je še vedno ista kot tedaj, ko je prenehalo biti tvoje piemeno srce. Zelo te pogrešamo, praznina je vedno večja, vendar nas tvoj lik in lepi spomini nate še vedno in povsod spremljajo. Prisrčna hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov grob.

Zaljubljeni vsi njegovi.

OBOGATITE PRAZNIKE S SKODELICO

merx kave

Odbor za medsebojna razmerja OZD

»AVTOPREVOZ« Šempeter razglasa
prosta delovna mesta, in sicer:

1. SALDAKONTISTA
za nedoločen čas

2. ADMINISTRATORJA
za nedoločen čas

POGOJI:

pod 1.: srednja šolska izobrazba ekonomske smeri z nekaj leti izkušenj

pod 2.: administrativna šola

Za določen čas takoj sprejememo finančnega knjigovodja, oz. knjigovodja za osebne dohodke. Lahko je tudi upokojenec.

Pismene ponudbe sprejema splošno kadrovska služba OZD »Avtoprevoza« Šempeter v Sav. dolini 8 dni po objavi v časopisu.

KRONIKA

**HALO,
TU
TRC
GOLOVEC**
celje

SILVESTROVANJE — Zdaj smo tik pred zdajci. Tudi zaradi odločitve, kje bomo preživel silvestrsko noč. V dvorani Golovec je še nekaj prostih mest. Po vstopnici pohitite v urad TTG na celjski železniški postaji.

In še nekaj obvestil. Ne imejte skrbi, kam s plašči. Garderoba bo urejena. Tudi taxi služba. Zato morda pustite svoje avtomobile doma, v garaži. Zanimiv in kvaliteten novoletni program se bo pričel ob 20.30 uri, silvestrsko večerjo pa bodo nudili do 23. ure. Seveda pa to ne velja za drugo postrežbo, ki bo ves čas na razpolago. Dvorana v tej noči bo odprta od 20. ure do 5. zjutraj. Vsekakor dovolj za prijetno slovo od starega in za lep sprejem novega leta.

SLG

SLG

Torek, 4. januarja ob 15.30: Stau-bringer-Popović: »Zgodba o tovarišu Titu« — za II. mladinski abonma.

Sreda, 5. januarja ob 18. uri F. X. Kroetz: »Moška zadeva« — za III. mladinski abonma in izven; (Predstava samo za moške); ob 20. uri isto delo, prav tako za III. mladinski abonma in izven (Predstava samo za ženske).

Pokrovitelj predstave »Zgodba o tovarišu Titu« je SOZD Gorenje Velenje.

KINO

UNION: do 1. januarja ameriški barvni film »Niagara«
od 2. do 3. januarja ameriški barvni film »Srečni potepuhi«
od 4. januarja dalje japonski barvni film »Vlak kot naboje«

METROPOL: do 5. januarja ameriški barvni film »Neustrašni Waldo Pepper«

DOM: do 2. januarja ob 16. uri ameriška barvna risanka »Čudežna pajčevina«; 30. decembra ob 18. in 20. uri še ameriški barvni film »Zaklad ob srebrnem jezeru«

od 31. decembra do 2. januarja ameriški barvni film »Bilo je nekoč na divjem zahodu«

od 3. januarja dalje ameriški barvni film »Billy Kid je bil fantič«

DEŽURSTVA

SAMOPOSTREZBE: V petek so vse trgovine odprte samo do 17. ure. 1. in 2. januarja so vse trgovine zaprte, 3. januarja pa bodo dežurale tele samopostrežne trgovine: Merx marketi na Ljubljanski cesti, na Dolgem polju, na Hudinji, na Lipi v Storah in v Vojniku ter trgovine Soča, samopostrežba Gaberje in Centrove poslovilnice Center, Rio, Otok, na Kersnikovi ulici in Solidarnost ter Hmezdova mesnica v Linhartovi ulici; vse te trgovine bodo odprte od 7. do 10. ure. 1. in 2. januarja bo odprt le kiosk pri bolnici, in sicer od 12.30 do 15. ure.

LEKARNE: Do 1. januarja do 7. ure zjutraj je dežurna Nova lekarna na Tomšičevem trgu, od takrat dalje pa lekarna Center, Vodnikova ulica.

DEŽURNI ZDRAVNIK: Dežurstvo v zdravstvenem domu je neprekinjeno; zdravnika najdete v I. nadstropju celjskega Zdravstvenega doma, in sicer bodo med prazniki dežurni: na silvestrsko noč dr. Kovačeva, 1. januarja dr. Pantoš in dr. Kovačeva; 2. januarja dr. Bovha in dr. Pantoš; 3. januarja pa dr. Kovačeva in dr. Pantoš. V II. nadstropju Zdravstvenega doma pa bo vsak dan od 8. do 18. ure dežural tudi zobozdravnik — samo za nujne primere.

POSTA: Celjska pošta bo odprta v petek, 31. decembra, do 17. ure. V prazničnih dneh pa dežurajo pri tele-

fonih, telegrafih, dežurnemu uslužben-cu lahko oddate priporočene in nujne pošiljke, vendar jih do torka ne bodo dostavljali.

PLINARNA in VODOVOD: Na čr-palki v Medlogu (tel. 22-689) je nepre-kinjeno dežurstvo, vendar samo za večje okvare. Tudi služba plinarne v Bukovčaku bo med prazniki dežurala (tel. 23-310) — opozarjajo pa, da seve-da le za nujne primere in da v praz-ničnih dneh ne bodo izdajali oziroma zamenjevali plinskih bomb.

ELEKTRO: Za vse nujne primere (prekinitve, okvare) se lahko obrnete neprekinjeno na dežurno službo Elek-tro Celje — telefon 22-321.

VETERINARSKA SLUŽBA: Dežur-ni veterinar bo nepretrgoma v službi, lahko pa ga pokličete po tel. 23-164, naslov pa je Cesta v Trnovlje 181.

TV SPORED

NEDELJA, 2. 1. 1977

- 8.35 Poročila
- 8.40 Slovenski oktet poje narodne pesmi, barvna oddaja
- 9.10 A. Džikić: Salaš v Mačem ritu, barvna nadaljevanja TV Beograd
- 10.05 Sesalci plevali v pravljicih dečlet, barvni film
- 11.25 Madžarske operete, oddaja TV Novi Sad
- 11.55 Mosaik
- 12.00 Kmetijska oddaja (Sa)
- 13.00 Poročila
- 13.05 Hruške gor, hruške dol, barvna lutkov-na oddaja
- 13.55 Risanika
- 14.05 Novoletni ples, barvna oddaja
- 15.40 Okrogli svet
- 15.55 Pika nogarstva, barvni film
- 17.40 VW tehnik, barvna oddaja
- 18.20 Poročila
- 18.25 W. Holby: Siva obala, barvna nadaljevanja
- 19.15 Risanika
- 19.20 Cik-cak
- 19.55 Propagandna oddaja
- 20.00 Uziška republika, barvna oddaja TV Beograd
- 21.00 V razpoloženju, barvna oddaja TV Zagreb
- 21.30 Zgodba o zlatu, dokumentarna oddaja
- 22.00 Sedem mladih, barvna oddaja TV Beograd
- 22.30 TV dnevnik

PONEDELJEK, 3. 1. 1977

- 8.10 Poročila
- 8.15 TV trim test — ponovitev barvne od-daje
- 9.05 Za dobro jutro: revija mladinskih pev-skih zborov v Zagorju, barvna oddaja
- 9.50 Risanika
- 10.00 M. Achard: Hočete igrati z mano, mla-dinska igra
- 11.20 Okus medu, barvni dokumentarni film
- 11.35 Avanture z Blasusom, barvni film
- 12.55 Poročila (do 13.00)
- 14.00 Mim show Gordane Jovanović, barvna oddaja TV Sarajevo
- 14.30 Narodne pesmi in plesi Črne gore, barv-na oddaja TV Titograd
- 14.50 TV Skopje za Novo leto
- 15.40 Vrtec na obisku: Naše lutke, barvna oddaja
- 15.50 Skrivnosti morskih globin, barvna od-daja
- 16.15 Tega pismo obravnavaj, barvni film
- 17.50 Mosaik
- 17.55 Poročila
- 18.00 Sport v letu 1976
- 19.15 Risanika
- 19.20 Cik-cak
- 19.30 TV dnevnik
- 19.55 Propagandna oddaja
- 20.00 P. Bošić: Barakarji, barvna TV drama
- 21.10 Kulturne diagonale

TOREK, 4. 1. 1977

- 10.00 TV v šoli (Bg)
- 12.00 TV v šoli: Mister M. Rojstni kraj Le-stiščevih, Ali ste vedeli (do 12.40) (Zg)
- 16.05 Smučarski skoki, barvni posnetek iz Innsbrucka
- 17.05 Zverinice in revije, barvna oddaja
- 17.25 Debelinko, serijski film
- 17.55 Obzorik
- 18.10 Glasbena oddaja drugih TV centrov
- 18.40 Mosaik
- 18.45 Po sledih napredka
- 19.15 Risanika
- 19.20 Cik-cak
- 19.30 TV dnevnik
- 19.55 Propagandna oddaja
- 20.00 Diagonale
- 20.30 Barvna propagandna oddaja
- 20.35 H. de Balzac: Blisk in beda kurtizan, barvna nadaljevanja
- 21.25 A. Berg: Wozeck, I. del, barvna oddaja
- 22.35 TV dnevnik
- SREDA, 5. 1. 1977**
- 10.00 TV v šoli (Bg)
- 12.00 TV v šoli: Mister M. Zemlja, Ali ste vedeli (do 12.40) (Zg)
- 14.10 TV v šoli — ponovitev (do 15.00) (Zg)
- 17.10 Otroška oddaja
- 17.25 Italijanski muzeji, barvna dokumentar-na oddaja
- 17.55 Obzorik
- 18.10 Od zore do mraka: Na botem poligonu
- 18.40 Mosaik
- 18.45 Pogovori o glasbi: Splošna vednost o glasbeni umetnosti
- 19.15 Risanika
- 19.20 Cik-cak
- 19.30 TV dnevnik
- 19.55 Propagandna oddaja
- 20.00 Film tedna: Veliki diktator
- 22.05 Propagandna oddaja
- 22.10 Včeraj, danes, jutri: Povratek na rob kraterja
- 22.40 TV dnevnik

ČETREK, 6. 1. 1977

- 10.00 TV v šoli (Bg)
- 12.00 TV v šoli: Mister M. Vrnec, Ali ste vedeli (do 12.40) (Zg)
- 15.10 Smučarski skoki, barvni posnetek iz Bischofshofna
- 17.10 Poljudnomatstveni film
- 18.00 Obzorik
- 18.15 Mosaik
- 18.20 Mla čebelica, barvna oddaja
- 18.35 Jole, Jole, barvna nadaljevanja TV Ti-tograd
- 19.05 Kam in kako na oddih

- 19.15 Risanika
- 19.20 Cik-cak
- 19.30 TV dnevnik
- 19.55 Propagandna oddaja
- 20.00 Zabavna oddaja
- 21.45 Miniature: Mehške maske, barvna od-daja
- 22.00 TV dnevnik

PETEK, 7. 1. 1977

- 10.00 TV v šoli
- 12.00 TV v šoli: Mister M. Do kostnega mo-ga, Jutro čistega telesa (do 12.40) (Zg)
- 17.10 Krščen krušem
- 17.25 Pisani svet
- 17.55 Obzorik
- 18.10 Ansambel Mihe Dovžana, barvna oddaja
- 18.40 Mosaik
- 18.45 Delibabška pustinja, barvna od. iz cikla Narodni parki
- 19.15 Risanika
- 19.20 Cik-cak
- 19.30 TV dnevnik
- 19.55 Tedenski notranjepolitični komentar
- 20.00 Propagandna oddaja
- 20.05 H. Turunen: Vetrnjak, barvna nadalj., 21.00 Propagandna oddaja
- 21.05 Razgledi: Jodi so zdravilo za zdrave, barvna oddaja
- 21.35 Barvna propagandna oddaja
- 21.40 Ulice San Francisc, serijski barv. film
- 22.30 TV dnevnik
- SOBOTA, 8. 1. 1977**
- 8.00 Mla čebelica — ponovitev, barvna odd.
- 8.15 Vrtec na obisku
- 8.30 Jole, Jole, barvna nad. TV Titograd
- 9.00 Zverinice in revije, barvna oddaja
- 9.15 Skrivnosti morskih globin, serijski barv. film
- 10.00 H. Turunen: Vetrnjak, barvna nadalje-vanja
- 10.55 Garmisch: Slatom za moške, barvni pre-nos (EVR)
- prb. 12.00 Po sledih napredka, barv. oddaja
- 15.55 Obzorik
- 16.10 Kosačka Kvarner : Brest v odmoru propagandna oddaja
- 17.40 Mosaik
- 17.45 Charlottina pajčevina, barvni film
- 19.15 Risanika
- 19.20 Cik-cak
- 19.30 TV dnevnik
- 19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar
- 19.55 Propagandna oddaja
- 20.00 Moulin Rouge, barvni celovečerni film
- 22.00 TV dnevnik
- 22.15 625
- 22.55 Kvartet Elvin Jones, drugi del, barvna oddaja

PROMETNE NESREČE

BREZ IZPITA

DRAGAN POPOVIC, 23, iz Zalca, je vozil neregistriran osebni avtomobil iz Zalca proti Zabukovici. Ko je pripe-ljal v Grizah v levi, nepregledni ovine-k in se srečeval z voznikom tovor-njaka ROMANOM VERKOM, 21, iz Ba-bnega brda, je zaviral. Ker pa zavore niso prijele, ga je zaneslo in je z zad-njim levim delom avtomobila trčil v tovornjak, pri čemer je nastalo škode za okoli 10.000 dinarjev. Miličniki so ugotovili, da je vozil Popović brez voz-niškega dovoljenja.

NESRECA V KRIZISCU

Izpod podvoza do križišča pri pošti v Celju je pripeljal voznik osebnega avtomobila ANTON SALMIC, 37, iz Hrastnika in tu zavijal v levo ter s tem izsiljeval prednost vozniku AVGU-STU OSETU, 50, iz Bezovja, ki je vozil skozi križišče naravnost. Prišlo je do trčenja, pri tem pa je Salmičev avtomobil zaneslo še v avto, ki je pripeljal za njim in zavijal v desno na Askerče-vo ulico. Vsi trije avtomobili so poškodovani in je na njih škode za 10.000 dinarjev.

POD AVTOM

SLAVKO BEVC, 24, iz Hrastovca se je zgodaj zjutraj — ob tretji uri — odpravil iz gostilne Goršek v Zavod-nji pri Sošanju. Že v bližnjem ovinku pa ga je zaradi neprimerne hitro-sti začelo zanašati in je zapeljal po bregu 16 metrov navzdol, trčil v dre-vo, se prevračal in obstal na travniku. Med tem je voznik padel pod avtomobil in tako obležal do šestih zjutraj, ko so ga prepeljali v celjsko bolnišnico. Materialne škode je za 20.000 din.

USTRASIL SE JE

ALBIN PLANINSEK, 69, iz Petrové, se je peljal s kolesom na pomožni mo-tor od doma proti Zalcu. V Drešnji va-si je opazil, da kolesar, ki je vozil iz nasprotni smeri, namerava zaviti v le-vo in da se je zato ustavil na sredini cestišča, tega pa se je Planinšek ver-jetno ustrašil. Zato je zapeljal v levo s ceste na travnik in trčil v betonski steber, pri čemer se je poškodoval po glavi.

S PREHITEVANJEM V SMRT

V kraju Brezovica pri Brežicah je voznik osebnega avtomobila Jože Ili-jaš, 25, iz Nove vasi pri Brežicah pre-hiteval BOJANA MALUSA, 23, iz Brežic. Ker je Ilijaš vozil prehitro, ga je zane-slo pred Malusov avtomobil in ga nato vrglo v deset metrov globok potok, voznik Malus pa, ki je zaviral, je trčil v drevo. Pri nesreči se je smrtno poškodoval sopotnik na sprednjem sede-žu v Malusovem avtomobilu, 16-letni VLADIMIR ŽNIDARŠIČ, iz Bizeljske-ga, oba voznika pa imata hude po-

škodbe. Škode na navtomobilih je za 50.000 dinarjev.

RAZBITI VOZILI

V Paki pri Velenju se je voznik pol-tovornjaka CVETKO STEFANIC, 23, iz Maribora, nepravilno vključeval na ce-stišče in pri tem zapri pot vozniku tovornjaka ANTONU KANOVNIKU, 36, iz Srednjega Doliča, ki je pripeljal mi-mo. Vozili sta se oplazili, pri tem pa so se tudi poškodovali televizijski apa-rati, ki jih je vozil Kanovnik, tako da je škode pri tej nesreči za okoli 100 tisoč dinarjev.

TRŽNICA

Zadnje cene s Celjske tržnice so na-slednje: jajca od 2,80 do 3 dinarje, skuta po 28, smetana po 32, srbski sir po 40 dinarjev. Zelenjava: fižol po 35 do 40, krompir po 6 do 7, če-bula po 15, česen po 50, korenje po 10 do 12, zelje po 5 do 6, kisto po 10, prav tako tudi kisla repa, ohrovt pa 10, solata po 16 do 18, motovilec po 40, enako tudi radič, nekaj je že reg-rata po 35 do 40 dinarjev, koleraba po 15, črna redkev po 15 in rdeča pe-sa po 10 do 15 dinarjev. Sadje je ne-koliko manj, pravzaprav imajo samo domača jabolka po 5 do 6 dinarjev in orehe, ki so po 40 do 50, jedra pa po 130 dinarjev. Suhe gobe so izred-no drage — po 400 dinarjev kilogram, dovolj pa je smrek, ki jih prodaja Gozdno gospodarstvo — cene so zelo različne, odvisne od velikosti.

Tržnica: Celjska tržnica bo zaprta samo 1. januarja, sicer pa bodo prišle branjeve prodajati že 2. in tudi 3. januarja.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 17 parov, med njimi: DANIEL HOTKO in MARJANA BOR-LAK, oba iz Celja; SLAVKO JEZOVI-SEK, Celje in HELENA KLANJSEK, Sentjur; IVAN ŽEMVA, Dobrna in IVICA ZAVSEK, Celje; MIRKO ARAN-DJELOVIĆ in IRENKA GROSANIĆ, oba iz Celjater ZORAN POLENEK, Ma-ribor in GABRIJELA BORLAK, Celje.

POIZVEDBA

Ze dalj časa se klati iz kraja v kraj in izvršuje kazniva dejanja KAUCIĆ Anton, sin Franca, roj. 20. 12. 1941 v Gornji Radgoni. KAUCIĆ je visok 180 cm, vitke postave, klinastega ob-raza, svetlokostanjenih las, ki jih čee na prečko.

Prosimo vsakogar, ki bi karkoli ve-del o KAUCIĆU, da to takoj sporoči najbližji postaji milice ali direktno na UJV Celje.

Iz pisarne UJV

sprejema

prijave za začetni strojepisni tečaj in tečaje tujih jezikov

DO KONCA JANUARJA 1977.

PRESENEČENJE

V mestu, kjer se sicer na gospodarstvenem področju ne zgodi nič kaj novega, saj se vodilni najraje zadovoljujejo s tistim, kar imajo, nočejo pa tvegati, da bi se spuščali v kake novotarije, se je nenadoma razširila dokaj senzacionalna vest: v podjetju Pisker načrtujejo pomemben nov proizvod. Toda razburjenje nad tem se še ni povsem poleglo, ko so z enako vestjo presenečili občane tudi v podjetju Lonce. Toda, so rekli ljudje, kar je preveč je pa preveč. Kajti le dan za tem so tudi iz podjetja Skodela sporočili, da načrtujejo nov pomemben proizvod.

Si lahko mislite, kako je ob teh vesteh zavrelo v lokalnem uredništvu! Na izredni redakcijski seji so sestavili vprašanja ter določili najboljše novinarje s področja gospodarstva, da se napote v vse tri delovne organizacije in z vseh strani osvelje te senzacionalne vesti o novih proizvodih. Trije novinarji, od katerih sta bila dva urednika, so se napotili v delovne organizacije. Ko so se zgodaj popoldne spet vsi trije dobili s svojimi kolegi v uredništvu, so lahko vsi povedali enake ugotovitve. V vseh treh delovnih organizacijah so namreč povedali, da načrtujejo izredno pomemben izdelek, ki ga doslej na našem tržišču še ni, ki pa je izredno pomemben in ga doslej niso imeli. S proizvodnjo, ki jo načrtujejo, bodo lahko pokrili celotno državno območje, nekaj pa bodo lahko tudi izvozili. Vendar pa: zaenkrat ni več. To je poslovna skrivnost in kaj več ne morejo povedati. Bilo bi namreč izredno neugodno, če bi za njihove načrte zvedela kakšna konkurenčna tovarna in bi začela delati te proizvode.

Tudi na seji gospodarske komisije pri občini novinarji niso zvedeli nič več. Vse je bilo namreč zavito v skrivnostno meglico in javno je bilo povedano, da na seji zaradi interesa delovnih organizacij ne bodo govorili konkretno o novih izdelkih delovnih organizacij Pisker, Lonce in Skodela, da jim zaradi tega

ne bi škodovali. Vsi pa so si bili na seji edini, da pomenijo ti novi izdelki končno le pomembno spremembo v njihovem gospodarstvu. In nekdo je že celo namignil, da bi si vodilni gotovo zaslužili kakšno nagrado.

Bolj ko se je bližal dan, ko naj bi prvi izdelek iz Piskra zagledal beli dan, bolj je rasla napetost. Vsi so nestrpno pričakovali, kaj je tisto, kar bo tako pomembno izboljšalo gospodarski položaj. Potem pa je bilo nekega dne vse negotovosti konec. V podjetju Pisker so sklicali tiskovno konferenco in novinarje seznanili z novim proizvodom. Vsi so resnično menili, da pomeni novi izdelek pomembno pridobitev in da je resnično na našem trgu pomanjkanje tega proizvoda.

Ko so drugi dan časniki in radio objavili poročilo s tiskovne konference v Piskru, so pri Lonce in Skodeli skočili pokonci. Kaj, so zavpili vodilni v teh dveh podjetjih, kjer so tudi prav tiste dni pričakovali s tekočega traku prve nove izdelke. Kaj se to pravi! Kdo vam je dal to stvar. Ta izdelek smo začeli izdelovati tudi pri nas. Prav ta izdelek. In tudi naša proizvodnja bo lahko pokrivala celotno državno območje, so dejali tako v Lonce kot Skodeli.

Člani gospodarske komisije so si pilili lase. Niso si mogli odpustiti, da so v interesu poslovne skrivnosti dopustili skrivati načrte novih proizvodov. Saj imajo tako vse tri tovarne na razpolago toliko izdelkov, da bi lahko pokrili skoraj celo Evropo. Tako se je vse skupaj spremenilo resnično v presenečenje, toda vse drugačno, kot so si mislili.

In v vsej tej zmedbi si je le en človek mel roke. Bil je to zastopnik tuje firme Tone Znajdovič, ki je vsem trem tovarnam prodal licenco za izdelek in vsem naročil, da morajo stvar delati v največji skrivnosti. Toda roke si je mel daleč stran, kjer je z denarjem Piskra, Lonce in Skodele užival zaslužen počitek.

SLO IN MI

Jugoslovani se že leta in leta krepko pripravljamo in urimo kako nasprotovati, kako sabotirati odredbe morebitnega napadalca na zasedenem ozemlju. Dokaz za to je, da že svojih samoupravnih odločitev ne spoštujemo, kaj bi potem tuje ukaze.

O NADURAH

Imeli smo hud sestanek. Kako tudi ne, ko pa smo ugotovili, da število nadur strašno raste. Beseda je dala besedo, govoril je ta, govoril je oni, čas je pa tekkel. Sedeli smo tako dolgo, dolgo časa. In končno smo v zapisnik zapisali sila pomemben sklep: število nadur je treba zmanjšati.

Ko smo se vrnili v pisarno, smo se še enkrat sestali. Ker smo tako dolgo sedeli na seji, je delo stalo. In ker ga je treba končati, smo se odločili, da bomo to popoldne vsi delali — nadure.

VEČLETNE MISLI

- Pri nas bi mnogi tudi zakone radi izdajali v samozaložbi.
- Tudi zaradi množice besed je včasih tako gosta megla, da se nič ne vidi in lahko pride do karambola.
- Marsikje mečejo državo skozi vrata ven in jo skozi okno vlečejo nazaj noter.
- V delegatskem sistemu ne bi smelo biti enosmernih cest.
- Naš denar bi morali kovati iz lažje kovine, da ne bi tako hitro padal.
- Človeške besede so marsikdaj najtežje prebavljiva hrana.
- Bil je res sila človek: imel je več funkcij, ki vsaka zahteva celega človeka.
- Za mnoge vsaka nova USTANOVA predstavlja le — USTA NOVA.

SI BIL NA SEJI?

- Si bil na seji delavskega sveta?
- Ne, sem bil na seji sindikalne organizacije. Pa ti, si bil na seji delavske kontrole?
- Ne sem moral na sejo komisije za dobro gospodarjenje.

USPEH

- Pri nas smo že dosegli pomemben uspeh pri samoupravnem odločanju delavcev.
- Res?
- Da. Prej smo trobili vsi svojega.

NOVOLETNE VOŠČILNICE

Tistim, ki urejajo promet:
Da promet tako bi uredili,
da še sami ne bi se zgubili.

Javnim napravam:
Da jame na parkiriščih vsaj toliko bi zasuli,
da čuvaji iz njih bi vsaj se malo čuli.

Trgovcem:
Da tudi, če polica je bolj pusta,
bi vsaj v nasmeh razširili kdaj usta.

Sestankarjem:
Da iz tega, zaradi česar jih boli sedalo,
bi od kdaj do kdaj tudi kaj poglajali.

Delavcu:
Da zadeve, ki naj bile bi tvoje,
resnično vzameš v roke svoje.

SI SLIŠAL...

— Si slišal, da bodo v Celju že prihodnje leto rešili problem onesnaževanja ozračja?

— Ne, nisem.

— Jaz tudi ne!

DEDEK MRAZ: »Da le ne bo pa to celo leto tudi ostalo na drevesu...«